

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Lavinen (Emanuel Gregers, DK, 1920)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1789/a (pdf: p. 2–86)

Ns 1789/b (pdf: p. 87–170)

Ns 1789/c (pdf: p. 171–176)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

II

Bergmann - en ret brutal Type af gejstligt
Fint - med Hænderne foldede over Bogen og
slumrer i sin Lænestol. Underkæben hænger
slapt ned. Man ser, han smorter.

8.

Marias Værelse.

(Kartillede).

Maria kopierer Faderens Brev, derpaa kysser
hun overgivent den Bog, hun har i Haanden,
og løber hen

9.

Marias Værelse.

(Kartillede).

Paa sin Divan. Med et rask Spark forvinder
Mester Eckardt ud i Rummet, og i Stedet ser
man saa den Bog, hun har i Haanden.

10

Marias Værelse.

(Kartillede)

Tittelbladet, hvorpaa staar:

Hermann Sudermann: "Das hohe Lied." (Højsangen).

11.

Marias Værelse.

(Kartillede).

Maria ligger paa Divanen i Billedets højre
Side. Bogen har hun rakt ud for sig. Hun
læser ivrigt. Billedets venstre Side med Bogen
tages meget tæt paa.

Man læser: I Midten af Februar fik Lilly
pludselig en Indbydelse til: Stor Akhievfest, med mangt
Lyng, Fisk, Lejlighed til Crimes passionels og Flødebaisers,
men da Dagen kom, vilde hun helst have smukt Haser.

derpaa svinder hele Billedets venstre Side bort
og man ser, ~~man~~ Maria stadig ligger i
Billedets højre Side med Bogen, hun blæder
om, saa læser hun. Billedets venstre
Side med Text, taget meget nær paa.

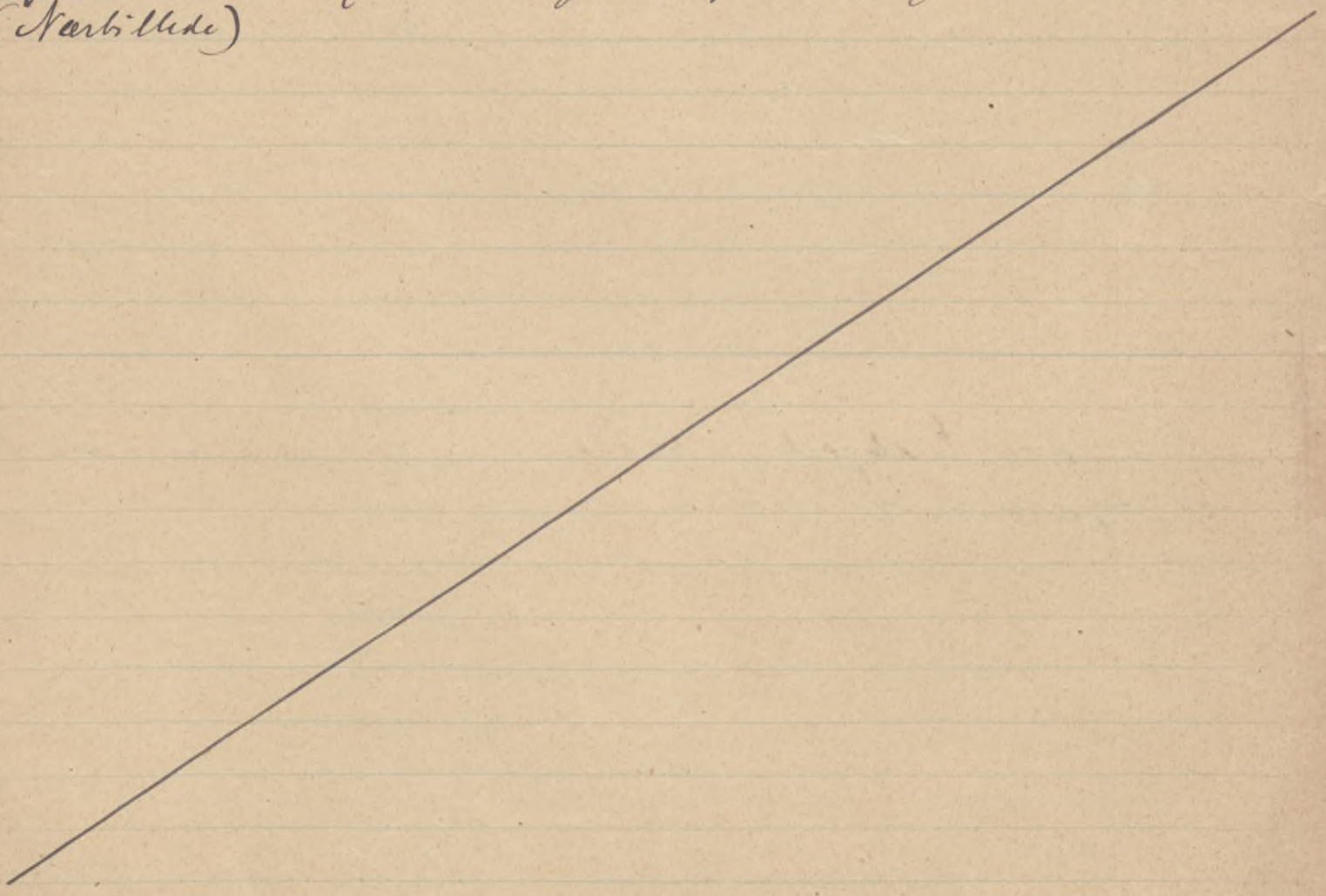
..... Hens saa sig løbe Spidsrod gennem en Skær ind-
 skæbfulde Tiltvære, der lag hendes Ryg hvinkede om hendes Ophøjelse og Fald.
 Hens gennemgik de Udvalgte Kvæle, følte den gulbrune Synderindes Hainsmærke
 paa Panden. . . . . Og saa blev Aftenen dog . . . . . Texten avindes, og medens
 Maria stadig ligger i Billedets højre Side, tones i den ledige venstre Side, hvor
 Texten sed, hems.

Den store Forstue, som Hr. Heltmann plejede at benytte som Nøt-
 kem, Lovværke og Spisestue, var ved Hjælp af kulørte Læmpen og Grav-
 træ forvandlet til en Eventyrskov i hvi rødlige Skær adskillige Par
 sad paa Bænke i omme Situationen. De var saa optagne af hinan-
 den, at de ikke bemærkede de kommende. Det mere Opregt vakte Lillie

Atelieret, der var helt fyldt af en kindrende, støjende
 Menneskerob. Alle stundede forbaenede Tale, ved Lynet
 af hende og alle brøntes om hende for at se hendes
 Hænder, mens hun selv lidt argt køb sammen lag
 sin Næv.

Ha.

Marias Værke. Marias Snigt er spandt. Hens læser videre.
 (Kartbilledet)

12.

Spisestuen.

Der blandes op med den runde Fortoner.

Text: Fru Silberfaden, Professorens Husfattede, spillet af . . . . .

efter Texten fylder Fru Silberfaden et Gjeblite Billedet, derpaa blandes der helt op, og man ser Fruen, en ældre bigot udseende Dame, monstre det dækkede Bord og derpaa gaa hen og bante paa Døren til Professorens Arbejdsværelse.

13.

ProfessorensArbejdsværelse

Fru Silberfaden ind, nærmest sig paa Kæppejerd den sovende Professor og kalder paa ham med blid Røst.

14.

ProfessorensArbejdsværelse.

(Kortbilledet).

Text. Professor i Theologien Bergmann spillet af . . . . . Professoren selv,

med et usigeligt gravent Udtryk Gjennem, de glider rundt i Sneen og standse spørgende. Ved Forstaaelse af, at der er Mad i Kante, gaar Udtrykket over til et gryntende Velbehag.

15.

ProfessorensArbejdsværelse.

(Alm. Afstand).

Fru Silberfaden ser rømt og moderligt paa Professorens. Hun hjælper ham Haabrokket af og Diplomatsfrakketen paa. Af og til smuser hun kærtligt i Retning af Spisestuen. Hun vil gaa derind, men standse pludseligt og ser betænkelig i Retning af Døren til Marias Værelse. Og saa Fru Silberfaden ser kærtlig og medfølende derhen.

Text: Er min Datter hjemme.

Fruen faar noget galt i Halsen.

Text: Ja jeg faar vistelig Fødselsarbejdet i Dag.

16.

Marias Værelse

(Kartbilledet).

Der blandes op. Maria ligger stadig i Billedets højre Side. I venstre Side ses meget tæt paa en

Text: Der staar, efter at Maria har vendt et Blad:

... . Hun følte, hvorledes hendes Kinder glødede, hvorledes der brændte en satig berusende Ild i hendes Gjæne . . . . .

Texten svinder bort. Maria stirrer betaget og exalteret frem for sig. Frens tones et Glimt af Fens stem i Melisret med Lilly i Forgrunden, flirrende drøgtigt og glidende frem som tilskuer.

16a
Marias Værelse
(Kartbilledet)

Maria læser i Bogens

17.

Professorens

Arbejdsværelse
(Kartbilledet).

Professoren siger: Nu skal jeg hefte min Datter. Meget vilde det glæde mig, om mine strenge, formanende Ord har vendt hendes Sind mod det rette. Han gaar mod Marias Værelse.

18.

Marias Værelse.

(Kartbilledet)

Maria ligger i dybe Tanker, pludselig fæser hun sammen, ser angst mod Døren. "Das hohe Lied," bliver gæmt under Beysket, mens hun med Armene mod Gulvet fisker efter Mester Eckhardt.

19.

Marias Værelse

(Kartbilledet)

Ved Døren til Arbejdsværelset staar Professorens maalloos med hellig Forargelse og ser mod hende, han gaar hen til

20.

Marias Værelse

(Kartbilledet)

Maria, der har faaet Eckhardt fisket op og er valdig flittrig.

21.

Marias Værelse
(Nærbilledet). Maria læser vanvittig flittig og skaver troværdig op mod Faderen.

22.

Marias Værelse
(Nærbilledet). Professoren har opdaget "Das hohle Lied," brækket den frem og taler voldsomme Tugtens Ord til den unge, grædende Pige, der følger ham ind til det ventende Bords Fæstespiser.

23.

Spisestuen. Maria og Professoren ind, sætter sig. Fru Silberfadens kone der allerede. Professoren spænder stadig paa den grædende Patter. Fru Silberfadens er stærkt forarget. Professoren begynder Bordbønnen. Fru Silberfadens plapper lydigh med

24.

Spisestuen.
(Nærbilledet). Maria, halvt grædende, ser paa Faderen, derpaa vender hun langsomt Hovedet mod Fru Silberfadens.

25.

Spisestuen
(Nærbilledet). Fru Silberfadens minværende Mund plapper Bønnen med.

26.

Spisestuen
(Nærbilledet). Maria stirrer som vanvittig paa Fru Silberfadens, man ser, hun bekæmper sig. Pludselig kvan hun ikke mere og brister i en kvældende Latter, der ikke kvan standses.

27.

Isaacstuen.
 Alms. Afst.

Professoren og Fru Silberfaders afbryder Bønnen og stirrer paa Maria, som om de frygtede, hun var bleven afsindig. Maria stirrer angst og betuttet fra den ene til den anden. Hun tør slet ikke besvare Faderens Spørgmaal om Saraasen til denne ilde anbragte Lætte. Han bliver heftigere og heftigere, springer tilside og ruster hende voldsomt. Hun skriger halvt i Angst og halvt i Trods. Men den strenge Fader fører hende hen mod hendes Værelse.

Text: Tre Dage Stuerent. vanastede Barn. Sig skal lygte dig saa ofte, at du opdager, at Hørlighedens Sti er den behageligste at betrede. Han puffer hende gennem Døren, som han løser. Nøglen gives ham til Fru Silberfader, der ydmygt siger imod dem, mens hun medynkesfuldt lører sine Øjne, for strax derpaa, da Professoren et Øjeblik vender Ryggen til, guider sine magre Træfingre med et skædefro Smil spillende paa sine Leber.

28.

Marias Værelse. Hendes Øjne lyner af Trods. Hun gaar et Øjebliks raadløst omkring. Saa gaar hun hurtigst hen til Vinduet, smækker det op og breder Armene ud.

29.

Udenfor Professorens Villa. En smukt Forhave. Man ser Maria staa i Vinduet.

30.

Marias Værelse. Hun vender sig, saa tager hun som tilfældigt, "Das hote Lied," som Faderen før slængede vakt,

et trodsigt Udtryk gaar over hendes Ansigt. Hun
staar op i Bogen.

31.

Marias Værelse
(Kartbilledet)

I Billedets venstre Side Bogen med Text: Iaa kom
selve Souperen.

Mellem Forstuenes Træer var bleven anbragt en
Buffet. . . . .

i højre ligger Maria. Texten glider ~~halvt op~~^{bort}, i Skedet
kommer

32.

Den store Forstue. Mellens Transtræerne er anbragt en stor Buffet, hvor Herligheden
der i store Bjerge, Yorkskintar og koldt Vildt, Hummer og af-
spæret Lax, ventede paa at blive stormede. Og denne Storm var
saa voldsom, at ganske vist Buffetens, men ikke Træerne holdt
Stand. Grene knagede, Stammer brækkede og mellem de rullende
de Baller valtede sig den leende og rullende Mennestub.

Den store Forstue Lilly sidder halvtvælt af Latter paa et af Trinene, helt omgivet af fremmede
(Kartbilledet) Heruv, der alle vil mades af hende. 33

Billedet fra 32 toner bort, derpaa Maria opaa.
Afblanding.

34.

Marias Værelse
(Kartbilledet)

Opblanding. I Billedets venstre Side ses en Situation fra
"Das hohe Lied" forsvinde, i Skedet kommer en Text:

Og hendes egne Fejltrin, som hun havde lidt under, syntes
hende pludselig at være noget i Retning af en uskyldig Barne-
strøg. Hun strøg sig med ad sit Legeme, som vilde hun stryge gamle Leentens bort.

Maria er stadig i Billedets højre Side. Hun lukker
kantsfuld Bogen og ser paa den.

35.

Marias Værelse
(Hun Hovedet)

Maria ser frem for sig, saa gentagen kum den sidste
Text.

36.

Marias Værelse
(Hun. Afstand)

Værelset er kun oplyst af en lille Staalampe.
Maria springer op, exalteret og nervöst. Hun stryger
sig nervöst over Panden, saa ser hun sig om,
breder Armene ud mod Vinduet ind ad hvilket
Maanen kaster sine Straaler, hun ser

37.

En oplyst By.

Gadelir med Lys i Vinduer, Sporvogne og Biler.

38.

Marias Værelse
(Nærbilledet).

Maria vender sig. Hun ser paa Bogen, hun skaer
med i Haanden, hun trykker den til sit Hjerte,
saa ser hun mod Døren til Arbejdsværelset.
Afblanding.

39.

Spisestuen.

Opblanding. Scene 27.
Afblanding.

40.

Marias Værelse
(Nærbilledet)

Opblanding. Maria stirrer tungt frem for sig, saa
tager hun en rask Beslutning.

41.

Marias Værelse.

Hun ifører sig hurtigt Overtøj og svinger sig ud
ad Vinduet.

42.

Udover Professo-
rens Hus.

Maria springer ned. Hun lytter et Øjeblik, derpaa forsvinder hun i Mørket. - (Afblanding).

43.

En Boulevard.
(Afbilledede)

Opblanding. Maria kommer gaalende. Hendes Øjeblikke blandes sig med det pirrende, eventyrlige ved hendes natlige Excursion. En ældre velklædt Herre letter paa Hatten og tiltaler hende. Hun stopper sig forstrøkt afsted.

44.

En Boulevard.
(Afbilledede)
(Nærbilledede)

Af Herren, der med et Smil ser efter hende.

45.

En Boulevard.
(Afbilledede)
(Nærbilledede)

Af Maria, der forstrøkt ser efter Herren og derpaa løber.

46.

Et andet Sted
paa Boulevarden
(Afbilledede)

Maria kommer løbende, hun standser lidt stakåndet, sætter sig halvt angst, halvt smilende paa en Bænk, ser sig spændt tilbage. En gammel Kone, der ikke er helt ædru, kommer hen til Bænken og beder Maria om Pengene. Maria siger strax "Ja", men ved nærmere Øjersyn viser det sig, at hun ikke har en Styve paa sig. Hun ryster derfor smilende paa Hovedet, i det samme forsvinder Konens ydmyge Holdning. Hun skælder Maria ud.

47.

Et andet Sted
paa Boulevarden
(Nærbilledede)
(Afbilledede)

Den gamle Kone, der skælder ud.

48

Et andet Sted
 paa Boulevarden. . Marias Smil gaar over til Angst. Hun bare
 (Nærbillede) stirrer paa den gamle.
 (Aftembillede)

49.

Et andet Sted
 paa Boulevarden. Den gamle Kone lumber videre. Maria er bleven
 (Alm. Afstand) angst og vil hjem. Men i det samme kommer
 (Aftembillede) to berusede Mandspersoner til Lyne, og hun
 sætter sig i vanvittig Angst igjens paa Benken
 og trykker sig ind i Hjørnet, medens hun
 tænker: "Er dette det væsentligt eventyrlige,
 hun havde ventet. Hendes Gjine følger

50

Et andet Sted
 paa Boulevarden. De to Biser farer i Føtterne paa hinanden,
 (Nærbillede) et vildt Slagsmaal opstaar.
 (Aftembillede)

51.

Et andet Sted
 paa Boulevarden. Maria tør ikke røre sig af Pletten, sidder og
 (Nærbillede) kryber sammen og stirrer efter de to.
 (Aftembillede)

52.

Et andet Sted
 paa Boulevarden. Slagsmaalet er bleven vildere, et Par Kvin-
 (Alm. Afstand) der og en enkelt Mand af Gadenes Slags
 (Aftembillede) er kommet til. Den ene Bisse slaar
 den anden i Jorden, og den slagne trüb-
 ler hen for Fødderne af Maria, der
 skriger. - De øvrige fjerner sig
 leende. -

53.

Et andet Sted
paa Boulevarden
(Nærbilledet)
(Aftembilledet)

Marie stirrer angst paa den slagne Bissou, derpaa tager hun hurtigt sit Lommebøkselade, knæler ned og tørser ham blodige Ansigt af. - Bissou slaaer Øjnene op og siger: "Er de rødt", hun nikker, saa rejser han sig, sætter sig ved Siden af hende og ser lystent paa hende. Hun bliver pludselig angst og vil løbe, men han trækker hende brutalt ned paa Bænkens og vil kysse hende. Hun skriger i vantrokelig Angst.

54.

Et andet Sted
paa Boulevarden
(Nærbilledet)
(Aftembilledet)

Text: Poul Lindorffs spillet af . . . .
I den runde Fortonen ses Poul Ansigt stirre spændt frem. Hans løber.

55.

Et andet Sted
paa Boulevarden
(Hv. Afstand)
(Aftembilledet)

Bissou vil trække Maria med sig, i det samme skyder Poul Lindorff ind i Billedet, med et Hæbertød slaaer han Bissou til Jorden. Derpaa vender han sig mod Maria, der stirrer angst, men samtidig beundrende paa ham. Han siger:
Text: Hvis De ønsker det, skal jeg gerne følge Dem.
Maria ser tvivlende paa ham, men han ser saa god og ærlig ud, at hun udbryder: Åh - De maa ikke gaa fra mig. I det samme rejser Bissou sig og lister af. Poul gaar med Maria, der sky ser tilbage. Afblanding. -

56.

Udenfor Professorens
Villa.
(Aftembilledet)

Opblanding. Marie og Poul kommer, han tager Hatten af og kysser hendes Haand. Hun ser glad paa ham. Text: Tak fordi De reddede mig, helstkindet ud af mit første Eventyr.

Han vil gribe hende, men hun lægger Fingrene paa Munden og peger paa Villaw, de lister sig hen til.

57.

Udenfor Vinduet Hun gik ham med komisk Gebærden forestaaelig, at
til Marias Værelse. han man bøje sig forover, derpaa kryber hun op paa
(Aftenbilledet) hans Ryg. Langsomt hever han sig i Vejret, hun
kryber ind ad Vinduet, læner sig ind og siger:
Text: Vent et Gjeblik.

Hun kommer strax efter tilbage med nogle Roser, som
hun rækker ham, Han takker hende med et
lystkeligt Smil og siger:

Text: De lovede, at jeg maatte faa Dem at se i
Morgen Aften. Hun nikker. Han løber hurtigt,
mens Maria staar et Gjeblik og stirrer efter ham,
med Haanden trykket mod sit Hjerte. Saa lukker
hun Vinduet og ruller ned. Afblænding. —

58.

Marias Værelse Text: Næste Dag gjorde Fru Silberfader den første famlende
(Nærbilledet) Skridt paa Detektivbanen.

Der blandes op med den runde Fortovner. Fru Silber-
fader staar med Marias smarsede Sko i Haanden.
Hun undersøger dem med alle Tegn paa Interesse.
Billedet blandes helt op, og man ser Maria sødt
slumrende i sin Seng. Fru Silberfader ser trin-
sumferende paa hende. Saa lister hun hen til
Vinduet, aabner det og kigger ud.

59.

Udenfor Vinduet Man ser Fodsporene fra den foregaaende Aften.
til Marias Værelse

60.

Marias Værelse
(Nærbilledet) Fru Silberfader vender sig fra Vinduet. Hendes

Amiigt udtrykte begyndende Forstening, nu beskrives
hans alt.

61.

Marias Værelse
(Alm. Afstand).

Hun ser endnu engang paa den sovende Maria, gaar saa
bort.

62.

Professorens
Arbejdsværelse
(Nærbilledet).

Text: Hvad næste Nat bragte.
Der blandes op for en Uhrakvart, der viser 11 1/2.
Afblanding.

63.

Professorens
Arbejdsværelse
(Nærbilledet)

Ved Døren til Marias Værelse sidder Fru Silberfadens
og lytter.

64.

Udenfor Profes-
sorens Villa:
(Nærbilledet)
(Afbilledet).

Poul Lindorps ventur.

65

Marias Værelse
(Nærbilledet).

Maria staar fuldt paa klædt ved Vinduet. Hun
trækker sig pludselig lidt tilbage. Har set Poul.
Et Skær af Lykke gaar over hendes Amiigt. Hun
springer op i Vinduet og springer sig ud.

66

Udenfor Profes-
sorens Villa
(Afbilledet)

Poul griber Maria og trykker hende ind til sig.

67.

Professoren Ar-
bejdsvarerne
(Nærbilleder).
Fru Silberfaden lytter, aabner Døren og gaar ind.

68.

Marias Værelse.
Hun opdager, at Fylden er fløjet, gaar hen til
Vinduet, hvor hun ser

69.

Udenfor Profes-
sorens Villa
Paul og Maria gaar bort sammen.

^{69^e}
Maria's Værelse. Trindt

70.

Professoren
Lovværelse.
Professoren ligger i sit Løve, vaagner ved, at der
bankes paa Døren. Han aabner den. Fru Silberfaden
forklarer ham i kærlige Ord Sagen. Han gløder af
Raseri. —

71.

Professoren
Arbejdsværelse.
(Nærbilleder).
Der blandes op for en Urskive, der viser 11³/₄.
Afblanding.

72.

Poul Lindorfs
Hjem.
Et rummeligt Kristværelse. Meget barveligt, men dog
præget af en vis Smag og Hygge. Paa Bordet Blom-
ster, Kager, Frugt og Vin. Poul og Maria træder
ind. Man ser, hvor modstræbende hun har ind-
viljet i at gaa med ham. Men hans ridderlige
Holdning overfor hende giver hende Mod. Han
hjælper hende Føjet af og byder hende Plads.
Spænk Vin o. s. v. Hun synes glad og tryk i
hans Selskab. —

73.

I Haven uden
for Vinduet.

Her kommer Professoren og Fru Silberfaden, der viser ham Fotoposene. De er begge stærkt indpaktede til Værn mod Koldt. Begge gestikulerer ivrigt, særlig Professoren. De gaar ned ad Havgangen.

74.

Pauls Afsked
med
Hammer.

De sidder sammen nøjagtig som i Slutningen af 72. Paul rejser sig, gaar hen til hende, knæler ned foran hende, griber hendes Hænder, som han kysser, og beder hende blive hos ham og høre ham. Hun ser paa ham, fuld af den dybeste Omkædet, men tager sine Hænder fra ham og rejser sig:

Text: Du vil nok følge mig hjem, Paul.

Han ser bedrøvet paa hende og beder hende blive lidt endnu, men hun tager sit Overtøj paa og gaar hen mod Døren. Han følger efter hende, tager atter hendes Haand, trykker den mod sit Bryst og siger:

Text: Maria, jeg elsker Dig!

Hun kysser hans Pande og gaar ud af Døren. Han følger.

75.

Udenfor
Pauls Hus.

De kommer ud af Porten og gaar ned ad Gaden.

76.

Udenfor Profes-
sorens Villa.
(Aftenbilledet).

Her kommer Paul og Maria, der aabner Laagen. I det samme træder Professoren og Fru Silberfaden frem bag Hækket. Professoren griber Paul i Frakket og vil slaa ham, Maria i Armen og vil slaa hende, men Paul afbøder Professorens Forsøg herpaa. Professoren bliver herved yderligere ophidset og siger:

Text: Gaa Tøjte, hvorhen du vil og med hvem du vil. Du er ikke mere mit Barn!

Han og Fru Silberfaden gaar ind sammen. Maria græder. Paul fører hende varsomt hen ad Vejens, søger at trøste hende.

77.

Pauls Kvist. Text: Hvor ofte leder uforstående Forældre ikke selv
hammer deres Børn til Fald.

Paul og Marie ind. Hun græder. Han trøster hende. Saa løfter han hendes Hoved og siger:

Text: Nu bliver du hos mig som min Hustru.
Hun løfter sine haarefyldte Øjne mod hans, et Øjeblik i Angst, men strax efter lægger hun sig tillidsfuldt ind til hans.

Text: Jeg gaar aldrig tilbage. Bliver hos dig
nu og altid.
(Afblønding).

II Akt.

78.

Pauls Kvist-
varelsæ. Text: I nogle Maanedes har Paul og Maria levet i deres
lille Hjem, og intet har forstyrret deres Lykke, men
to Munde spiser mere end en, og ofte var Smalthans
til Huse.

Opblønding. Paul sidder fordybt i sine Examensstudier med Hovedet støttet i Hænderne.

79.

Høtkønet.
(Kortbilledet.) Hun staar Maria og laver Middagsmaden. Hun tager Try-
den af Elden, smager, smiler utilfreds. Hun ser efter i
forskellige Småposer, der er intet, saa undersøger hun

sin Portemonnai - tom. Han ser lidt komisk, haab,
løb ud, gaa saa ind i

80.

Pauls Krist-
varelse.
(Kartillede)

Maria ind fra Køkkenet. Hun har endnu Steven i
Haanden. Hun staar halvt løst, halvt søgmodig.
Text: Jeg maa have 10 Qu til Salt.

81.

Pauls Krist-
varelse.
(Kartillede)

Paul løfter langsomt Hovedet fra Bøgerne mod hende,
saa smiler han. Text: Du fik mine sidste Penge
inmorges. Vi har ikke en Qu for Posten idag eller
imorgen bringer mine Haandpenge. Han tager
ligesom lidt forlegen Gjennem fra hende.

82.

Pauls Krist-
varelse.
(Kartillede)

Maria ser med et lille brat Smil efter ham.
Text: Saa maa vi spise Suppen første. Hun
løber ud.

83.

Pauls Krist-
varelse.
(Kartillede)

Paul vender sig igen mod Bordet. Hans Øjne
faar et haabløst Udtryk. Han lister langsomt
et Brev frem under Bøgerne, læser:
Text: Min kære Paul.

Da Du trods min gentagne Advarsel fortsætter
Dit Samliv med en Kvinde, som ikke er Din
Hustru, vil jeg blot meddele Dig, at den Under-
støttelse, som en Kreds af Din afdøde Faders Ven-
ner hidtil har ydet Dig, vil udeblive indtil
videre.

Din dybt skuffede
Holm
Lognsproct

Paul stirrer igen paa Brevet. Han syntes hans Hoved
brat ned i hans Haender.

84.

Pauls Krist-
varsel.
(Kortbillede)

Maria hurtigt og smilende ind fra Kjøkkenet med en
lille Skaal i Haanden, hun standser, ser frem.

85.

Pauls Krist-
varsel.
(Klin. Afstand).

Maria sætter hurtigt Skaalet paa det lille Bord og
styrter hen til Paul.

86.

Pauls Krist-
varsel.
(Kortbillede)

Maria knæler ned ved Siden af ham, tager hans
Hovede "hvad er det," han svarer ikke, hun
tager hans Brevet, læser det. Han kommer til
sig selv, vil tage det fra hende, hun afvæjer det.

87.

Pauls Krist-
varsel.
(Kortbillede)

Maria sidder med Brevet, bare stirrer - gentager
saa . . . . . at du fortsætter dit forargelige
Samliv . . . . .

88.

Pauls Krist-
varsel.
Kortbillede.

Paul vender sig hurtigt mod hende, siger saa
Text: Jeg har skrevet til ham og forklaret ham,
at Du skal være min Lektor, og han maa hjælpe
os. Jeg faar sikkert snart Brev. Men Pauls Gine
vise, at han ikke troer sine egne Ord.

89.

Pauls Kvist-
varde.
Hvorn. Afstand.

Maria rejser sig, gaar hen til Bordet og begynder at
ise Maden op. Paul kommer. De spiser i Tavsheit.
Noget Nytt har holdt sit Indtog i deres smaa Auer.
— Nøden — (Afblanding).
Text: Og lidt efter lidt bliver Maria efter denne
Day en uvelkommen Kunde i Kvarters Forretninger.
Opblanding. Maria træder ind. Behov den fedtvul-
mende Madamme om et lille Stykke Nød paa Kre-
dit. Men Madammen svarer brosigt:
Text: Vi sælger kun for Kontant. Lad det nu gaa
ud over en anden idag. Maria forsøger et lille
anstrengt Smil og gaar.

90.

Pauls Kvist-
varde.

Paul kommer ind ad Døren, han ser træ og forpint
ud, han ser sig om efter Maria, gaar saa ud i
Høtkøbet.

91.

En Grønthandel.

Maria ind, hun begynder at tale til Grønthønen,
men denne vinker hende hurtigt af. Maria kyber
sammen og gaar.

92.

Høtkøbet.

Paul siger alle tænkelige Steder efter Mad, der er
intet. Iaa drikker han et Glas Vand, ser sig
næsten ondt omkring og gaar atter ind i det
forreste Værelse.

93.

En Bagerbutik.

Maria staar grædende ved Diøken. Bagerjom-
fren bliver rørt og giver hende en Pose fuld
af gammelt Brød og lidt Mælk. Maria er ved

at kunne hende af Henrykkelse, gaar med Herlighed-
hederne.

94.

Udenfor
Pauls og Marias
Hus.

Maria kommer hurtigt, gaar ind ad Porten.

95.

Pauls Krist-
varsel

Paul sidder og læser. Døren gaar op, og Maria
staar traet, smilende i den med Herlighedederne.
Paul bare stirrer. Hun rykker det ud paa Bordet,
og begge stykker sig over det tarvelige
Maaltid. Ingen af dem taler. Der er noget
utrygghed, dybde over hele Scenen. Der ligger
et Stykke Brød tilbage paa Talletskenen. Uvil-
kaarligt rækker begge efter det, uvilkaarligt
trækker begge Hænderne tilbage. Ingen vil tage
det, men for første Gang ser de misundeligt
og ondt paa hinanden.

96.

Pauls Krist-
varsel
(Kartilledet)

Paul siger ironisk: Vil Du ikke have det
Stykke.

97.

Pauls Krist-
varsel
(Kartilledet).

Maria ser først ondt derpaa vemdigt paa
ham. Nj Tak. Hun rejser sig.

98.

Pauls Krist-
varsel
(Alm. Afstand).

Maria gaar hen, læner sig mod Døren til
Høkkene, græder. Paul tager hurtigt det
resterende Stykke Brød, gemmer det, gaar
hen, sætter sig ved sine Bøger. Afblending.

Kvisten.Text: Og Dagene længedes, og Vinteren blev streng.

Opblanding. Paul sidder bøjet over Bogen. Maria gaar med et Shawl over sig. Begge fryser, men siger af dem taler om det. Deres Lidelers Navn, Sult og Kulde, er Tabu imellem dem. Maria ser til Katskelormen. Alder er gaet ud. Hun rykker forsvovlet paa Hovedet.

Text: Der er ikke en Pind tilbage derude.

Maria beder ham gaar i Seng, men han forklarer, at han først maa det Afnit igennem, han nu arbejder med, af Hensyn til Forelesningens næste Dag. Men nu beder han hende gaar i Seng, - hun kysser ham og gaar ind i Sovvarelset.

100.

Sovvarelset.

Et lille fattigt Puv. Hun lægger sig paaledt paa Sengen og trækker Tæppet over sig.

101.

Værelset, hvor Paul sidder.

Pludselig bliver han svimmel og synker bevidstløs ned paa Gulvet ved Siden af den væltede Stol. Maria, der har hørt Larmen, kommer hastigt ind. Hun hjælper ham op - guider hans Ting - dinger og lægger ham paa en gammel Chaise, long, henter Sengtæppet i Lovkammeret, dækker ham til og siger:

Text: Sig man skaffe Hjælp for enhver Pris . . . .
iler ud.

102.

Alders Pro-
fessors Værelse.
(Aften)

Maria kommer, hun gaar tvende gennem Laagen, gaar hen til Loisen og ringer paa.

103.

Udenfor Profes-
sorens Villa.
Ved Døren.
(Aften)

Maria vil ringe, men hun kan ikke få sig selv til det, hun læner sig som almægtig mod Væggen. Endelig tager hun sig sammen, ringer på.

104.

Udenfor Profes-
sorens Villa.
Ved Døren.
(Kærbilledet)
(Aften)

Maria stirrer forstøvet mod Døren.

105

Udenfor Profes-
sorens Villa.
Ved Døren.
(Aften)

Fru Silberfaden kommer, lukker op, hun ser med dydig Forargelse på Maria.
Text: Vil De vente her, saa skal jeg kalde på
Professoren. Maria vil følge efter, men Fru Silberfaden knalder Døren i for Næsen af hende. Maria ryster af Angst.

106.

Udenfor Profes-
sorens Villa.
Ved Døren.
(Kærbilledet)
(Aften)

Maria græder. Hun bøjer sine Ånd. Folder Hænderne og beder, at Faderen vil tage imod hende. Hun ser frem for sig og frem toner

107.

Pauls Kriat-
varelse.

Opblænding. Paul ligger begravet på Gulvet. Maria kommer ind og finder ham. Opblænding.

108.

Udenfor Profes-
sorens Villa
Ved Døren
(Aften)

Opblænding. Maria stryger sig over Pandens, hun springer op. Fru Silberfaden aabner Døren.
Text: Professoren tager ikke imod.

Hun vil igen lukke Døren, men som en Nat
springer Maria imellem, siger Fru Silberfaden
til Lide og forvinder ind i Huset.

109.

Professoren
Arbejdsvarede
(Kartilleder)

Døren gaar op, Maria styrter ind, fortrivlet,
grædende. Hun raaber: Fader.

110.

Professoren
Arbejdsvarede
(Kartilleder)

Profesor Bergmann drejer Hovedet, ser forbauset
holdt mod sin Datter.

Text: Det forbauser mig, du mod min Vilie
trænger ind her, du ønsker.

111.

Professoren
Arbejdsvarede
(Kartilleder)

Maria stirrer paa ham:
Hjælp os, vi sulter.

112.

Professoren
Arbejdsvarede
(Alm. Afstand)

Maria styrter hen mod Faderen, han viger
til Side. Kom mig ikke nær. I mine Øjne
er du en falden Kvinde. Gaa din Vej, og
bed Gud hjælpe dig bort fra Fortabelsens
Vej. Maria stirrer i uanvittig Rædsel paa ham,
saa siger hun. Hjælp os, hvis der er ringeste
Følelse tilbage i dig. Jeg har intet ondt gjort
derudover, at jeg elsker ham.

Text: Og han lider og sarnes for min Skyld.

Og derfor må jeg hjælpe ham, om jeg saa
skal — blive Skoge, som du har kaldt mig.

Fader, det Ansvær vil du ikke bære (Hun
kaster sig grædende paa Kne for ham.) Hvad
ondt, du end må bringe over mit Hus, skal
jeg vide at bære med Tælmød, siger Professor,

og gaa saa, han pejer mod Døren. Maria rejser sig, som vilde hun ikke tro sine egne Øren. Pludselig brister hun ud i en vanvittig Latter, saa styrtet hun sig mod Døren, i denne vender hun sig

113.

Professorens
Arbejdsværelse
(Kartillede).

Maria ser paa ham og siger: Text: Se paa mig for sidets Gang. Jeg spammer mig over dig - forbandes dig, fordi du ikke kan se, hvad du driver mig ud i, hun gaar.

114.

Udenfor Profes-
sorens Villa.
(Aften)

Maria kommer ud ad Lægen, hun ligesom syntes sammen et Øjeblik, saa rækker hun sig, i hendes Øjne staar en jernhaard Beslutning. Ind i Billedet kommer en elegant klædt Herre, han vender sig, da han har passeret Maria. Hun slaar igen en knaldende Latter op. Han kommer hen til hende, letter paa Hatten.

115.

Udenfor Profes-
sorens Villa
(Kartillede)
(Aften).

De to Ansigter blik imod hinanden, hun angst, han smilende. Pludselig bliver hendes Ansigt haardt. Han forstaaer, hun siger ja. Gaar med ham (Afblanding)

116.

Udenfor et
herstabeligt
Hus.
(Kartillede)
(Aften.)

Text: Da hun ikke kunde skaffe Hjælp til at lindre Nøden for sin elskede Ven, ofrede hun sig selv og gik ind i de navnløses Rækker. Hvem tror fordomme dette Fald, hvis Motiv er selvopofrende Kærlighed?

Opblanding. Maria staar lænet mod en Husvæg. Hendes Ansigt er forstenet. Hans knæger sin

højre Haand fast sammen. Hender Gjæne åbnes og glides langsomt ned mod Haanden.

117.

Udenfor et
herkabeligt Hus.
(Nærbilledet)
(Aftæn)

Marias Haand åbnes langsomt. Og man ser to flunkende Guldstykker ligge i den. Haanden lukkes hurtigt.

118.

Udenfor et
herkabeligt Hus.
(Nærbilledet)
(Aftæn)

Maria stirrer vanvittigt mod Haanden, som hulket hæs voldsomt. Text: Natv, Fader, hvorfør nægtede du at hjælpe dit Barn, da hun i sin Nød bankede paa din Dør. Ved Tanken om Faderen retter Maria sig pludselig, det er, som faar hun sine Kræfter igen. Hun ser sig hurtigt om. Gaar.

119.

Udenfor et
herkabeligt Hus.
(Nærbilledet)
(Aftæn)

I den halvåbne Port ses den Herre, der tilkaltte Maria udenfor Faderens Hus, han smiler og vinker, lukket den Porten.
(Afblanding).

120.

Udenfor en lille
Hjørnerestaurant
near Hjemmet.

Maria kommer, standser og gaar ind.

121.

I Restaurantens
lille og slet oplyste
Lokale.

Maria gaar rakte hen til den Kolde Buffet. Hun søger en Del gode Sager ud og betaler med Guldmønter, som veksles, man laaner herude en Kuv. Ogsaa en stor Kuv Brændsel køber hun. En gammel Opvarter tilbyder

at hjælpe hendes Hjørne hjem. De gaar ud
sammen.

122.

Udenfor Pauls og
Marias Hus.

Hver kommer Maria og den gamle Opsarter (med
en Hurr paa hver Arm). Hun giver ham en
Drikkestilling og tager Hjørnen, skynder sig ind
i Porten.

123.

Pauls Kvist-
varde.

Paul ligger og sover. Lampen brænder. Maria
træder ind, lægger sig paa Knæ ved Ovnen
og gør Ild paa. Svært flammer et lystigt
Baal. Hun drejer Hovedet og ser.

124.

Pauls Kvist-
varde.
(Kortbillede)

Paul ligger og sover.

125

Pauls Kvist-
varde.
(Kortbillede).

Maria vender Ansigtet fremad. Store Faarv ligger
ned over hendes Skinder. Paa bager hun sig sammen,
rejser sig.

126.

Pauls Kvist-
varde.
(Høj Afstand)

Maria hen til Bordet. Besynder forsigtigt at pakke
de Madsagerne ud. Hun smiler en underfundig,
digt, næsten glad. —

127.

Pauls Kvist-
varde.
(Kortbillede)

Paul aabner Gjærene. Stirrer, som drømte han,
frem for sig, springer op

128.

Pauls Krist-
varsel.

(Kun. Afstand)

Paul springer hen til Bordet og stirrer som vanvittig paa at denne Herlighed, han bare pejer paa den, siger intet, pludselig styrter han sig over Maden. Maria staar stille og ser paa ham.

129.

Pauls Krist-
varsel.

(Nærbillede)

Over Marias Ansigt gaar et overjordiskt Smil.

130.

Pauls Krist-
varsel.

(Kun. Afstand)

Paul staander Maaltidet, ser paa hende og siger:
Text: Hvordan Pokken har du skaffet alle disse Vel-
signelser frem.

131.

Pauls Krist-
varsel.

(Nærbillede)

Maria stirrer frem. Iaa siger hun med et lille Smil. Text: Det skal du faa at vide, naar jeg engang faar Lykt at fortælle dig det.

132.

Pauls Krist-
varsel.

(Nærbillede)

Hun gaar hen til ham, løfter hans Hoved, ser ham længe ind i Øjnene. Text: Jeg elsker dig højere end alt. Han fortaar hende ikke, rejser sig og trækker hende ind til sig. Og saaledes staar de, hver i sine Tanker.
(Afblanding).

133.

Pauls Krist-
varsel.

(Nærbillede)

Text: Og saaledes gik Dagene, og Nøden var ikke mere til Huse i det lille Hjem. Paul og Maria. Han læser, hun syr en Bluse et. lign. Af og til ser hun hen paa ham, uden at han mærker

noget, og han paa hende, uden at hun føler det. En Gang mødes deres Øjne, og de smiler begge. Paul rejser sig og gaar hen til hende. Men der over hende er kommet noget selvstændigt-haardt, en stum indre Trods, en skjult Magt, som hun der, der har fønt alle Lidelsens Offerkælder, saa en der hos haw kommet noget uroligt, svagt mis- troisk-angsteligt. Han føler, hun skjuler noget for ham. Han knæler ned foran hende, tager hendes Hænder: Text: Hvor fiks du alle de gode Sager fra - forleden Dag og nu i Gaar og i Dag? Det er dog vel ikke paa Kredit altsammen, for saa ligger der til os i en god Mening, naar jeg nu om et Parstid faar min Examen og en Stilling. Og hvor er du henne om Aftenen i den sidste Tid? Men bag etborens lev Maria, den rene Sansvittigheds, den sande Heknyldes barnlige Latter. -

Text: Det er ikke smukt af dig, Paul, at du ikke kunde lade mig beholde min lille Hensmelighed for mig selv. - Jeg fandt forleden Dag en Annonce, hvori en gammel stamrig Dame, der liden af Lovløshed, søgte en ung Pige af god Familie til at læse højt for sig, til hun faldt i Sovn. Hver Aften læser jeg tre Timer for hende, saa sover hun. Hun er saa hjertensgod, og den første Dag gav hun mig Penge til en ny Haabe.

Paul lysner op i et stort, lytstelt Smil, begynder hendes Hænder og beder om Tilgivelse for sin Nygerrighed. Hun smiler og nikker til hans stirren derpaa ud for sig, som vilde hun sige: Text: Vidste du, hvad jeg har lidt af Udmagtelar og Fortvivlelse for dig, min eneste Ven! Hun ser paa Uhrret, rydder lidt op brest og hen. Han sætter sig til at læse. Hun staar bag hans Stol og ser paa ham, overvejer, om hun skal gaa ud og skaffe Penge i Aften - eller

blive hjemme hos sin Ven i deres hyggelige Stue -
og skære sig selv for den Væmmelse og Skændsel,
der venter hende Aften efter Aften. - Laa venter
hans sig stille, tager sit Overtøj og gaar ud
med et lille Nik til Paul.

134.

Boulevard
(Den Aften)

Text: Maria gjorde en Aften et nytt Bekendtskab.
Der er usædvanlig mennesketomt. Maria kommer
gaende, langsomt drivende - halvt søv i Løve.
Hun ser bort ud. Udenfor en Restaurants op-
lyste Facade skander hun og gaar - noget sky-
ind.

135

Restaurantens
Interiør

Simili = Elegance og de Publikums. Orkestribune,
hvor en souboragtig Dirigent spiller 1te Violin.
Maria kommer ind, man ser tydelig, det er
første Gang, hun er herinde. Der er dog paa
den anden Side ingen Genertid eller Forlegen-
hed over hende, snarere noget haardt og koldt
i Udtrykket. Hun sætter sig og forlanger en
Cocktail. Flere Herrer glo frækt paa hende,
baler til hende, hun svarer dem ikke.
Skates efter Redaktør Asp ("Sandsundet"). Han sætter
sig ligeoverfor Maria. Flere "Damer" i Lokalet
gaar hen og indlader sig med ham, men
han svarer dem ikke. Tager en halv Flaske
Champagne og nogle Aftenavisen. -

Hans og Marias Gjen mødes. Man ser, at
hans Blik gav Maria ligesom usikker og urolig.
Hun behøver strax efter og gaar. Han stikker
sin Flaske ind i et Par Glas, kaster en rund
Lum paa Bordet og skynder sig efter hende.
Asp er en elegant Skikkelse med et klogt, marker-
ret Ansigt, under hvis hølige Ro en dyb og

hed Lidenskabs momentant han bliver frem, som
giver ham et demonstrativt vinkende Udtryk. —

136.

Udenfor
Restauranten.

Maria ud. En uforklartlig Angst paaskynder hendes
Fjed. Hun er bange for denne Mand. I det samme
staar han for hende, hilser høfligt, næsten ærbødigt.
Taler til hende. Hun tør ikke se paa ham, munder
undvigende. Vi gaa fra ham. Han hvister hendes
noget Ord, tager hendes Haand. Hun bøjer Hovedet,
nikker svagt. En Døste hører frem. (Afblanding)

137.

I Redaktørens
Hjem.

Han finder Maria ind. De har hævet Overtøjet
fra sig i Entréen. Der er mørkt i Billedet, da de
træder ind. Han tænder den elektriske Lysekone i
Løbet. Maria vakler, overvældet af Lyset af denne
luxuøse Salon. Et saadant Billede af jordiske
Velvære har hendes statyets armoblindede
Øjne aldrig før mødt. Han er om og næsten
ærbødig mod hende, men læg hans beherkede
Nasen brænder og dirrer en blodig Lidens-
skab, som paa samme Tid angår og strømmer,
løbende og betager hende. Han bøjer sig over
hende, kysser hendes Hals, hendes Nakke. . . .
(Afblanding).

138.

Paul Christ.
værelse
(Kartbilledet)

Paul sidder højt over sine Bøger. Han tænder
en Pipe og synker hen i Tanker. Frem kommer

139.

En gl. Dne.

Opblanding. Maria sidder i en Stol og læser højt

for en gammel Dams, hun lægger Bogen, faar nogle Penge og gaar. (Afblanding).

140.

Pauls Kvist =
varsel.
(Kortbillede)

Opblanding.

Paul smiler lykkelig, siger:

Text: Om tre Maanedes har jeg min Examen, og saa skal hele mit Liv anvendes paa at gengælde dig dette. (Afblanding).

141.

A Redaktørens
Hjem.

Fra et tilstedende Kabinet træder Redaktør's Rep og Maria ind. Hun brænder endnu af hans glødende, lidenskabelige Kærlighed. Ogsaa paa ham har det nye Bekendtskab ijemynligt gjort et varigt Indtryk. Han bøjer sig over hende og hvisker: Text: Og du lover mig at komme snart hjem, ikke sandt? Maria nikker svagt og gaar. (Afblanding). Naar hun

er gaaet gaar han tanusindst hende og sætter sig ned skrivebordet. Han tager som tilgældigt et gl. Brev, som findes 142. i den anden Bilag.

Pauls Kvist =
varsel.

(Opblanding). Maria kommer hurtigt, lænder Lys. Hun gaar hurtigt hen til en gammel Kommode, trækker en Skuffe ud og uden at se paa den, med Ryggen mod den gemmer hun lynsnart nogle Penge i den, hvorpaa hun med Ryggen knalder Skuffen i, medens et stenhardt, iskoldt Udtryk gaar over hendes Ansigt, derpaa lister hun hen og trækker en Portiere til Side ind mod Lovkammeret.

143.

Pauls Kvist =
varsel.
(Kortbillede)

Maria staar ved Portieren. Inde i det lille Lov- varsel ses Paul sovende. Maria ser et Øjeblik forsvundet paa ham. I sin synke hun ned paa

Kuo, læner sit Hoved tilbage mod Væggen og græder sin Sorg ud saa voldsomt, som skulde hendes Hjerte briste. Hun løfter Hovedet og siger:
Text: Giv mig Kraft til at bringe Offeret helt ud, ellers var det hele jo forgæves. (Afblandning.)

144.

Redaktørens
Hjem.

Text: I et halvt Aar varede Marias Hørlighedsoffer, i Dag staar hun for sidste Gang i de Stuer, der rummer hendes Livs tungeste Minde.
 (Afblandning). Maria sidder i en stor Stol og taler frem for sig. Redaktøren staar ved Siden og stirrer forstømt paa hende. Han rejser huu sig pludselig og siger: Text: Mennesker vil fordømme mig, du ogsaa, og dog gav jeg af mit dybeste Hjerte. opretholdt for hans Skyld, og i Dag jubler det i mig af Fryd over, at dette Offer har bragt Frukt, og at han og jeg nu rejser ud, bort herfra og grunder vor Liv sammen.

145.

Redaktørens
Hjem.
 (Nærbilledet)

Han stirrer paa hende, han kigger, trygler hende, han er kommen til at elske hende. Han griber hendes Haand, trygler hende om at blive. Text: Blev hos mig, sig mig i alt Fald dit Navn, at jeg skal skrive til dig.

146.

Redaktørens
Hjem.
 (Nærbilledet)

Maria drejer Hovedet imod ham. Et Øjeblik gav ligesom et mildt Udtryk over hendes Ansigt, saa siges hun: Text: Nej, vi to maa fra i Dag være døde for hinanden. Levvel! Hun rækker Haanden mod ham og vil sige ham Farvel. Han bliver pludselig vanvittig af Rasens og Skinsyge, stiller sig op mod Døren og vil holde

hende tilbage. Da stødte et ondt Paseri ogsaa op i hende, hun fæse løb paa hæv, hæv foresiger at holde hende tilbage med Magt, saa slaa hun hæv i Ansigtet, betuttet slipper hæv Taget, hun styrtter gennem Døren, der faldes tungt til efter hende. Et Gjeblite stirrer hæv efter hende, saa syntes hæv ved i en Stol.
Text: Jeg elskede hende - jeg elskede hende.
 (Afblanding).

147.

Paul et Skitsdats.

Text: Og mens Statten svøbte sin Haale om den slumrende Py, drog hun bort fra den ud til Lyset og Livet sammen med hæv, der lidet anede, hvilke Minder, hun drog bort fra.
 Opblanding med den runde Fortæner. Paul og Maria staar i Billedet, hun læner sig mod hæv. Paul peger hæv ind mod den oplyste Py, som vilde han sige, hvor smukt ser den ikke ud. Maria fæse lidt sammen, hun vender sig kærtligt mod hæv og siger lidt foreent. Text: Vi vil i alt Fald erindre den, fordi den blev Skedet, hvor du tog den fineste juridiske Examen, der er taget de sidste 20 Aar. Hæv bøjer sig og kysser hende.
 (Afblanding).

III Akt.

148.

Lindorps
Kontor.

Efter 15 lykkelige Aar i Provinsen er Paul Lindorps, der har vundet Py som en af Landets fineste Jurister, vendt tilbage til Hovedstaden og har overtaget Embedet som Rigsadvokat. Opblanding Paul, der i de forløbene Aar er stærkt grænet

sidder ved sit Skrivebord og arbejder. Af og til ser han frem for sig. Han ser man hans pludselig gøre arbejdet færdigt og lægge det ind i en Kasse, hvorpå læses

149.

Paul Lindorffs Text: Sagen: Det offentlige skr. Smith & Co.
Høsten.
(Nærbilledet)

150.

Paul Lindorffs Paul lægger Kassen ind i en Lederbæske. Han
Høsten. læser han sig med et tilfredsfuldt Smil tilbage,
tager en Avis, der ligger paa Bordet og læser:

Billedet
af
Lindorff

Text: Ovenstående Billedet forestiller den nye Rigsadv.
kat, der imorgen har sin Debut i Sagen: Det
offentlige skr. Smith & Co. - Rigsadvokaten, der
har en ualmindelig Karriere at se tilbage paa,
er en ny Mand for Hovedstaden, idet han
har levet 15 Aar i Provinserne. Hovedstadens
Bourgeoisitetet dirrer af Spænding efter at
optage Fruen, der skal være meget smukt, og
en ung musikbegavet Son, blandt sig.
Paul læser smilende Bladet syntet. (Opblønding).

151

Dagligstue hos Opblønding. Maria sidder ved et Vindue. Aarene
Lindorffs. har gjort hende til en fuldendt Verdensdame,
(Nærbilledet) meget smukt. Hun stirrer lidt tungsindigt
ud ad Vinduet. Hun vender langsomt Hovedet
ind mod Fruen, medens et melankolisk Smil
gaar over hendes Ansigt. -

152.

Dagligstue
hos Lindorpts.
(Kortbilledt)

Marcus spiller. Han er iag og koin, noget spædt og drøye-
agtigt ligger over hele hans Skitpæle, han smiler mod
Moderen.

153.

Dagligstue
hos Lindorpts.
(Kortbilledt)

I den runde Fortoner op mod en mørk Baggrund
kommer Paul Lindorpts tilbage. Han stirrer et Of-
fent blik glad frem, gaar saa ind i Stuen.

155.

Dagligstue
hos Lindorpts.

Paul henvender sig mod de to. De springer op og tager hans
om Halsen, hver fra sin Side, og kysser ham.
Derpaa gaar Marcus hen, tager sin Violin og be-
gynder at pukke den ind. Paul tager Maria
om Livet og gaar laant frem mod Apparatet.

Saa siger han pludselig med et Smil:

Text: Selskabet længe efter at se min smukke
Hone, skrives Redaktør's Brev idag.

Maria river sig med en pludselig Bevægelse løs.

Text: Hvem skriver. - Paul. Text: Redaktør's Brev
eller i alt Fald hans Blad. Hun stirrer vanvit-
tigt paa ham. Paul svinder langsomt bort,
og i Stedet kommer Aep frem. Maria udtaler
en sagte Stimmelse, holder Hænderne for Øjnene,
i det samme svinder Aeps Skitpæle, og Paul
kommer atter frem. Han griber hende om Livet.
Hvad er der i Vejen. Text: Var ikke nervøs.
Alle vil imorgens, naar du først viser dig i Sel-
skaftet hos Præsidenten, ligge for dine Fødder.

156.

Dagligstue
hos Lindorpts.
(Kortbilledt)

Maria stirrer frem et Ofblik, saa griber hun hans
Hænder. Paul kan vi ikke lade være at gaar der,
kan vi ikke leve ganske for os selv, her hjemme.

Han træder lidt forbauset tilbage. Iu holder ham ind i Stuen. Ixax kommer Marcus ind i Billedet. Paul siger: vil du tro, din Moder er nervøs for ikke at gøre Lykke paa Præsidentens Bal. Marcus tager hende om Halsen, saa siger han. - Text: Moir er pludselig bleven bange for, at vi skal løbe fra hende. De ler begge, og dette gør, at Maria løfter Hovedet, kommer til at smile lidt tungsindigt og krummer dem ind til sig. (Afblænding).

157.

Sal: Præsidentens Bal.

Text: Præsidentens Bal.

Ballet er i fuld Gang. Tæt forbi Objektivet danser Maria med en Kavaller. Hun ser pragtfuld ud. Hun standser og konverserer sin Kavaller. Ixax fløtters nogle Herren om hende. —

158.

Sal: Præsidentens Bal.
(Kartillede)

Paul med adskillige Ordre paa Brystet ser med et tilfreds Smil frem.

159.

Præsidentens Bal.
(Kartillede).

Herserne vil danse med Maria, men hun modslaar sig. "Ij er bød, - senere maaste." Hun faar Ije paa Paul, vinkes ham hen og tager lykkeligt hans Arm. I det samme kommer Præsidenten til. "Er Dans, min naadige", hun pejer paa de øvrige: "Ij har lige sagt Nj," men Paul siger smilende, Text: Præsidenten er vist en Udtagelse. De øvrige bukker. Maria danser ud. Paul ser lykkelig og stolt efter hende. —

160.

Sal i Præsiden-
tens Sala.
Nærbilledet

En Gruppe Herrer staar i Sambale, den ene med Ryggen mod Apparatet. Denne sidder vnder sig langsomt, det er Redaktør Asp. Han ser roligt frem. Pludselig gives det et Ryk i ham, han griber en Herre i Armen, peger frem og siger: Text: Hvem er den Dame, der danser med Præsidenten.

161

Sal i Præsiden-
tens Sala.

Et Glimt af Ballet med Maria og Præsidenten i Forgrunden. Dansen er netop forbi. De gaar. Redaktør Asp peger ivrig frem. Den Herre, han har grebet i Armen, svarer: Text: Det er Affens Sensation, Fru Rigsadvokat Lindorfs. Asp slipper sanseløst hans Arm og vokter bort.

162

Sal i Præsiden-
tens Sala.

Ballet er i fuld Gang. Præsidenten og Maria har truffet Paul og gaar nu med ham ind i et Kabinet. Asp kommer strax efter, han standser og stirrer gennem Døren.

163.

Et mindre
Sidekabinet.

Et Par udbelte Selskaber sidder ved Borden. Maria, Paul og Præsidenten tager Plads ved et ledigt Bord. En Tjener serverer. Maria er foreceret livlig.

164.

Sal hos Præ-
sidenten.
(Nærbilledet)

Redaktør Asp vender sig. Hans Ansigt udtrykker den dybeste Lidenskab. Han gaar hurtigt gennem Døren til Kabinettet.

165.

Et mindre
Kabinet.

Asp træder ind, hilser. Præsidenten faar Gje
paa ham, vinker ham hen. Spørger Lindorff:
"Har De truffet Redaktør Asp for?" Ved Navnet
vender Maria sig. Hun ser et Gjeblik paa ham,
vender sig hurtigt.

166.

Et mindre
Kabinet
(Nærbillede)

Maria græber i Stolens, sidder ganske stille med
lukkede Øjne.

167.

Et mindre
Kabinet
(Nærbillede)

Redaktør Asp ser gennemværende paa Maria.

168.

Et mindre
Kabinet
(Hv. Afstand)

Præsidenten har forestillet Redaktør Asp for
Paul Lindorff. Nu vender han sig mod
Maria. Maa jeg forestille . . . . . Hun drejer
sig langsomt. Hun har al sin Villiekræft
nødig for at holde sig oprejst.

169

Et mindre
Kabinet.
(Nærbillede)

Maria rækker sin Haand frem, ser derpaa
frit, halvt udfordrende op. Hun er sagte
Stølvæn om hendes Mund røber et Sekund
hendes Lidsbevægelse.

170.

Et mindre
Kabinet
(Nærbillede)

Redaktør Asp stirrer paa hende, saa siger
han, idet han rækker Haanden frem. Det
er mig en Glæde.

171.

Et mindre
Kabinet
(Alm. Afstand)

Præsidenten løfter sit Glas og hilser. Han og Paul har intet mærket. Efter at Selskabet har hilset paa hinanden, knækker Præsidenten Paul lidt til Side. Asp siger mod Døren og siger, idet han ser op uopvandt hvides paa Maria. Text: Vil Fruen unde mig en Dans. Han viser for hans Blik. „Nøj Tak.“ Han vil gaa efter Paul og Præsidenten, der netop gaaar hen mod Døren til Balsalen. Men Asp lægger hurtig som Haand paa hendes Arm. Text: Fru Rigsaadvokaten er borte og vil ikke danse. For jeg udbede mig et Øjeblik Underholdning med Fruen.

172.

Et mindre
Kabinet
(Nærbilledet)

Asp ser længe paa hende. Saa siger han stille. Text: Saa mødtes vi altsaa dog engang igen
— Fru Rigsaadvokat.

173.

Et mindre
Kabinet
(Nærbilledet)

Maria giver et Øjeblik efter, knækker ligesom lidt sammen, bliver mindre. Strax derpaa løfter hun Hovedet. Text: Jeg erindrer ikke at have set Dem før, Hr. Redaktør. De maa forveksle mig med en anden. — Han har nu grundet hele sin Sikkerhed og ser smilende paa hana.

174.

Et mindre
Kabinet
(Alm. Afstand)

Asp stirrer lidt uistækt paa hende, hendes ugrundelige Smil forvirrer hana. Skulde hana tage fejl? Saa siger hana med sin sikre verdensdameagtige Mine: Text: Vil De følge mig ind til min Mand. Han bukkes lidt kejlet for hende, byder hende sin Arm. De gaaar.

Sat hos Præsidenten. En Loge.

Der er fem Loger Udigt til Balsalen, hvor Ballet er i fuld Gang. Paul Lindorfs og Præsidenten sidder i fortrolig Samtale ved en Whiskey. Paul er nu uden at være bemærket - blevet fejtligt paavirket - af Præsidentens alle Vins. Han ler mere og gestikulerer stærkere. Han fortæller og Præsidenten hører interesseret efter. (Her drejer Panorama bort fra de Dansende, saa kun Loger ses) Maria og Asp træder ind. Paul siger: Text: Jeg fortæller netop vor høje Vært, at vi to sad paa en fattig Krist her i Hovedstaden og sultede, mens jeg sled med mine Examinuspæner. - Maria slipper hurtigt Asps Arm.

Sat hos Præsidenten. En Loge.
(Kartillede)

Maria svarer med et lille selvopgivende Smil, mens hendes Øjne flakker, som søgte de Hjælp. Text: Ah ja, men det er vist uden Interesse.

Sat hos Præsidenten. En Loge.
(Kartillede)

Asp stirrer paa hende, mens et lille hoverende Smil spiller om hans Læber.

Sat hos Præsidenten. En Loge.
(Alm. Afstand)

Paul opdager intet usædvanligt hos de to, han fortsætter ubekymret: Text: Min kære Hustru dir maatte sidde hver Aften til langt ud paa Natten og læse højt for en gammel Dame - for at skaffe os Fødem. Maria strækker afværgende Haanden ud mod ham. Han affejer hende leende og bøjer sig over mod Præsidenten og fortæller videre. Asp har ikke Øjnene fra ham.

179.

Sal two Præsi-
dentens. En Loge.
(Kartilledet)
Lages opvar
som Vision
Scene 186)

I den runde Fortovner er den Side af Billedet, hvor Paul og Præsidenten sidder, afdekket; i den modsatte Side ses Asps og Marias Hoveder. Han bøjer sig med et hoverende Smil ned mod hende. Text: Skal vi saa til-
skaa, eller skal jeg fortælle Historien om den
gamle Dame. Maria vender Hovedet mod ham, vanvittig Angst stans skrevet i hendes Ansigt, nej - nej - det var mig, stammer hun. Billedet blænder helt op. Paul ser hendes Bevægelse, springer op. Hvad er der i Vejen. Hun siger: Text: Jeg er ikke
rigtig rask - vil gerne hjem. - Hun og Paul tager Afsked med Præsidenten og Asp. Den sidste behol-
der hendes Haand og siger, mens hans Øjne brænder i hendes: Text: De nægtede mig altover
en Forklaring paa den Historie, De begyndte paa,
jeg skal især minde om denne Skyld.
Hun har Kraft nok til et Smil. Ja vist. Hun tager Pauls Haand og gaar, fulgt af Paul og Præsidenten. Asp stirrer i heftig Bevægelse efter hende. (Afblanding).

180.

Udenfor Præsi-
dentens Palæ.
(Aften)

En Cortège af Vogne holder nedenfor den stærkt oplyste Facade. Paul forer Maria, der ser bleg og nervøs ud, til Vognen. De kører bort. (Afblanding)

181.

Hall hos
Lindorfs.

(Opblanding). Paul og Maria ind. En Tjener hjælper dem Overtøjet af. Paul er lidt irriteret over det tidlige Opbrud. Maria stærkt nervøs. Pludselig lægger hun Hovedet ind til ham. "Du må ikke være vred, jeg kunde ikke holde det ud længere. Han lidt irriteret: Text: Det må du
lægge af, min Stilling forpligter mig virkelig til

at vise mig i de bedste Hæder. - Hun løfter bæk
Hovedet. Ja vist saa. Sandan starr de et Gjeblik -
saa. Saa bøndes der langsomt nyh Lys i deres
Ansigtet, de lytter. - Marcus spiller.

182.

Hall bro
Lindorpt.

Fordalsene starr et Gjeblik. Deres Misstemning
forvinder. Med et Smil kysser Maria sin Mand,
trækker ham med sig.

183.

Marcus
Værche.

Marcus spiller. Fordalsene trækker ind. Marcus
lægger hurtig Violinen fra sig, farer Moderen om
Halsen, derpaa Faderen, man ser, at mellem
disse 3 hersker det kærligste, bedste Forhold.
Saa siger Marcus: Text: Saa Mo'er, var det
saa itøke dejligt i Aften, traf Du rare Men-
nester. Maria tager et Tag i sig selv, ja vist
saa, hun gaar et Slag op i Sneen. Spil lidt me-
re for mig. Marcus tager lydigt sin Violin, spil-
ler, mens Faderen tander en Cigar og lytter stolt
til, og Maria gemmer sig bort i et Hjørne.

184.

Marcus Værche.
(Kærbilledet)

Maria lytter. Angst og urolig rokker hun frem
og tilbage. - Pludselig ser hun for sig
(Afblanding)

185.

Vision
Sat hm Præsi-
denter.
En Lige.

Scene 179 kommer frem, og hun siger Orde.
ne: Eller skal jeg fortælle Sandheden om
din gamle Tante. (Afblanding).

186.

Marcus' Værelse (Opblending). Maria abrakker afværgende Hænderne ud, (Nærbilledet) saa syntes hendes Hoved langsomt ned i hendes Hænder, hun kulkter.

187.

Marias Værelse. Paul gaar hurtigt hen til sin Hustru. Marcus ligger. (Nærbilledet) Hvad er der lille Mø'v. Maria tager sig sammen, rejser sig, gaar frem, de to følger efter, saa siger hun, Text: Du spillede saa høit, og jeg er saa nervøs i Aften. Hun krummer dem ind til sig, kysser "God Nat" og gaar. (Opblending.)

188. revede til Pilsa

Redaktørens (Opblending.) ~~Styr sidder endnu setkabakledt. Hun~~ har haw i Stedet for Hjortens taget en Hjemmesatke paa. Han skriver i en Dagbog, naar han har skrevet, løfter han Dagbogen, der staar: Text: I Aften ser jeg hende altsaa igen - Spinxen - mit Livs gædefuldeste Oplevelse, den eneste Kvinde, der har gjort varigt Indtryk paa mig, og som jeg forgæves har søgt i de mange Aar. I samme Øjeblik jeg saa hende, var den gamle Længsel vakst - jeg maatte se hende igjen - tale med hende - have hende her - for enhver Pris. Hæmi vil blive vanvittig jaloux. Styr lader Bogen synke, saa skinner han mistet frem for sig. (Opblending).

189.

Spisestue hos Text: Næste Morgen.
Lindorpt. Frokostens er endt. Man kysser hinanden, "Velbetkomme". Marcus gaar. Faderen bræktes en Avis op og begynder at læse. Maria gaar.

Deine in Pilsen 188

188

Dein
Hjere
Verhellen.

Das an mich von dir
trien, das ich nicht
kann, wie ich die
gebe ich dir, das ich
nicht habe, das ich
"Hast du die?"

188

Dein

Hjere
Verhellen.

Das an mich von dir
trien, das ich nicht
kann, wie ich die
gebe ich dir, das ich
nicht habe, das ich

188

Dein

Hjere

Das an mich von dir
trien, das ich nicht
kann, wie ich die
gebe ich dir, das ich
nicht habe, das ich
"Hast du die?"
das ich nicht
kann, wie ich die
gebe ich dir, das ich
nicht habe, das ich
"Hast du die?"

(C. L. L.)

men han steyer hunde og sig. Ja det
maa gaa. Ja er ider vel i detten,
Han gaa fra hunde. Han er kommet
gaaen efter hunde. See han er hinde
i sammen gaa vedt. I d'eren
er der hinde i, og sig. Ja hinde
og i steyer om sine hunde. Han
kualede d'eren i, gaa. Han staa
at d'eren. See gaa han han vel
er i steyer; steyer, hunde og tages
den gamle Boy fra sig fra og er sig
den gamle Boy fra Pilled 141 fra. Han
er lunge og steyer om t gaa, see vel
han er, han er Texen fra Pilled
141, see gaa om hinde, og steyer (vinder
fra Texen; steyer sig hinde Pilled 188)

Dagligstue
hos Lindorff.

Maria kommer ind. Fra den anden Side træder en Tjener ind med en Buket Blomster. "Hvem er de Blomster fra?", Tjeneren rykker paa Hovedet, gaar. Maria stands med Blomsterne. Inde i Buketten finder hun et lille Brev, i samme Øjeblik er hendes Ro forbi, hun river det op, læser:

Text: Jeg maa se Dig og tale med Dig - jeg elsker Dig, som den Gang. Vil bruge alle Vaaben for at vinde Dig igen. Jeg ringe til Dig for at faa at vide, naar jeg maa se Dig.

190^e Dagligstue hos
Lindorff (Narbilleder)
Poul træder ind
og forlænt frem.

A.

Maria stirrer et Øjeblik i Rædsel paa Brevet, ser sig derpaa hurtigt om og kaster Brev og Buket ind i Ilden, den blusser op. Derpaa løber hun sig mod Malmene og gemmer Ansigtet i Hænderne.

Redaktørens
Hjem.
(Narbilleder)

Der blandes op med den runde Fortoner til kvam Skrivebordet og Telefonen ses, derpaa kommer en Haand ind i Billedet og tager Telefonen, derpaa blandes helt op, og man ser Ap nervøst forlange et Nummer.

Dagligstue
hos Lindorff.
(Narbilleder)

En Telefon paa Bordet ringer.

Dagligstue
hos Lindorff.

Maria tager hurtigt Haanden fra Ansigtet, stirrer mod Telefonen.

Redaktørens Hjem.
(Narbilleder)

Ap venter ved Telefonen.

195.

Dagligstue
hos Lindorff.

Maria stirrer mod Telefonen, hun vil flygte. Saa kommer hun pludselig i Tanker om Paul, der sidder i Leisestuen, set han kom. Hun flygter hen, tager Telefonen. Hallo!

196.

Redaktørens
Hjem.
(Narbillede)

Asp siger: Text: Er det hos Rigsadvokaten - træffer jeg Fruen. Det er Redaktør Asp.

197.

Dagligstue
hos Lindorff.

Maria staar forstumpet. Hun vil netop til at svare. Da falder hendes Øjne paa et Spejl, der hænger paa Væggen. I dette ses Paul træde ind i Stuen, han standser. Maria tager sig sammen, lægger Mikrofonen paa.

198.

Redaktørens
Hjem.
(Narbillede)

Asp lægger efterhåndensomst Røret paa og sætter sig.

199.

Dagligstue
hos Lindorff.

Paul kommer hen til Maria. Hvens talte du med. Hun betvinger sig og siger ligegyldigt: Text: Jeg vilde ringe til Partnesen, men den var optaget. Han kysser hende kærligt Farvel og gaar. Maria staar et Øjeblik som en Støtte, saa sætter hun sig. Dette holder jeg ikke ud. (Afblanding).

200.

Redaktørens
Hjem.

(Afblanding) Asp gaar op og ned ad Gulvet. Han standser. Det ringer. Et Øjeblik efter kommer

en gammel Husholderke ind. Text: Det er Fats-
Hanni. Aap gør en ubaalmodig Bevægelse, som
 vilde han sætte sig hjemme, men Husholderkens
 faldes hurtigt ind: Text: Jeg har sagt, at Redak-
tøren var hjemme. Jeg skal vel som sædvanlig
gaa ud. Aap ryster paa Hovedet. Husholder-
 skens udtrykken sin Forbauselse over denne Af-
 gørelse. Men hun hejler Hanni, smiler Aap
 uvilkaarlig. Derpaa ser man hans tage en
 Beslutning, i det samme kommer Hanni Høisæl
 ind. Hun er en sød ung Pige, ingenlunde
 demimondæn, snarere lidt expeditriceagtig.
 Hun løber hen og fæser ham om Halsen og
 vil kysse ham, han afværger det med en
 vis gnaven Flegma.

201.

J. Redaktørens Hjem.
 (Nærtillede)

Hanni ser forbauset paa ham. Iaa siger
 huu med en frisk Latter, hvorfor man jeg
 ikke kysse Dig?

202.

J. Redaktørens Hjem
 (Nærtillede)

Aap vender sig, siger langsomt: Text: Fordi
jeg er bleven forelsket - i en anden. Du
maa ikke komme igjens, for jeg skriver.

203.

J. Redaktørens Hjem.

Hanni græder, smyger sig ind til ham, men
 han ryster hende af sig - brutalt. Iaa
 bliver den lille rasende og skælder ham
 Ielsen fuld og siger til Slut: Text: Hvis
Du koster mig bort, dræber jeg Dig. Han
 betragter hende overlegent, saa tager han
 en Diamantring af sin Finger og giver
 hende den. Men Hanni knalder den ra-

sende i Bordet. Han siger stille med et Smil:
Text: Den er sine 1200 Gylden værd! Han ser
 paa ham og paa Ringen, saa tripper han hæv og
 tager Ringen, sætter den paa sin Finger og smiler.
 Han farer hæv ham om Halsen og gaar.

204.

I Redaktørens Hjem. Hanni vender sig i Døren og siger hatteagtigt:
 (Nærbillede) Text: Men tag Dig i Aagt. Jeg holdes Vagt herude =
for hver Aften, gaar og kvaalder Døren i.

205.

I Redaktørens Hjem. Aep ser med et Smil efter hende, saa sætter han
 sig ved Bordet, tager Dagbogen frem og skriver:
 (Nærbillede) Text: Hanni var her - jeg brød med hende,
han brødt mig paa Livet. Hvis den Ald,
der brødt i mig, bliver ved, kunde jeg
ønske, han gjorde Alvor af sin Trusel!
 (Afblanding).

206.

Dayligstue hos
Lindorfs. Text: Lou er Lavine, der styrtet ned ad
Bjerget, for til Slut at knuse alt ved
Bjergets Fod, var den ubønhørlige Fortid
styrtet ind over Maria. (Opblending).
 Maria staar ved sit Bord, paa dette ligger
 en Buket, ganske Mager til den, hun
 brændte i Hammen. I Haanden har hun et
 Brev, hun syntes forvirret ned paa en
 Stol, saa løfter hun Brevet og læser:
Text: Men tro ikke, Du vedblivende skal
undgaa mig. Dette er sidste Friid. Var hos
mig imorges Aften Kl 9. Kommer Du heller
ikke denne Gang, skal Din Mand, Lov - ja
helt Offentlighedens erfare, hvem Du var.

Aep.

Maria sidder et Øjeblik, sanseløst, saa gaar et haardt, næsten dyrsk Dreg over hendes Ansigt, hun rejser sig, gaar hen til Telefonen, ringer op.

207.

Dayligstuen
hos Lindorff.
(Nærbillede).

Der blandes op med den runde Fortoner, saaledes at venstre Side af Billedet er dækket. Lidt efter dækkes denne af, og man ser Asp komme og tage Telefonen. Maria ringer: Text: Jeg skal som De har bragt mig til, være hos Dem imorgen Kl 9. - Jeg haaber at træffe Dem alene. - Asp bukker smilende. Billedets venstre Side blandes igen af, og Maria lægger Telefonen. Hun stirrer dumpt frem for sig, saa lægger hun Hovedet i Hænderne og hulter. Billedet blandes langsomt helt af.

Formen ændret
i den første

IV Akt.

208.

Dayligstuen
hos Lindorff
(Nærbillede)

Text: Næste Aften.

Der blandes langsomt op med den runde Fortoner, en Uhrskive viser 8 $\frac{1}{4}$. - Afblænding.

209.

Dayligstuen
hos Lindorff
(Nærbillede)

Maria stirrer mod Uuret. Hun ligger nervøst med en stor Halskæde, hun har paa. Hendes Tanker er langt borte, noget uvirkeligt er over hele hendes Skikkelser. Pludselig vender hun Hovedet til den anden Side.

210.

Dayligstuen
hos Lindorff
(Nærbillede)

Ad Døren fra Hallen kommer Paul og Marcus i Ford

med at trække Handsken paa og lignende. De er begge i Overtøj. Man forstaaer, de er i Begreb med at gaa ud.

211.

Dagligstue
 hos Lindorpts
(Alm. Afstand)

Paul og Marcus gaar hurtigt hen til Maria, som siger Marcus: Text: Det var dejligt, Du fik den Ide, at Fader og jeg skulde gaa til Ekmann's Concert. Det er kun kedeligt, Du ikke kunde vare med. Nu maa Du gaa i Seng og blive rigtig rask. Hun rejser sig pludselig og vikler sig ud af hans Arm. Hun bager huu om dem begge og siger:

212.

Dagligstue
 hos Lindorpts.
(Nærtillide)

Maria siger frem for sig, med et halvt forklaret Smil: Text: Ja jeg haaber, at jeg imorgen skal vare mig selv igen.

213.

Dagligstue
 hos Lindorpts.
(Alm. Afstand)

Hun puffer dem smilende ud gennem Døren. Et Øjeblik efter vender hun tilbage med Haar og Hat. Hun er nu et helt andet Menneske. Vild Larm og glæde staaer i hendes Øjne. Hun ifører sig hastigt Overtøjet, løber hurtigt hen til Vinduet og kigger ud. Hun ser huu sig om i Værelset, slukker Lyset og gaar.

214.

I Redaktørens
 Hjem.

Asp gaar urolig op og ned ad Gulvet, som en Panther i sit Bur, huu ser nervøst paa Uhrret.

215.

I Redaktørens
 Hjem.
(Nærtillide)

En Uhrretre viser 9²⁰

216.

Udenfor Redak-
tørens Hus.
(Aften)

(samme som i II' Akt) Maria kommer, ser sig nes-
vost om, gaar ind.

217.

I Redaktørens
Hjem.
(Kartillede)

Asp staar et Gjeblik og lytter. Et Smil spiller plud-
seligt om hans Læbe, han har hørt Entriklokkens.
Han gaar.

218.

Redaktørens
Trappegang.
(Kartillede)

Maria staar som en Stotte. Døren aabnes, Asp
staar i den og byder hende nervost men smi-
lende ind. Hun bære stirrer paa ham. Gaar
forbi ham og ind.

219.

I Redaktørens
Hjem.

Asp fører Maria ind. De har stadig ikke
sagt hinanden et Ord. Dødens Tavshed ligger
over Værelset. Asp forsøger flere Gange at
sige noget, men staaer op for hendes is-
nerede Blik. Pludselig hvar han ikke
beherke sig længere, han griber hendes
Haand, kaster sig paa Knae og gemmer
sit Hoved mod hende, men hun river sig
løs, som bide af en Hugorm og ser atter paa
ham med dette Blik, der kører ham ved sin
Kulde og Foragt. Han rejser sig forvirret. Gaar
et Støt hen i Stuen. Iaa byder han hende
bage Plads paa en Stol. Hun, der hele Tidens
har fulgt ham med Gjæne, sætter sig uden
et Ord, eller en Bevægelse.

220.

Udenfor et
Koncertlokale.
(Aften)

Der er stor Sammenstemning af Nermester, der

trænges ved Indgangen, man ser de er rasende, nogle gaar, knappende Overtøj o. lign. andre kommer og spørger, hvad der er i Vejen, blandt de ridende Lindorpf og Marcus, der stander en Herre og af ham faar at vide, Text: Koncerten er aflyst i dette Øjeblik. De siger Herrens er bleven syg. Der har vel ikke været solgt note. Marcus og Paul lev over Herrens Raseri og gaar langsomt bort igjens. (Afblænding)

221.

I Redaktørens
Hjem.
(Nærbillede)

Der blandes op med den runde Fortovet, Asp og Maria staa hadefulde overfor hinanden. Det er hende, der fører Ordet. Asp bare stirrer. Den Side af Billedet, der udfyldes af Asp, blandes af. Samtidig køres Objectivet frem, saa Billedet nu er et Nærbillede af Maria. Hun siger:
Text: Og nu skal mit Hjem, min Mand, min
Søn, Alt, hvad jeg har kæmpet for gennem de
mest fortvilede Tårn og Ofre, alt dette vil de
nu tage fra mig for et gement, raakt Bøgers
Skjæld. Husk paa, vi to har været krist i
16 Aar.

222.

I Redaktørens
Hjem.
(Nærbillede)

Asp siger: Text: Du tager fejl af mine Følelser.
I 16 Aar har Din Skygge fulgt mig. Nu, jeg
har set Dig igjens, er min vanvittige Følelse
slæbt ud i lys Lue. Jeg kæmper for min Forstand.

223.

I Redaktørens
Hjem.
(Alen Afstand)

(Billedet blandes helt op, og Objectivet køres lidt tilbage). Asp nærmer sig Maria og siger:
Text: Jeg følger, at hvis jeg ikke faar Dig
som i gamle Dage, mister jeg min Forstand.
De staa overfor hinanden, som to Katte i Spring.

Maria skælver for hans Blits. Hun riger uvilkaarligt et Skridt. Dette udløser Spændingen. Sep kaster sig om hende, knuger hende og forrøjer at tilvinge sig et Kys. Et Gjeblits ligger huu halvt sanseløst i hans Arm. Iaa retter huu sig, slaar huu af al Magt i Anriktet. Haa tumler et Gjeblits tilbage, men retter sig strax. Brutaliteten fra hendes Side har vakt huu. Haa forfølger hende rundt i Værelset, naar hende ved Vinduet. Iaa Pultgardinet ser man deres Silhuetter aftegne sig.

224.

Udenfor Redaktøren
Huus.
(Kartbilledet)
(Aftus)

I den runde Fortoner ses Hanni forsvulde Anrikt. En nærskaende Lygte kaster et svagt Skær ned over hende.

225.

Udenfor Redaktøren
Huus.
(Kartbilledet)
(Aftus)

Silhuetterne af de to ses et Gjeblits paa Gardinet, omfavnende hinanden.

226.

Udenfor Redaktøren
Huus.
(Kartbilledet)
(Aftus)

Hanni stirrer i vanvittig Jalousi op mod Vinduet.

227.

I Redaktøren
Huus
(Kartbilledet)

Ved Vinduet, hvor ogsaa Skrivebordet har sin Plads, staar Sep og Maria. Haa har sluppet hende. Over begge Udseende ligger Sporene af Kampen. Haaret er uordenligt. Hendes Klæder lidt i Vorden. Haa staar og læser op af Dagbogen, mens haa af og til ser oundt paa hende. Haa har grebet sig om Hovedet, mens hendes Gjine udtrykker

med list
in snart
hvert minut
hvert et at kigge
mig

panisk Rædsel. Han læser:
Text: (skrevet som Dagbog) . . . og i Morgen Aften
er hun min igen efter 16 lange Aar, min Ungdoms
Heerlighed, der nu er gent under Navnet Fru Rigi-
advokat Lindorff . . . Han hæver Gjenn mod hende.

228.

I Redaktørens Hun stirrer som før på ham. Iaa siger hun:
Hjems Text: Hvis Du bruger den imod mig dræber jeg Dig.
(Nærbilledet) Hun uvilkaarlig løfter Hænderne imod ham.

229.

I Redaktørens Han lukker smilende Dagbogen, lægger den i
Hjems Konvolut, som han viser hende. Der staar
(Alm. Afstand) udenpå: Text: Hr. Rigsadvokat Paul Lindorff.
Han gaar hen mod Tøjesteket og siger:
Text: Skulde Du gøre Alvor af Din spøjefulde
Uftring, vil den Konvolut findes her blandt
mine Efterladenskaber.

~~X Redaktøren, smiler til hende, og siger: Du har i Dagbogen . . .
Rigtig nok, du har drillet mig i dette. Sjældent for Lindorff. Dette er det første
at man kan sige om en mand som . . .
230. f. s. 100.~~

I Redaktørens Maria stirrer på ham. Han tager langsomt
Hjems en Revolver frem. Man ser, hun betænker
(Nærbilledet) sig. Pludselig gemmer hun den lynsnart.

231.

I Redaktørens Nap vender sig smilende mod hende.
Hjems Text: Der er kun en forudsag mig, der
(Nærbilledet) kan aabne Skabet, saa Du skal ikke
betænke på at stjæle den. - Han vil
lukke Skabet.

232.

I Redaktørens
Hjem.
(Alm. Afstand)

Asp i Færd med at lukke Skabsdøren. Maria styrter sig imod. Lad være. Jeg overgiver mig. Jeg bliver Div. Men på en Behingelse. Bogen der skal tilintetgøres. Nu strax brandes. Han ser på hende med et triumpherende Smil, der langsomt gaar over til brændende Lidenskab. Han griber hende om Armen, knuger hende ind til sig.

233.

Redaktørens
Trappegang

Et Klokkbud kommer, ringer - flere Gange.

234.

I Redaktørens
Hjem.

Asp slipper Maria, begge staur et Øjeblik som magtede til Stedet og lytter. Iaa betyder han hende, at hun skal være stille. Han gaar ud i Entréen. Neppe er han ude, før han som en Kat er henne ved Skabet, han griber Dagbogen og skal til at gemme den på sig, da Asp med et Spring fra Entréen er over hende. Jeg tænkte det, men saa let lader jeg mig ikke narre. Han vrister Dagbogen fra hende. Iaa gaar han ud i Entréen med Bogen.

235.

Udenfor Redaktørens Hus.

Hanni lister ind ad Døren efter først at have set sig til alle Sider.

236.

Redaktørens
Trappegang.

Klokkbudet venter. Asp river Døren op. Telegram til Direktør Theil, siger Drogen. Asp peger ar, righ opefter. Det er ikke her. Pludselig faar

han en Pde, kaldes Drengen med sig ind.

237.

I Redaktørens
Hjem.
(Nærbilledet)

Maria har atter Revolveren i Haanden, hun staar lige ved Døren til Entréen, lytter pludselig spændt. —

238.

Redaktørens
Entrée

Asp siger forceret højt: Text: Naar De har læst Deres Telegram op til Direktør Theil, vil De saa strax bringe denne Pakke til Hr. Rigsadvokat Lindorfs, Scheinplatz 36. — Drengen nikker.

239.

I Redaktørens
Hjem
(Nærbilledet)

Maria har hørt Ordren. Hun læner sig som en død op mod Væggen, lægger mekaniske Revolveren i sin Taske.

240.

Redaktørens
Trappegang.

Hanni kommer langsomt op ad Trappen, med et Løb trykker hun sig ind mod Væggen. Asp's Entréer gaar op, og Klokkbudet kommer ud. Døren lukkes. Klokkbudet gaar op ad Trappen. — Hanni staar et Øjeblik, saa følger hun efter.

241.

I Redaktørens
Hjem.

Asp ind. Maria hulker stille, hendes grænseløse Spænding er gaet over til en fuldstændig Afslappelse. Der er ingen Vej udenom. Asp siger: Text: De ser, jeg holder Ord. Naar De nu holder Deres, vil De ved Deres Hjemkomst kunne gøre

ved Bogen, hvad De vil.

Maria raagner op. Ja, hun kan maaske saa først hjem. Hun siger pludselig. Hjælp mig Overtøjet af. Aap hjælper hende, hans Øjne faar igen det sterke Udtryk, der viser, hvormeget hun er for ham. Han lukker ham Døren op til næste Værelse, hvor man skimter en Anretning. Text: Jeg har ladet dette inde hos mig som i gamle Dage. Maria gyser et Øjeblik, saa tager hun sig sammen, gaar med ham, i Døren vender hun sig med et Ryk. Aap spørger forbauset: "Hvad nu". Hun gaar hurtig hen til en Stol og siger; Text: Aats-jeg glemte hun min Taske, og den skal med. Han lægger sin Arm om hende og trækker hende ind. (Opblanding).

242.

Redaktørens
Træppegang.

(Opblanding). Hanni staar med Kirkebudet. Hun er stærkt oplidt. Hun vil se Brevet. Han gemmer det og vil gaa, men hun griber ham heftigt i Armen, peger ind imod Redaktørens Dør: "Var han alene". Han siger mut: Text: Ja, jeg saa i alt Fald ingen derinde andre end Herren. Han river sig løs og gaar. Hanni staar ubeslutsomt.

243.

Udenfor Lin-
doxphs Hus
(Aften)

Paul og Marcus kommer i livlig Samtale, med hinanden under Armen. Under Løj og Latter og komisk bysende paa hinanden tager Paul Nøglen op og lukker sig ind.

244.

Redaktørens
Træppegang

Kirkebudet kommer ned ad Trappen. Han

læser Adressen paa Korrespondenten, Redaktøren gav
ham. I det samme fann han Pje paa Hamis,
der stadig staa op mod Væggen og hvorteen han
beslutte sig til det ene eller det andet. Han ser
længe mistenksomt paa hende, efter føiet ombygge-
ligt at have stjålet Paktene, gaar san.

245.

I Redaktøren
Hjem
(Loverarselst)

Oplending med den runde Fortonen, indtil Marias
Ansigt fylder Billedet. Hun belyses af Skæret
fra Kammeret, eller er alt sort, eventuelt skim-
tes Redaktøren Legeme, hun kruger Hænderne
mod Ansigtet, som i Bøiv. Den runde Fortonen
lukker Billedet. -

246.

I Redaktøren
Hjem.

Maria kommer hurtigt ind fra Loverarselst.
Hun lukker hurtigt Døren efter sig, stryger
sig nervøst over Haaret og ifører sig hurtigt
Overtøjet. Hun vil gaa mod Døren, men
standser pludselig med et Ryk.

247

I Redaktøren
Hjem. (Kartilledet)

En Telefon ringer.

248.

I Redaktøren
Hjem.

Maria stirrer mod Telefonen, derpaa mod
Døren til Loverarselst, hun ved ikke sine
levende Raad, som en Søvngængeriske gaar
hun hen, tager langsomt Røret: Hallo!
Text: Nj, Redaktøren er ikke til Stede.
Man ser af Marias Spil, at der bliver spurgt
om noget, og pludselig gaar et vanvittigt
Hævnudtryk over hendes Ansigt: Text: Re-

datetoi Aep blev for 10 Minutter siden dræbt her i
sin Lejlighed. (Afblanding)

249.

Redaktionskontoret (Opblanding). Over en Telefon, med mørkt Bag-
(Kartbilleder) grund et Mandshoved, der spørger ivrigt.
(Afblanding).

250.

I Redaktørens (Opblanding) Maria stadig ved Telefonen som
Hjem. for. Text: Høns De taler med, med dem, der
dræbte Flyngelen: - Hun lægger hurtigst Te-
lefonen igen.

251.

Redaktionskon- Den Herre, der telefonerede, lægger langsomt Hø-
toret. ret paa, tænker et Øjeblik, ser paa sit Uhr,
rejser sig, gaar. -

252.

Redaktørens Hanni staar ved Døren til Aeps Lejlighed. Friv-
Trappegang. len staar skrevet i hendes Ansigt. Pludselig
tager hun en lille Yalenøgle frem, stikker
den i Laasen.

253.

I Redaktørens Maria vil gaa, men standser pludselig og
Hjem. lytter, mens hun trykker sig op mod Væggen.

254.

Entréen. Hanni kommer forsigtigt ind. Døren lader
hmm staa aaben.

255.

I Redaktørens
Hjem.

Maria staar i uanvittig Angst. Pludselig styrker hun hæn til den elektriske Afbryder og slukker Lyset. Værelset oplyses nu kun ganske svagt gennem Vinduet. Hanni aabner forsigtigt Døren og kommer ind i Værelset. Bag hende ser man i svage Omrids, Marias Skikkelser forsvinde.

256.

Redaktørens
Trappegang

Maria hurtigst ind. Hun smækker Døren i efter sig.

257.

I Redaktørens
Hjem.
(Kætbilledet)

Hanni staar med Fingeren paa den elektriske Afbryder, hun har Hovedet vendt mod Entréen. I sin Hælden hør: Sep - Sep, gær saa li- stende hæn mod Døren til Lovværelset. (Afblanding).

258.

Lindorpts
Dayligstue
(Aften)

(Opblanding) Lindorpt sidder med et Blad. Marcus spiller ved sin Violin. Lidt efter gær hæn hæn til Faderen, lægger Kærligt Armen om dennes Hals og siger: Text: Moder skulde blot vide, at vi var komne hjem, saa vilde hun ikke sove saa roligt derinde. - Faderen smiler, men trykker samtidig paa hæn.

259.

Udenfor Lin-
dorpts Hus.

Kiøkebudet kommer og ringer paa. Efter et Øjeblik kommer en Tjener. Han ser Kiøkebu- det afleverer Redaktørens gule Konvolut til Tjeneren, der lukker Døren, Kiøkebudet gær.

I Redaktørens (Opblønding) Døren til Sovværelset staar aabent, der er Lys
Hjem. derinde. Efter et Øjeblik's Forløb kommer Hanni styrtende ind, sandseelig af Rædsel. Hun tager sig til Halsen, som skulde hun kvæles. Hun stiller sig op mod Skrivebordet, saa glider hun ganske langsomt ned paa Gulvet. Hun er bevimmet. I Faldet riber hun Telefonrøret med sig. (Afblønding)

Lindorpts Paul og Marcus taler. Tjeneren kommer ind med Konvolutter
Dagligstue. med Dagbogen. Han rækker dem til Lindorpt, der forbauset betragter dem, og rækker efter Papirkniv for at skære Konvolutterne op. I det samme spørger Marcus Tjeneren: Text: Hvornaar gik Moder til Ro. Tjeneren vender sig og siger: Text: Fruen gik ud kort efter Herrerne og er ikke kommen tilbage. Paul rejser sig med et Ryk og lader Konvolutterne uopskaaret. Han og Marcus stirrer paa hinanden. Marcus siger: Text: Det maaske er en Fejltagelse, men skal jeg se efter. Han gaar. Tjeneren bliver uvis staaende. Paul betyder hvar, at han kan gaar. Han sætter han sig og ser niøst frem for sig.

I Redaktørens Herren fra Redaktionskontoret og to Betjente staar
Hjem. højet over Hanni. De peger paa Telefonrøret, der hænger ned over hende, og Herren forklarer, at hun maaske er bevimmet strax efter, at hun ringede med hvar. Ind fra Sovværelset træder to civile Opdagere. De lukker foreigt Døren og gaar hen til de øvrige. I det samme kommer Hanni til sig selv. Hun springer op, ser mod Sovkammerdøren, udstøder et Skrig og vil flygte. Men Opdagerne lægger Haanden

paa hende og erklærer hende anholdt. Hun ser
vanvittigt paa dem. De syntes hui sammen
og forstirrer dem om sin Uskyldighed, men Betjentene
hører hende ikke, og græbende følger hui dem.
(Afblanding). —

263.

Udenfor Lin-
dorphs Hus.
(Aften)

Maria kommer hurtigt, ser sig om og gaar ind.

264.

Lindorphs
 Dagligstue
(Kvællende)

Paul sidder i samme Stilling som for, han stirrer
frem for sig. Hans ene Haand ligger paa den gule
Konvolut, den ikke blev helt opstaaret. Marcus
staar bedrovet ved Siden af og ser paa ham,
saa knæler han ned ved Siden af Faderen og
siger: Text: Fader, Du maa ikke tro noget
ondt om vor hore, gode Moter. — Faderen
ser paa ham og befaler ham at gaa i Seng.
Marcus traenger igjens ind paa ham.

265.

Lindorphs
 Dagligstue
(Kvællende)

Døren gaar op. Maria hurtigt ind. Hun stander
forfærdet ved at se de to. Gribes i Døren og
udstødes uvilkaarligt et Skrig.

266.

Lindorphs
 Dagligstue
(Hui. Aftand)

Lindorph og Marcus springer op, vender sig,
de skan alle urolige et Gjælblik. Lindorph
vender sig atter fra hende, bekæmper sig og
giver sig mekanisk til at støre den gule
Konvolut op. Marcus farer Moderen om Halsen.

267.

Lindorps
Dayligstue
(Kartillede)

Lindorps skæver den gule Konvolut op og begynder at læse Dagbogen ud. Han ser, hans Tante slet ikke er ved denne Beskrivelse.

Lindorps
Dayligstue
(Kartillede)

268.

Maria stirrer som en gal paa Dagbogen. Hun stöder Marcus fra sig og styrter frem.

269.

Lindorps
Dayligstue
(Alm. Afstand)

Maria hurtigt hen til Paul, fæser hans om Halsen og tvinger Armen med Dagbogen ned. Hun siger: Paul, hvorfor siger Du intet. Han ser paa hende, saa bruser det ud af ham, mens han knalder den gule Konvolut i Bordet. Text: Lange har jeg haft Mistanke til Dig. Blomsterne, Du brændte forleden og nu i Aften dette Bedrag - sig hvor Du kommer fra - sig det.

270.

Lindorps
Dayligstue
(Kartillede)

Konvolutten med Bogen ligger paa Bordet.

271.

Lindorps
Dayligstue
(Kartillede)

Maria stirrer paa Dagbogen, saa gaar der pludselig et Blink af Haab over hendes Ansigt. Hun vender sig hurtigt mod ham.

272.

Lindorps
Dayligstue
(Alm. Afstand)

Maria ser Paul stærkt ind i Øjnene, efter at Blikket først har hvilet paa Dagbogen, saa siger hun: Text: Ja, Du har Ret i Din Mistanke. Jeg kommer fra min Elsker.

Han tumler tilbage, griber sig om Hovedet, saa faar han imod hende med løftede Haender. Marcus styrtet sig imellem: Text: Fader — — — ! Paul bekræfter sig, siger: Text: For hans Skyld skal jeg tillade Dig at blive her i Husk, men Du er ikke mere min Hustru! Under dette Optin har hendes Øjne ustandseligt tvilet paa Dagbogen. Paul gaar med et foragteligt Blik paa hende. Marcus følger hans bøvende. Hun vender sig halvt efter dem, saa bryder hun ud i en vanvittig, skingrende-fortvælet Latter. Marcus vender sig, styrtet ind til hende.

273.

Lindorpts
Dagligstue
(Nærbilledet)

Marcus siger: Text: Mo'ro! Det er ikke sandt, vel! Der er noget, Du skjuler for os, det rigtige. Hun drejer hans Hoved op mod sig, krummer det ind til sig. Text: Tro paa mig — hører Du — jeg løj nu — Sandheden kan jeg ikke sige. Hun betyder ham, at han skal gaa. Han kysser hende, rejser sig bedrøvet og gaar.

274.

Lindorpts
Dagligstue
(Næv. Afstand)

Naar Marcus er ude, styrtet hun sig over Dagbogen, trykker den til sig og aander ud, jublende, befriet, saa gaar hun hen og kaster sig ^{sig: 275} ~~sig~~ (ned) paa sin. Text: 275: Tænk, tænkt ad hendes Binde. (Abblanding)

Lindorpts
Dagligstue
(Nærbilledet)

Dagbogens Blade fontæne af Hæder, mens Maria læner sit trætte Hoved mod Maminen, Tæserne løber ned ad hendes Hinder, (Abblanding).

Marias Sov-
værelse.

Text: Næste Morgen. Maria sidder mekanisk og lægger sidste Haand paa sit Morgentoilette. Af og til falder hun i Tanker. Lidt efter kommer en Hammerpige ind med et Bundt Aviser. Maria nikker med paa- tagen Ligeegyldighed og betyder Pigen, at hun kan gaa. Næppe er Døren falden til efter Pigen, før Maria hurtigt springer op, hen til Døren og læser dem. Saa styrter hun sig over Aviserne, roder imellem dem, til hun finder dem, hun søger.

277.

Marias Sov-
værelse.
(Kartillede)

Man læser paa Bladets Hoved tydeligt Navnet "Samfundet". Maria aabner Bladet, standser ved Overskriften: Text: Samfundets Chefredaktør Dr. Asp fundet dræbt i sin Lejlighed. Morderken pågribet paa Gerningsstedet. Hun var hans Elskerinde. — Maria lader Avisen synke et Øjeblik, hun betænkter Ansigtet med begge Hænder, stønnende sin Smerte ud, derpaa ser hun sig hastigt om, griber Avisen og læser videre. Text: (trykt som Avis): Den formodede Morderke er en lille Expeditrice, Hammi Kvissel. Hun tilstod i Telefonen overfor vor Medarbejder, der som sædvanlig ringede til Dr. Asp kl 10 i Aften. Da Politiet kom, laa hun besvimeet paa Gulvet, med Telefonen, det faldende Brev over sig. — Maria lader atter Avisen synke, hun løfter sit bævredede Ansigt, der udtrykker den dybeste Medlidenshed; der kommer roget frem over hende, hun stirrer ind i Spejlet og i dette bønne frem: Dr. Asps Ansigt. Hun strækker afværgende Hænderne frem, rejser sig hurtigt.

278.

Marias Love-
værelse.
(Altv. Afstand)

Maria har rejst sig. Hun kaster voldsomt Avisen fra sig, vakler hen og støtter sig mod et stort Skab, medens hendes Legeme gennemrykkes af Hultken. Paa Gulvet udenfor hendes tonev igennem Amsigt frem, det er blegt som Døden. Maria udstøder et Skrig. Amsigtek forsvinder. Hun skytter ud af Værelset.

279.

Lindorpts
Spisestue.

Lindorpts og Marcus er i Værelset, de er begge laune. Døren gaar op, og Maria kommer bleg og forstyret ind. Lindorpts siger kort. Vi har ventet. Undskyld, siger hun. De tager laune Glæde. Maaletidet begynder.

280.

Lindorpts
Spisestue.
(Nærtillede)

Maria foreslår at spise, men hun ikke faa en Bid ned. Hun strygger sig nervøst over Panden, ser sig hjælpeløst om.

281.

Lindorpts
Spisestue.
(Nærtillede)

Marcus ser bedrøvet paa Moderen.

282.

Lindorpts
Spisestue.
(Nærtillede)

Maria ser over mod Manden. Pludselig griber hun for sig i Bordet.

283.

Lindorpts
Spisestue.
(Altv. Afstand)

Lindorpts højner sig netop over sin Kop. Marcus spiser. Maria stirrer paa Manden. Hun tonev langsomt bort og i Stedet sidder

Skap paa Skolen, med det bleg, fortrukne Smigt.

Lindorpha
Spisestue.
(Nærbilledet)

284.

Maria stønner, saa skrigen hør: Paul?

285.

Lindorpha
Spisestue.
(Mus. Afstand)

Paul løfter hovedet og forbauset hovedet. Hvad er det?
Hun stryger sig over Panden, rejser sig. Undskyld!
Hun lægger Servietten og gaar. Marcus rejser sig
for at følge, men hun vinker afværgende, gaar
ud af Værelset. De to ser forbausede efter hende.
Saa siger Marcus til Faderen: Text: Får han
Du ikke igen vare ventlig mod Mo'or. Hun har
ikke gjort noget stygt. Hun sagde til mig i
Aften, at . . . . ., men Faderen afbryder
ham, rejser sig pludseligt og siger Velbetkomme
og gaar. Marcus ser bedrøvet efter ham.
(Afblanding).

286.

Marias Lov-
værelse.
(Nærbilledet)

(Opblanding). Maria knæler ned ved sin Seng
i Bøn. (Afblanding). Dagbogen har hun
i Haanden. Saa rejser hun sig - lægger den inde
i Skabet. (Opblanding) 287.

Et Retolokale.

Text: Undersøgelssdommeren arbejder.
Der drejes Panorama langs Sideræggen, ved
hvilken sidder: Herren fra Redaktionskontoret,
Redaktør Skaps Husholderstue og Kiøksdrungen.
Derpaa naar Billedet Hanni og Forliørsdommeren.
Hanni skæver grædende og siger: Text: Jeg
er uskyldig, har ikke dræbt ham. Domme-
ren vinker, og strax kommer Kiøksdrungen
hen i Billedet. Dommeren spørger: Text:
Var det den Dame, Du mødte paa Redaktøren

Trappo, Mordafternen. Drengin nikter og svarer:
Text: Ja, hun spurgte mig, om de skap var
alene, hun saa forfærdelig ud og fulgte mig
helt op til næste Etage.

288.

Et Retstokale.
 (Kartillede)

Dommeren spørger: Text: Hvorfor vilde De vide,
om Redaktør skap var ene?

289.

Et Retstokale
 (Kartillede)

Hanni tier. Saa løfter hun Hovedet og siger:
Text: Jeg troede, han havde en anden hos sig,
jeg var jaloux, jeg lukkede mig ogsaa ind i
Lejligheden, det er rigtigst.

290.

Et Retstokale
 (Kartillede)

Dommeren siger hurtigt: Text: Og saa
dræbte De ham.

291.

Et Retstokale
 (Nuv. Afstand)

Hun skriger: Nej; Nej! — Jeg er uskyldig —
jeg har ikke dræbt ham. Han syntes sammen
i Armen paa den Betjent, der staaar hos ham.
 Dommeren betyder Vidnerne, at de kan gaa.
 Forhøret er slut.

292.

Et Forvarsel
til Retstokalen.

Dommeren ud. Han omringes af en Skare
 Journalister. Han smiler og vil undfly dem,
 men de lader sig ikke rykke af. Saa siger han:
Text: Nej, den unge Dame holder sig endnu,
men Indvielsen ere saa stærke, at Sagen kan
sluttes uden Tilstaaelse.

293.

Havestue hos
Lindorpt
(Nærbilleden)
(Aften)

Text: Og Dagene gled.
Der blandes op med den runde Fortøner. Mod mørk Baggrund ses Marias ligblege Ansigt. Efter en Stund slappes det af, og der kommer Fred over det.

294.

Havestue hos
Lindorpt.
(Nærbilleden)
(Aften)

Marcus spiller.

295.

Havestue hos
Lindorpt
(Nærbilleden)
(Aften)

Maria aabner Laberne og kalder: Marcus. Et Øjeblik efter kommer han ind i Billedet, spillende. Maria glider sagte ned paa en Stol; mens Fæderne løber ned ad hendes Kinder. Han rækker huu Hænderne op efter ham og trækker ham ned til sig. Hun tryk-ker ham ind til sig, saa siger hun:
Text: Og naar Du spiller for mig, saa faar jeg Fred - og Kraft. - Hvis Du spillede for mig, trov jeg, jeg kunde blive stærkt nok til at gøre det, jeg burde, til at bage mit Anovar. - Han griber hendes Haand og bringer ind paa hende. Hun ligesom vaagner, ser halvt frem, ned paa ham, støder ham bort og rejser sig.

296.

Havestue hos
Lindorpt
(Nærbilleden)
(Aften)

Maria spørger: Og Fader? Du taler vel ofte med ham.

297.

Marcus siger: Text: Fader har jo saa travlt

Havestue hos
Lindorpf
(Kartbillede)
(Aften)

med Akkoratet i den store Mordsag, han mener,
at han Morderkens dømt. til Døden. Jeg synes
nu, hun ser saa godt ud. Fader har liggende
et Billede af hende.

298.

Havestue hos
Lindorpf
(Kartbillede)
(Aften)

Marcus staar halvt aandsfravarende, hun ler
halvt, saa nikkes hun. Lad os haale, han faar
hende dømt. Hun ler pludselig vanvittigt.
Text: Sa hun har sikkert fortjent det.

299.

Havestue hos
Lindorpf
(Mus. Afstand)
(Aften)

Marcus ser forbaundet paa Moderen. Hun har
begravet Ansiget i Haenderne. Døren gaar op,
og Tjeneren træder ind. Text: Advokaten
venter den unge Hæren paa Hørbølle. Marcus
rejser sig, gaar hen til Moderen, hun tryk-
ter hæn til sig, saa gaar han.

300.

Lindorpf
Hortov.

Text: Nogle Tjener senere havde Rigadvokaten
den Tale færdig, der skulde bevise, at Hanni
var skyldig.

Lindorpf sidder og skriver. Der er efterhaan.
den kommer noget facadeagtigt, holdt over
han, noget stift, korrekt over hele hans Væsen.
Han er Embedsmand i den daarlige Forstand.
Han læser det sidst skrevne igjennem. Et
Glimt af Forargelse gaar over hans Træk. Saa
nikkes han tilfreds, lægger det skrevne i en
Bunke og planter Hannis Billeder øverst efter
først at have kastet et hoverende Blik paa det.
Saa ser han paa sit Uhr, gaar let, strækker sig
med en Mine, som hvar det hele hans ittes ved
og gaar ind.

301.

Lindorpha
Loveværelse.

hvor han læser Bøger, og begynder Afklædningen
(Afblending)

302.

Marias Love-
værelse.
(Kartilledet)

(Opblending) Maria sidder oprejst i sin Seng og
lytter. Naar alt er stille, stikker hun Benene ud
af Sengen, hun sidder forstubbet et Øjeblik, saa
munder hun sagte: Text: Jeg synes hun ser saa
god ud. - Hun tager en Beslutning. Gaar.

303.

Marias Love-
værelse
(Kartilledet)

Maria aabner sagte Døren og gaar ud.

304.

Lindorpha Kontor.

Maria kommer listende ind. Tænder. Gaar hen og
læser, hvad han har skrevet. Holder Papiret i
sine skælvende Hænder: Text: Arrestantens
Bemærkelse imod dette Grundlag af Indicium sy-
nes saaledes ikke blot at vidne om et sørgelig
lavt sædeligt Niveau, men ogsaa om usædvan-
ligt udviklede og raffinerede, forbryderiske Anlag.
Et Indvik, som dette er en Smittekim for et
hvert Samfundes moralske Sundhedsstilstand og bør
bekæmpes med alle Vaaben. Samfundet bør ikke
sidde et Tilfælde, som det foreliggende overhørig,
men bør vorge sig af at Mægt mod en sædelig
Smittespredelse som denne unge Forbryderiske,
der end ikke er meget tilbage for saa forfærdende
en Uderlighed som planlagt Mord, en Gerning,
der efter alt, hvad der foreligger oplyst, har
sit Udspiring i en gennem et lastefuldt Lærned
nedbrudt sædelig Moralbeviethed. . . . .

Maria skær som stirret: En det den Mand,
for hvis Skyld jeg varerede mit Moderkød, og som

er mit Bams Fader? En det den Mand, for hvis Skyld
 jeg led og kæmpede, nedværdigede mig sans dybt, som
 en Kvinde formaar? I saa lidt forstaa den Mand
 af Livet her blandt Mennesker - denne Lovens formen-
 ste Tjener. Nu finder hun mellem Retdokumenterne
 et stort Fotografi af Hanni, den uskyldig anklagede.
 Hun stirrer paa det, mere og mere fascineret, Taaerne bry-
 de frem i hendes Øjne. Hun kysser Billedet, vildt vanvit-
 tigt. Billedet bliver større og større i hendes Hænder,
 ogsaa Portrættets Øjne begynder at dugges af store leven-
 de Taaer, - - der drypper ned paa Marias Hænder. -
 Portrættet voxer og voxer, indtil Hanni i sin Fangedragt
 staar helt og klart foran hende. - Maria griber sig
 til Panden, prøver at samle sig. Lægger Portrættet
 tilbage paa Bordet, gaar langsomt og vaklende ud.

305.

Marias
Soverestue. Maria kommer ind; hendes Øjne staaender ved Spej-
 let. Men det er Hanni, hun ser. Hun gaar hen til
 Vinduet for at faa lidt kølig Natteluft. Men i
 Rudeen møder hun Hannis blige lille Ansigt. Med
 et Skrig styrter hun afmægtig om paa Gulvet.

306.

Justitspalæet
store Sal. Text: Faa Dage senere fandt Domshandlingens Led
i Justitspalæets store Sal. - Jurys - Pressen -
Publikum m. m. - Bag Anklagestranken ses
Hannis lille, sammenkrøbene Skikkelse. Defensor
taler. - Paa Aktens Plads ses Paul Lindorff.
Defensor siger: Text: Trods disse tilskyndende
lange Indsigelser, man det dog veje tungt i Hænde,
at denne lille Pige ikke har kunnet overbevise
og stadig fastholder sin Uskyld.

Justitspalæet
store Sal.
 (Nær billedet)

307.

Hannis lille forgrædte Ansigt ser taknemmelig op og
 ligesom sigende rundt.

308.

Justitopalaets
store Sal
(Nærbilledet)

Defensoren slutter sin Tale. Text: Nij ærede Jury, —
se paa dette Barn, er det en Morderiske, De ser?
Føi De mod hendes Benægtelse dømme hende, jeg
troer nej, og indlader hennet Sagen. — Defensoren
sætter sig.

309.

Justitopalaets
store Sal

Der drejes Panorama langs Filokuerretterne. Pano-
rammet standser. I Billedet sidder Maria. Hun
stirrer spændt og lettet frem. Pludselig formøites
hendes Ansigt.

310.

Justitopalaets
store Sal
(Nærbilledet)

Paul Lindorff rejser sig. Han taler stærkt og
indtrængende, mens hans Gine søger lidt
selvbetræfning rundt. Text: Vi har faaet nok
af blodsøden Medlidenhed med Forbrydere —
og denne Medlidenhed under al denne Raaden-
skab skal vi se i Hjemmet som i Samfundet.

311.

Justitopalaets
store Sal
(Nærbilledet)

I den runde Fortonen ses Marias spændte An-
sigt. Hendes Træk røber Haardhed. Hun mun-
der uforstaaelige Ord, midt imellem Graad
og Latter.

312.

Justitopalaets
store Sal
(Nærbilledet)

Hanni ser halvt forskrækket, halvt ulykkelig
frem, mens hun hviler mellem Faaserne.
Det er ikke sandt. — Det er ikke sandt. —

313.

Justitopalaets
store Sal
(Nærbilledet)

Paul Lindorff siger: Text: Se paa dette

Barn, siger min ærede Kollega, er det en Morderers?
Talemande! Hun var voxen vorte til den laveste
Maandtering, en Kvinde kan drive . . . . .

314.

Justitopalaets
store Sal.
 (Nærbilledet)

Den runde Fortoner. Maria bare stirrer paa ham.

315.

Justitopalaets
store Sal.
 (Nærbilledet)

Paul Lindorfs slutter: Text: . . . . . saa dybt
sunket, er man vokset, vokset vorte til at
løfte Revolveren til det dødbringende Skud.
Med rolig Samvittighed nedlægger jeg Paastand
om Dødsstraf over Anklagede. - Han pakkes
omhyggeligt Akterne sammen og sætter sig.

316.

Justitopalaets
store Sal.

Man snakker og diskuterer Pauls Tale. Man
 ser Surveys rejse sig for at gaa ind og votere.
 Hanni springer op.

317.

Justitopalaets
store Sal
 (Nærbilledet)

Hanni skriger. Jeg er uskyldig - jeg er
 uskyldig. -

318.

Justitopalaets
store Sal.
 (Nærbilledet)

Maria stirrer mod Hanni. Hun ligesom hold
 der Hænderne for Gjenen, saa løser hun sig
 foroven. Stikker Hovedet i Haanden og stirrer
 frem. Man ser, der foregik en stærk Kamp
 i hende. (Afblænding)

319.

Fustitopalæets
store Sal
(Kartillede)

Text: Afgørelse. - (Opblanding) Publikum snakker. Pludselig bliver alle stille. Jurgen ses komme ind ad Døren i Bagvæggen og begynde at indtage Pladserne

320.

Fustitopalæets
store Sal
(Kartillede)

Hanni stirrer i vanvittig Angst frem.

Fustitopalæets
store Sal
(Kartillede)

321.

Maria ser grublende paa Juryformanden.

Fustitopalæets
store Sal
(Kartillede)

322.

Paul Lindorps ser nysgerrigt frem.

323.

Fustitopalæets
store Sal

Juryformanden læser: Text: Jurgen har udtalt Dommen - Skyldig - Anklagede Hanni Krissel dømmes til Døden. - Alle ser spændt paa Hanni.

324.

Fustitopalæet
store Sal
(Kartillede)

Hanni strækker Armene frem. Han udtaler hvor et Krig og falder om i Vagters Arme.

325.

Fustitopalæets
store Sal
(Kartillede)

Maria hører Skriget. Hun kæmper den sidste Kamp, saa rejser hun sig rolig; ~~Saa~~ fra Bygget tager hun Dagbogen frem. Ja.

Justitspalæts
store Sal.

Alle ser efter Hamni, der langsomt kommer til sig selv. Op gennem Salen kommer Maria langsomt gænsede. Hun gaar som en Stotte. Alle bliver uvilkaarligt bause. Hun rækker Haanden ud. Text: Min Mand Rigsadvokaten og den arde Jury har taget fejl. Denne lille Pige er uskyldig. - Jeg dræbte Redaktør Asp. -

Justitspalæts
store Sal
(Karbilleder)

Paul Lindorff staur som lamslaaet. Pia griber ham for sig, raaber: Hun lyver - hun er ikke sig selv bevidst. Det er umuligt!

Justitspalæts
store Sal

Maria ser rolig paa Paul, saa gentagen hun: Text: Jeg dræbte Redaktør Asp. Mine Motiver skal jeg fremlægge paa rette Tid og Sted. Min Mand ved, jeg ikke var hjemme paa det Tidspunkt. Mordet blev begaaet. - Hun ser længe paa Paul, der pludselig erindrer hien Aften, da han mistantste sin Hustru for Ubrokkel.^{*} See ogsaa sin

Da begynder hun at læse om Pauls Text. Denne Kendskab var ogsaa en god, at hun maatte og, har 329. om ikke savnet den?

Justitspalæts
store Sal
(Karbilleder)

Paul stirrer paa Maria, saa skjuler han Smiighet i sine Haender, liæt og lofle han Hovedet laar i Dagbogen Text.^{*}

Paul læser Dagen nyere. See 330. ser han for hende, som vi ser han ser hende. See sin og ogsaa det hende. Denne Kvinde har jeg ogsaa Redaktør Asp. og han tænkt og, og det er det i Haanden.

Justitspalæts
store Sal.

Maria ser sig om. En der ingen, der vil anholde mig. - Der Betjent, der holdt paa Hamni, ser sig raadvild om. Han faar et Vink fra ^{Præsiden} Forsyformanden,

* (menet som Dage) og i Aften Aften er hun sin egen og 16 Dage der, min Hjelperes Lidenskabel, der er et godt mindet Navnet Fru Rigsadvokat Lindorff. 2. S. Fru Rigsadvokaten tænkte mig i dette. De har ogsaa for livet. Dette vedtages for at enen kan finde mig evnlig alle Haalderne.

saa gaer han hien, giv Honor for Maria. Han følger huan roligt ind ad en Sidedor, efter først at have set lange paa Paul. Alk i Salen er Virvar. (Afblanding). —

Højre og ind
331. Jørgens Billede

En Celle.

Skriftemaaler. Der blandes op med den rufide Fortoner, indtil Marias Hoved fylder i Billedets venstre Side, højre er afdekket. Hun taler frem for sig, mens Taarrene løber ned ad hendes Kinder, saa siger hun: Text: Jeg solgte mig selv for din lykkes Skyld af Hærlighed til dig. — Fortoneren dækker Marias Ansigt strax efter Texten, glider derpaa til Side for Billedets højre Side, her sidder Paul. Han sidder med begge Hænderne for Ansigtet og Albuerne mod Knæene og hører efter. Han rækker tungt frem og tilbage. Billedet blandes nu helt op, og man ser Maria i Midten, Paul og Marcus paa hver sin Side af hende. Hun fortæller. Text: Og saa kom denne Strygelse og vildt bage alt det for mig, der var mig saa dyrebart — eller værende mig paasig, maatte jeg saa ikke dræbe huan. — Hun skjuler Ansigtet i sine Hænder. — Hun skjuler Ansigtet i sine Hænder.

x Da Jørgen har huan.

332.

En Celle.
(Nortillede)

Marcus's Øjne hviler i største Spænding og dybeste Medfølelse paa Moderen.

333.

En Celle.

Maria løfter igjen Hovedet. Hun siger huan, mens huan tørrer sine Øjne. Text: Nu har jeg for-
balt alt. Samfundet vil dømmes mig som

~~Forbyderste. Og dog skøldes mine Fornemmer det
bedste i et Minnekte, Høflighedens. —~~

334.

En Celle.
(Nærbilledet)

Paul løfter for første Gang Hovedet. Han driver det
langsomt mod hende. — Hvad du dog trod lidt
mere paa mig, saa havde meget været anderledes.
[Poenne dig helt kan jeg vel ikke nu, men al min
Energi skal gaa ud paa, at mildne din Synd
i Minnetænkens Gjens og lægge Ansvar, hvor
det bør ligge — for din uforstaaende Fader]
[og for den anden, der berøttede sig af din
Ulykke]. Og hvad der end sker. Vi ho-
venter dig hjem. Glæde og vakkert Trøst.

335.

En Celle.

Maria løfter Hovedet for første Gang i Smil.
Hun kysser dem, kysser dem, er 20 Aar. —
Saa bræder Slutteren ind. Besøgstiden er
forti. Maria kaster sig om Halsen paa dem,
kysser dem Farvel. De gaar. (Afblandning)

Epilog 336

Justitspælets
stærke Sal. Opløsende, tekst. Og den jædelende Følelse,
at de, for hvem hem havde brugt Opret,
troede saa hende gav hende god.
Seneriet som første Gang. Paa Anke-
gælden Pæds Maria. Paa Udsættelse som
Tone og Marcus. Maria staa med Ryggens
mod Tilbørlig og bed

337.

Justitspælets
stærke Sal
og skiltet.

I den rinde Fæderens mod Lagers
måtte Baggenset blev Maria først
Jeg søgte mig, selv for hans Lyk-
tes Skyld og Høflig, her til hende.

Jütitzfalæts
stou Sal

338

Poué sidde med Hænderne i Skidlet.

Nashillee.

Har ligge længe med Hovedet, og
i sig selv om, og for vander han Blikket
mod hende.

Jütitzfalæts
stou Sal

339

Hvis det træffes efter først at have
været Blikket mod Pous Text. De ser
ham denne Slangel i sine Læg
det dette fra mig, der var mig, see
den nødt eller vander mig, ja mig
meette jeg, see ikke skide ham.
Him skjuler sig i det; sin Hænder.

Nashillee.

Jütitzfalæts
stou Sal

Hvis den bliver sig selv for Hænder

Nashillee.

341

Jütitzfalæts
stou Sal

Hvis ligge i sin Hænder. See sig
hans Text. Hu har jeg forlæst det.
Sau frimlet sig vander Hænderne
mig som for hængende. Og dog sig
der mine Jerningel det bekræft
i et Hænder i Nashillee.
Hvis nu mig om. See dette han
sig selv.

Nashillee.

342.

Jütitzfalæts
stou Sal

Jünger mig mig, Trælle mig,
Tilbage.

Nashillee.

Jütitzfalæts
stou Sal. Nashillee.

343

Til høre sig selv, og vil
Sjæle mig mig for Hænder Side

344

Jütitzfalæts
stou Sal

Poué stou med Hænder
i sin. Hvis er sig selv et Blikket
see mig han sig selv mig
sig selv han sig selv. (Blynd)

Nashillee.

331

Jantitsfaldet Paul giver en Brevsels og
den Sol afis, han tager sig plikkelig,
Kshilled. idet. Hans Gjerne stimer for
Dagbogen. Han bliver tvindes
og maaned.

332

Jantitsfaldet Paul vender sig plikkelig,
den Sol og falden det samme.

333

Navel: Jantits: Paul ind, setter sig, be-
faldet g gmed et blad i Dagbo-
gen.

334

Navel: Jantits: Paul har skrevet ind i
faldet Kshilled. med Text hagjofra skrevet
et hagjofra for sig, den
aldre og den Kung. du gode og
skal den min daglige for den lige
i dette for hald. Paul er efter
hansromt et Gjedde, han har
sa. videre.

335

de skelle og blanding afis er i
kellen. Tind, liget og Spanding
staa skrevet for hender den
af blanding

336

Navel: Paul stimer for Dagbogen.
Jantitsfo: Han ~~stimer~~ ^{er} frem for sig og
laet. Kshilled: sig og den i Hans-
bede. den slyet har samt han
haardt. Han saam Boger et
Gjedde, som saam han i sin

Journal de la mission de M. de la Riviere
en 1842, par M. de la Riviere.

342

San Pedro de Macoris. Tout d'abord, nous
avons vu, au milieu d'une
montagne, un fort et une
ville. Le fort est sur une
colline, et la ville est
sur une plaine. Les
maisons sont de terre et
de bois. Les rues sont
très étroites. Les
habitants sont très
hospitaliers.

343

San Pedro de Macoris. Hier, j'ai
allé à la messe. Hier
soir, j'ai dîné tranquillement
à la maison. Les
habitants sont très
hospitaliers. Les
maisons sont de terre et
de bois. Les rues sont
très étroites. Les
habitants sont très
hospitaliers.

344

San Pedro de Macoris. Hier, j'ai
allé à la messe. Hier
soir, j'ai dîné tranquillement
à la maison. Les
habitants sont très
hospitaliers. Les
maisons sont de terre et
de bois. Les rues sont
très étroites. Les
habitants sont très
hospitaliers.

345

San Pedro de Macoris. Hier, j'ai
allé à la messe. Hier
soir, j'ai dîné tranquillement
à la maison. Les
habitants sont très
hospitaliers. Les
maisons sont de terre et
de bois. Les rues sont
très étroites. Les
habitants sont très
hospitaliers.

346

San Pedro de Macoris. Hier, j'ai
allé à la messe. Hier
soir, j'ai dîné tranquillement
à la maison. Les
habitants sont très
hospitaliers. Les
maisons sont de terre et
de bois. Les rues sont
très étroites. Les
habitants sont très
hospitaliers.

347

Fasan Jintitsz
falact. Washillan.

Journalinlen raales: Him blev
Jintitsz.
348

Fasan Jintitsz:
laet

Falls Jintitsz. Journalinlen
med det Troggen, Telloes me
fo. Troeser med det Doren

349.

Fasan Jintitsz:
laet. Bagind:
gang.

De Pets heljant raales for
faria, der lils loret trodel
ind Jintitsz af en Havn, i
hvan man genkender Dejen;
er fra Jintitsz Peters,
350

Fasan Jintitsz:
laet. Bagindgang

Dejenes fonges hant der
den venter der. Han byes
hvan Havn og lils loret.
Bilen hant, Han gaa hantigt
lillan.

351

Tagligind

Lindoghs

Tagligind

Paul og Havnens raales: Langt
og Havn. Telloes ringe. Paul
gindes hantigt, Havn

352

Havn Bagindgang

Dejenes fonges hant det
glaedige hantigt

Lindoghs Taglig:

353

stie. Washillan.

Paul og Havnens raales hant
gaa hant; Jintitsz stie og
lillan med Doren

354

Lindoghs

Tagligind

Havn Doren

Washillan.

Havn lillan fonges Doren
Havn hantigt langant Doren
ind.

355

Lindorffs
 Dagligt
 Tante og Hærens stykker her
 med Maria og Lade Tørforn
 fære sig selv. De tre staa
 et Gjelde til os Hærens sig i
 de hændene. Sa begynde Hærens
 langsomt Hærens for Overtojet,
 mens Tante Lade her her
 en da Lade her. Hærens sig
 og tæller Tante og Hærens med
 her sig

356

Lindorffs
 Dagligt
 Hærens
 Maria se Lade her
 den, sa Lade her i
 overmenner, Gled sig
 men og sig Tante. Hærens
 get her for ender sig, for
 sig - for os, vi skal det
 blive sig, at Lade -
 trygt. Den ringe Tante
 Lade langsomt Billedet.
 Tante minder de de Lade,
 de Lade er Hærens Lade
 sig sig sig. Hærens ender
 vi engang Gjemme, sa by
 heligt her. Sa Lade Bilde
 ledet her sig.

Trappegang, Mordaftenen?"

Drengen nikker og svarer:

Tekst: "Ja, hun spurgte mig, om Asp var alene, hun saa forfærdelig ud og fulgte mig helt op paa næste Etage."

288. Et Retslokale. Nærbillede.

Dommeren spørger:

Tekst: "Hvorfor vilde De vide om Redaktør Asp var alene?"

289. Et Retslokale. Nærbillede.

Hanni tier, saa løfter hun Hovedet og siger:

Tekst: "Jeg troede, han havde en anden hos sig, jeg var jaloux, jeg lukkede mig ogsaa ind i Lejligheden, det er rigtigt nok."

290. Et Retslokale. Nærbillede.

Dommeren siger hurtigt:

Tekst: "Og saa dræbte De ham."

291. Et Retslokale. Alm. Afstand.

Hun skriger: "Nej, nej!" — Jeg er uskyldig — jeg har ikke dræbt ham."

Dommeren betyder Vidnerne, at de kan gaa. Forhøret er endt.

292. Et Forvarelse til Retslokalet.

Dommeren ud. Han omringes af en Skarv Journalister. Han smiler og vil undfly dem, men de lader sig ikke ryste af. Saa siger han:

Tekst: "Nej, den unge Dame holder sig endnu, men Indicierne er saa stærke, at Sagen kan slutes uden Tilstaaelse."

293. Havestue hos Lindorph. Nærbillede. Aften.

Tekst: Og Dagene gled.

Der blandes op med den runde Fortoner. Mod mørk Baggrund ses Marias ligblege Ansigt. Efter en Stund slappes det af, og der kommer Fred over det.

294. Havestue hos Lindorph. Nærbillede. Aften.

Marcus spiller.

295. Havestue hos Lindorph. Nærbillede. Aften.

Maria aabner Læberne og kalder: Marcus! Et Øjeblik efter kommer han ind i Billedet, spillende. Maria glider sagte ned paa en Stol, medens Taarerne løber ned ad hendes Kinder. Saa rækker hun Hænderne op efter ham og trækker ham ned til sig, idet hun siger:

Tekst: "Og naar du spiller for mig, saa faar jeg Fred — og Kraft.

Hvis du spillede for mig, tror jeg, jeg kunde blive stærk nok

til at gøre det, jeg burde, til at tage mit Ansvar."

Han griber hendes Haand og trænger ind paa hende. Hun ligesom vaagner, ser halvt frem, ned paa ham, støder ham bort og rejser sig

296. Havestue hos Eindorph. Nærbillede. Aften.

Maria spørger: "Og Fader? Du taler vel ofte ~~om~~ ^{med} ham "

297. Havestue hos Lindorph. Nærbillede. Aften.

Marcus siger:

Tekst: "Far har jo saa travlt med Aktoratet i den store Mordsag. Han mener at faa Mordersken dømt til Døden. Jeg synes nu, hun ser saa god ud. Far har liggende et Billede af hende."

298. Havestue hos Lindorph. Nærbillede. Aften

Marcus staar halvt aandsfraværende, Maria ler halvt, saa nikker hun. "Lad os haabe, han faar hende dømt." Hun ler pludselig vanvittigt.

Tekst: "Ja, hun har sikkert fortjent det."

299. Havestue hos Lindorph. Alm. Afstand.

Marcus ser forbavset paa Moderen. Hun har begravet Ansigtet i Hænderne Døren gaar op, og Tjeneren træder ind.

Tekst: "Advokaten venter den unge Herre paa Kontoret."

Marcus rejser sig, gaar hen til Moderen, hun trykker ham ind til sig, saa gaar han.

300. Lindorphs Kontor.

Tekst: Nogle Timer senere havde Rigsadvokaten Talen færdig, der skulde bevise, at Hanni var skyldig.

Lindorph sidder og skriver. Der er efterhaanden kommen noget facadeagtigt, koldt over ham, noget stift, korrekt over hele hans Væsen. Han er Embedsmand i den daarlige Forstand. Han læser det sidst skrevne igennem. Et Glimt af Forargelse gaar over hans Træk. Saa nikker han tilfreds, lægger det skrevne i en ~~Bog~~ Bunke og planter Hannis Billede øverst, efter at han har kastet et hoverende Blik paa det. Saa ser han paa sit Ur, gaber let, strækker sig med en Mine, som kom det hele ham ikke ved og gaar ind.

301. Lindorphs Soveværelse.

Han laaser Døren og begynder Afklædningen. Afblænding.

302. Marias Soveværelse. Nærbillede.

Opblænding. Maria sidder oprejst i sin Seng og lytter. Naar alt er

stille, stikker han Benene ud af Sengen, hun sidder fortabt et Øjeblik, saa mumler hun sagte:

Tekst: "Jeg synes, hun ser saa god ud."

Hun gager en Beslutning. Gaar.

303. Marias Sovevarelse. Nærbillede.

Maria aabner sagte Døren og gaar ud.

304. Lindorps Kontor.

Maria kommer listende ind. Tænder. Gaar hen og læser, hvad han har skrevet. Holder Papiret i sine skælvende Hænder:

Tekst: Arrestantens Benægtelse imod dette Grundlag af Indicier synes saaledes ikke blot at vidne om et sørgeligt lavt Niveau, men ogsaa om usædvanligt udviklede og raffinerede, forbryderske Anlæg. Et Individ som dette er en Smittekim for ethvert Samfunds moralske Sundhedstilstand og bør bekæmpes med alle Vaaben. Samfundet tør ikke sidde et Tilfælde, som det foreliggende, overhørig, men bør værge sig af al Magt mod en sædelig Smittesprederske som denne unge Forbryderske, der end ikke er vejet tilbage for saa forfærdende en Yderlighed som planlagt Mord, en Gerning, der efter alt, hvad der foreligger oplyst, har sit Udspring i en gennem et lastefuldt Levhed nedbrudt sædelig Moralbevidsthed.....

Maria staar som stivnet: "Er det den Mand, for hvis Skyld jeg vanærede mit Moderskød, og som

Nr. D-Ns, 1789/6 ex2

MARIA MAGDALENE (DK, Emanuel
Gregers, 1920)

Maria-Magdalene
Lavinus

Aktieselskabet
Nordisk Films Kompagni,
af 1929.

Maria-Magdalene Lavinus

H R.

M A R I A M A G D A L E N E.

Kinodrama i 5 Akter.

Personerne:

Professor theol. Bergmann, Universitetslærer

Maria, hans Datter, 20 Aar.

Fru Silberfåden, Professorens Husbestyrerinde

Poul Lindorph, en ung juridisk Student, 25 Aar

Asp, Dr politics, Chefredaktør af "Samfundet".

Hanni Kvissel, en ung Pige.

= = = = =.

Marcus, Marias Søn i Dramaets 2. Del, 16 Aar

Bipersoner

Handlingen foregaar i vore Dage i

en moderne europæisk Republik.

= = . = = =

M A R I A M A G D A L E N E.1 Præsentationsbillede.

Tekst: Maria Magdalene, spillet af ....

Mod mørk Baggrund toner Marias Ansigt frem. Kun Ansigtet er svagt belyst. Der blændes langsomt op.

2. Marias Værelse

Paakl.

Pers. Rekv

En gammeldags Stue i Professor Bergmanns Villa. Tung og dyster Stemning over det lille Rum. Maria sidder fordybet i et religiøst Værk, en gammel foliantagtig Bog

3 Marias Værelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria slaar med et Klas og næsten komisk Fortvivlelse Bogen i Saa lytter hun et Øjeblik forskrækket ud mod Værelset, aabner halvt mut og gnaven Bogen og betragter dens Tekst

4. Marias Værelse. (Nærbillede)

Bogens Titelblad. Det er Mester Echardts Liv og Levned

5. Marias Værelse. (Nærbillede).

Paakl.

Pers Rekv.

Maria vrænger ad Bogen, slaar lidt til den, saa kigger hun gavtyveagtigt ud i Værelset, rejser sig og tager fra et andet Gemme en anden Bog frem, hun standser et Øjeblik, lytter og gaar frem i Værelset.

6. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kommer hen til Døren, bøjer sig mod den og lytter

7 Professorens Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv

Her sidder Marias Fader, Professor Bergmann, en ret brutal Type af gejstligt Snit, med Hænderne foldede over ~~Bog~~ Bugen og slumrer i sin Lænestol. Underkæben hænger slapt ned. Man ser han snorker.

8. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria kopierer Faderens Snorken, derpaa kysser hun overgivent den Bog, hun har i Haanden og løber hen

9. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

paa sin Divan, Med et rask Spark forsvinder Mester Echardt ud i Rummet, og i Stedet ser man den Bog, hun har i Haanden.

10. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Titelbladet, hvorpaa staar: Hermann Sudermann: "Das hohe Lied" (Højsangen).

11. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria ligger paa Divanen i Billedets højre Side. Bogen har hun rakt ud for sig. Hun læser ivrigt. Billedets venstre Side med Bogen tages meget tæt paa.

Man læser: I Midten af Februar fik Lilly pludselig en Indbydelse til stor Atelierfest med magisk Belysning, Flirt, Lejlighed til crimes passionels og Flødebaisers, men da Dagen kom vilde hun helst have smurt Haser

derpaa svinder hele Billedets venstre Side bort, og man ser Maria stadig ligge i Billedets højre Side med Bogen, hun blader om, saa læser hun. Billedets venstre Side med T-kst, taget meget nær paa: .... Hun saa sig løbe Spødsrod gennem en Skare ondskabsfulde

Tilhørere, der bag hendes Ryg hviskede om hendes Ophøjelse og Fald Hun gennemgik de udstødtes Kvaler, følte den grobnæ Syndesindes Kainsmærke paa Panden ... Og saa blev Aftenen dog .....

Teksten svinder, og medens Maria stadig ligger i Billedets højre Side, toner i den ledige venstre Side, hvor Teksten sad, frem

//⁺ Den store Forstue, som Herr Kellermann plejede at benytte som Køkken, Soveværelse og Spisestue, var ved Hjælp af kulørte Lamper og Grantrær forvandlet til en Eventyrskov, i hvis rødlige Skær adskillige Par sad paa Bænkene i ømme Situationer. De var saa optagne af hinanden, at de ikke bemærkede de kommende Des mere opsigst vakte Lilly i

//⁺ Atelieret, der var helt fyldt af en tindrende, støjende Menneskehob Alle standsede forbavsede Talen ved Synet af hende, og alle trængtes om hende for at kysse hendes Hænder, medens hun selv lidt angst krøb sammen bag sin Ven

11 a.

Marias Værelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Marias Ansigt er spændt. Hun læser videre:

12 Spisestuen

Paakl.

Pers Rekv

Der blændes op med den runde Fortoner

Tekst: Fru Silberfaden, Professorens Husfaktotum, spillet af.....

efter Teksten fylder Fru Silberfaden et Øjeblik Billedet, derpaa blændes der helt op, og man ser Fruen, en ældre bigot udseende Dame, mønstre det dækkede Bord og derpaa gaa hen og banke paa Døren til Professorens Arbejdsværelse

13. Professorens Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers Rekv.

Fru Silberfaden ind, nærmer sig paa Kattedjød den sovende Profes-

ser og kalder paa ham med blid Røst.

5.

14 Professorens Arbejdsværelse (Nærbillede)

Tekst: Professor i Theologien Bergmann spillet af ...

Professoren aabner med et usigelig gnavent Udtryk Øjnene, de glider rundt i Stuen og standser spørgende Ved Forstaelsen af at der er Mad i ~~Køkk~~ Vente, gaar Udtrykket over til et grytende Velbehag

15 Professorens Arbejdsværelse. (Alm. Afstand)

Fru Silberfaden ser ømt og moderligt paa Professoren. Hun hjælper ham Slaabrokken af og Diplomatfrakken paa. Af og til snuser han^W kærligt i Retning af Spisestuen. Han vil gaa derind, men standser pludselig og ser betænkelig i Retning af Døren til Marias Værelse. Ogsaa Fru Silberfaden ser kærlig og medfølelse derhen

Tekst: Er min Datter hjemme?

Fruen faar noget galt i Halsen.

Tekst: Ja, jeg tror virkelig, Frøkenen arbejder i Dag.

16 Marias Værelse (Nærbillede).

Paakl.

Pers. Rekv.

Der blændes op. Maria ligger stadig i Billedets højre Side I venstre Side ses meget tæt paa en Tekst ~~der står~~, efter at Maria har vendt et Blad:

.....Hun følte, hvorledes hendes Kinder glødede, hvorledes der brændte en salig, berusende Ild i hendes Øjne....

Teksten svinder bort Maria stirrer betaget og eksalteret frem for sig¹⁶⁺ Frem toner et Billede af Føsten i Atelieret med Lilly i Forgrunden, flirtende dristigt og glidende fra Arm til Arm

16 a.

Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria læsende i Bogen.

17 Professorens Arbejdsværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren siger: Nu skal jeg hente min Datter. Meget vilde det glæde mig, om mine strenge, formanende Ord har vendt hendes Sind mod det rette. Han gaar mod Marias Værelse

18. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Maria ligger i dybe Tænker, pludselig farer hun sammen, der angst mod Døren. "Das hohe Lied" bliver gemt under Brystet, medens hun ned Armene mod Gulvet fisker efter Mester Echardt.

19. Marias Værelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv.

Ved Døren til Arbejdsværelset staar Professoren maalløs med hellig Forargelse og ser mod hende, han gaar hen til

20. Marias Værelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria, der har faaet Echardt fisket op er vældig flittig

21. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria læser vanvittig flittig og skæver troværdig op mod Faderen.

22 Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Professoren har opdaget "Das hohe Lied", trækker den frem og taler voldsomme Tugtens Ord til den unge grædende Pige, der følger ham ind til det ventende Bords Fastespiser.

23. Spisestuen.

Paakl.

Pers Rekv.

Maria og Professoren ind, sætter sig Fru Silberfaden troner der allerede. Professoren skænder stadig paa den grædende Datter Fru

Silberfaden er stærkt forarget Professoren begynder Bordbønnen.

Fru Silberfaden plaprer lydigt med

24 Spisestuen (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria, halvt grædende, ser paa Faderen, derpaa vender hun langsomt

Hovedet mod Fru Silberfaden

25 Spisestuen (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Fru Silberfadens mimrende Mund plaprer Bordbønnen med

26 Spisestuen. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria stirrer som vanvittig paa Fru Silberfaden, man ser, hun
bekerper sig Pludselig kan hun ikke mere og brister i en knaldende
Latter, der ikke kan standses.

27 Spisestuen (Alm Afstand.)

Paakl.

Pers. Rekv

Professoren og Fru Silberfaden afbryder Bordbønnen og stirrer paa
Maria, som om de frygtede, hun var bleven afsindig Maria stirrer
angst og betuttet fra den ene til den anden Hun tør slet ikke
besvare Faderen^{s Spørgsmaal} om Aarsagen til denne ilde anbragte Latter. Han
bliver heftigere og heftigere, springer til sidst op og rusker hende
voldsomt Hun skriger halvt i Angst halvt i Trods Men den strenge
Fader fører hende hen mod hendes Værelse

Tekst: Tre Dages Stuearrest, vanartede Barn Jeg skal tugte dig saa
ofte, at du opdager, at Kærlighedens Sti er den behageligste at
betrede. Han puffer hende gennem Døren, som han læser Nøglen
giver han til Fru Silberfaden, der ydmygt tager ind den, medens
hun medynksfuldt tærrer sine Øjne, for straks derpaa, da Professoren
et Øjeblik vender Ryggen til, ^{at} gnider sine magre Træfingre med et
skædefro Smil spillende paa sine Læber

28 Marias Værelse.

Paakl.

Pers Rekv.

Marias Øjne lyner af Trods. Hun gaar et Øjeblik raadløst omkring. Saa gaar hun hurtigt hen til Vinduet, smækker det op og breder Armene ud

29. Udenfor Professorens Villa.

Paakl

Pers Rekv

En smuk Forhave. Man ser Maria staa i Vinduet

30. Marias Værelse

Paakl.

Pers Rekv

Hun vender sig, saa tager hun som tilfældigt "Das hohe Lied", som Faderen før slyngede væk, et trodsigt Udtryk gaar over hendes Ansigt, hun slaar Bogen op

31 Marias Værelse. (Nærbillede).

Paakl.

Pers Rekv

I Billedets venstre Side Bogen med Tekst: Saa kom selve Souperen Mellem Forstuens Graner var bleven anbragt en Buffet. . . i højre Side ligger Maria Teksten glider bort, i Stedet kommer

32. Den store Forstue.

Paakl.

Pers Rekv.

Mellem Grantræerne er anbragt en stor Buffet, hvor Herligheder i store Mængder, Yorkskinker og koldt Vildt, Hummer og afskaaret Laks, ventende paa at blive stormede Og denne Storm var saa voldsom, at ganske vist Buffeten, men ikke Granerne holdt Stand Grene knagede, Stammer brækkede og mellem de rullende Ballier vältede sig den leende og rullende Menneskehob.

33. Den store Forstue. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv.

Lilly sidder halvkvalt af Latter paa et af Trinene, helt omgivet

af fremmede Herrer, der alle vil mades af hende

Billedet af 32 toner bort, derpaa Maria ogsaa Afblending.

34. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Opblending I Billedets venstre Side ses en Situation fra "Das hohe Lied" forsvinde, i Stedet kommer en Tekst:

Og hendes egne Fejltrin, som hun havde lidt under, syntes hende pludselig at være noget i Retning af en uskyldig Barnestreg Hun strøg sig ned ad sit Legeme, som vilde hun stryge gamle Lænker bort.

Maria er stadig i Billedets højre Side Hun lækker tænkefuld Bogen og ser paa den.

35. Marias Værelse. (Kun Hovedet)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria ser frem for sig, saa gentager hun den sidste Tekst

36 Marias Værelse (Alm. Afstand)

Paakl

Pers Rekv.

Værelset er kun oplyst af en lille Staalampe. Maria springer op eksalteret og nervøst Hun stryger sig nervøst over Panden, saa ser hun sig om, bræder Armene ud mod Vinduet, ind ad hvilket Maanen kaster sine Straaler, hun ser

37. En oplyst By.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gadeliv med Lys og Vinduer, Sporvogne og Biler

38. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Maria vender sig, hun ser paa Bogen, hun staar med i Haanden, hun trykker den til sit Hjerte, saa ser hun mod Døren til Arbejdsværelset
Afblending

39 Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv

Opblænding Scene 27

Afblænding.

40. Marias Værelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv.

Opblænding. Maria stirrer tungt frem for sig, saa tager hun en
rask Beslutning

41. Marias Værelse

Paakl

Pers. Rekv.

Hun ifører sig hurtigt Overtøj og svinger sig ud ad Vinduet

42. Udenfor Professorens Hus

Paakl.

Pers Rekv

Maria springer ned. Hun lytter et Øjeblik, derpaa forsvinder hun
i Mørket. - Afblænding.

43 En Boulevard. (Aftenbillede)

Paakl.

Pers Rekv.

Opblænding. Maria kommer gaaende Hendes Ængstelse blander sig med
det pirrende, eventyrlige ved hendes natlige Ekskussion En ældre
velklædt Herre letter paa Hatten og tiltaler hende. Hun skynder sig
forskrækket afsted.

44. En Boulevard. (Aftenbillede) (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Af Herren, der med et Smil ser efter hende.

45 En Boulevard. (Aftenbillede) (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Af Maria, der forskrækket ser efter Herren og derpaa løber.

46 Et andet Sted paa Boulevarden (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria kommer løbende, hun standser lidt stakaandet, sætter sig halvt angst, halvt smilende paa en Bænk, ser sig spændt tilbage. En gammel Kone, der ikke er helt ædru, kommer hen til Bænken og beder Maria om Penge. Maria siger straks "Ja", men ved nærmere Eftersyn viser det sig, at hun ikke har en Styver paa sig. Hun ryster derfor smilende paa Hovedet, idet samme forsvinder Konens ydmyge Holdning. Hun skælder Maria ud.

47. Et andet Sted paa Boulevarden. (Nærbillede) (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Den gamle Kone, der skælder ud.

48. Et andet Sted paa Boulevarden (Nærbillede) (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Marias Smil gaar over til Angst. Hun bare stirrer paa den gamle

49. Et andet Sted paa Boulevarden. (Nærbillede) (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Den gamle Kone lunter videre. Maria er bleven angst og vil hjem. Men i det samme kommer to berusede Mandspersoner til Syne, og hun sætter sig i vanvittig Angst igen paa Bænken og trykker sig ind i Hjørnet, medens hun tænker: "Er dette det væsentligt eventyrlige, hun havde ventet." Hendes Øjne følger

50. Et andet Sted paa Boulevarden. (Nærbillede) (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

De to Bisser-farer i Totterne paa hinanden, et vildt Slagsmaal opstaar.

51. Et andet Sted paa Boulevarden (Nærbillede) (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria tør ikke røre sig af Pletten, sidder og krybet sammen og

efter de to.

52. Et andet Sted paa Boulevarden. (Alm. Afstand) (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Slagsmaalet er blevet vildere, et Par Kvinder og en enkelt Mand af Gadens Slags er kommet til. Den ene Bisse slaar den anden i Jorden, og den slagne triller hen for Fødderne af Maria, der skriger. - De øvrige fjerner sig leende -

53. Et andet Sted paa Boulevarden (Nærbillede) (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria stirrer angst paa den slagne Bisse, derpaa tager hun hurtigt sit Lommetørklæde, knæler ned og tørrer hans blodige Ansigt af. - Bissen slaar Øjnene op og siger: "Er de væk?", hun nikker, saa rejser han sig, sætter sig ved Siden af hende og ser lystent paa hende. Hun bliver pludselig angst og vil løbe; men han trækker hende brutalt ned paa Bænken og vil kysse hende. Hun skriger i vanvittig Angst

54. Et andet Sted paa Boulevarden (Nærbillede) (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Tekst: Poul Lindorph spillet af .....

I den runde Fortoner ses Pouls Ansigt stirre spændt frem. Han løber.

55. Et andet Sted paa Boulevarden. (Alm. Afst.) (Aftenbillede)

Paakl

Pers. Rekv.

Bissen vil trække Maria med sig, idet samme styrter Poul Lindorph ind i Billedet; med et Kæbestød slaar han Bissen til Jorden. Derpaa vender han sig mod Maria, der stirrer angst, men samtidig beundrende paa ham. Han siger:

Tekst: "Hvis De ønsker det, skal jeg gerne følge Dem."

Maria ser tvivlende paa ham, men han ser saa god og ærlig ud,

at hun udbryder: Aah, - De maa ikke gaa fra mig. I det samme rejser Bissen sig og lister af. Poul gaar med Mari, der sky ser tilbage. Afblending

56. Udenfor Professorens Villa. (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Opblending. Maria og Poul kommer, han tager Hatten af og kysser hendes Haand. Hun ser glad paa ham

Tekst: "Tak fordi De reddede mig helskindet ud af mit første Eventyr."

Han vil gribe hende, men hun lægger Fingren paa Munden og peger paa Villaen, de lister hen til.

57 Udenfor Vinduet til Marias Værelse (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Hun gør ham med komiske Gebærder forstaaeligt, at han maa bøje sig forover, derpaa kryber hun op paa hans Ryg Langsomt hæver han sig i Vejret; hun kryber ind ad Vinduet, læner sig ud og siger:

Tekst: "Vent et Øjeblik"

Hun kommer straks efter tilbage med nogle Roser, som hun rækker ham. Han takker med et lykkeligt Smil og siger:

Tekst: "De lovede, at jeg maatte faa Dem at se i Morgen Aften."

Hun nikker. Han løber hurtigt, medens Maria staar et Øjeblik og stirrer efter ham, med Haanden trykket mod sit Hjerte Saa lukker hun Vinduet og ruller ned. Afblending.

58. Marias Værelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Tekst: X Næste Dag gjorde Fru Silberfaden de første famlende Skridt paa Detektivbanen.

Der blandes op med den runde Fortoner. Fru Silberfaden staar med Marias snavsede Sko i Haanden. Hun undersøger dem med alle Tegn paa Interesse. Billedet blandes helt op, (og man ser Maria sødt slumrende i sin Seng. Fru Silberfaden ser triumferende paa hende.

Saa lister hun hen til Vinduet, aabner det og kigger ud.

59. Udenfor Vinduet til Marias Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man ser Fodsporene fra den foregaaende Aften

60. Marias Værelse (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv.

Fru Silberfaden vender sig fra Vinduet. Hendes Ansigt udtrykker begyndende Forstening, nu begriber hun alt.

61. Marias Værelse. (Alm. Afstand.)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser endnu engang paa den sovende Maria, gaar saa bort

62. Professorens Arbejdsværelse. (Nærbillede)

Paakl. . . .

Pers. Rekv

Tekst: Hvad næste Nat bragte.

Der blændes op for en Urskive, der viser 11 $\frac{1}{2}$

Afblending

63. Professorens Arbejdsværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Ved Døren til Marias Værelse sidder Fru Silberfaden og lytter

64. Udenfor Professorens Villa. (Nærbillede) (Aftenbillede)

Paakl. Pers. Rekv.

Poul Lindorph venter.

65. Marias Værelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv.

Maria staar fuldt paaklædt ved Vinduet. Hun trækker sig pludselig tilbage. Har set Poul. Et Skær af Lykke gaar over hendes Ansigt
Hun springer op i Vinduet og svinger sig ud

66. Udenfor Professorens Villa (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul griber Maria og trykker hende ind til sig .

67 Professorens Arbejdsværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Fru Silberfaden lytter, aabner Døren og gaar ind

68. Marias Værelse

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun opdager, at Fuglen er fløjet, gaar hen til Vinduet, hvor hun ser

69+ Udenfor Professorens Villa.

Paakl.

Pers. Rekv

Poul og Maria gaar bort sammen.

69 a. Marias Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv

Fru Silberfaden ud.

70 Professorens Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren ligger i sød Søvn, vaagner ved at der bankes paa Døren. Han aabner den. Fru Silberfaden forklarer ham i kærlige Ord Sagen. Han gløder af Raseri

71. Professorens Arbejdsværelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Der blandes op for en Urskive, der viser 11 $\frac{3}{4}$.

Afblanding.

72. Poul Lindorps Hjem

Paakl.

Pers. Rekv.

Et rummeligt Kvistværelse. Meget tarveligt, men dog præget af en vis Smag og Hygge. Paa Bordet Blomster, Kager, Frugt og Vin. Poul og Maria træder ind. Man ser, hvor modstræbende hun har indvilget

i et gaa med ham. Men hans ridderlige Holdning overfor hende giver hende Mod. Han hjælper hende Tøjet af og byder hende Plads. Skænker Vin o.s.v. Hun synes glad og tryk i hans Selskab

73. I Haven udenfor Vinduet

Paakl.

Pers. Rekv

Her kommer Professoren og Fru Silberfaden, der viser ham Fodsporene. De er begge stærkt indpakkede til Varn mod Nattekulden. Begge gestikulerende ivrigt, særlig Professoren. De gaar ned ad Havegangen

74. Pouls Kvistkammer.

Paakl.

Pers Rekv

De sidder sammen nøjagtig som i 72. Poul rejser sig, gaar hen til hende, knæler ned foran hende, griber hendes Hænder, som han kysser og beder hende blive hos ham og tilhøre ham. Hun ser paa ham, fuld af den dybeste Æmhed, men tager sine Hænder fra ham og rejser sig.

Tekst: "Du vil nok følge mig hjem, Poul?"

Han ser bedrøvet paa hende og beder hende blive lidt endnu, men hun tager sit Overtøj paa og gaar hen mod Døren. Han følger efter hende, tager atter hendes Haand, trykker den mod sit Bryst og siger:

Tekst: "Maria, jeg elsker dig!"

Hun kysser hans Pande og gaar ud af Døren. Han følger

75. Udenfor Pouls Hus

Paakl.

Pers Rekv

De kommer ud af Porten og gaar ned ad Gaden.

76. Udenfor Professorens Villa. (Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Her kommer Poul og Maria, der aabner Laagen. I det samme træder Professoren og Fru Silberfaden frem bag Hækken. Professoren griber Maria i Armen og vil slaa hende, men Poul afbøder Professorens Forsøg herpaa. Professoren bliver herved yderligere ophidset og

siger:

Tekst: "Gaa Tøjte, hvorhen du vil og med hvem du vil, du er ikke mere mit Barn."

Han og Fru Silberfaden gaar ind sammen, Maria græder. Poul fører hende varsomt hen ad Vejen, søger at trøste hende.

77. Pouls Kvistkammer

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: Hvor ofte leder uforstaaende Forældre ikke selv deres Børn til Fald

Poul og Maria ind. Hun græder. Han trøster hende. Saa løfter han hendes Hovede og siger:

Tekst: "Nu bliver du hos mig som min Hustru."

Hun løfter sine taarefyldte Øjne mod hans, et Øjeblik i Angst, men straks efter lægger hun sig tillidsfuldt ind til ham.

Tekst: "Jeg gaar aldrig tilbage. Bliver hos dig nu og altid."

Afblænding.

2. Akt.

78. Pouls Kvistkammer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: I nogle Maaneder har Poul og Maria levet i deres lille Hjem, og intet har forstyrret deres Lykke, men to Munde spiser mere end een, og ofte var Smalhans til Huse

Opblænding. Poul sidder fordybet i sine Eksamensstudier med Hovedet støttet i Hænderne

79 Køkkenet (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Her staar Maria og laver Middagsmaden. Hun tager Gryden af Ilden, smager, smiler utilfreds. Hun ser efter i forskellige Smaaposer, der er intet, saa undersøger hun sin Portemonnaie - tom Hun ser lidt komisk, haabløs ud, gaar saa ind i

Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria ind fra Køkkenet Hun har endnu Sleven i Haanden. Hun staar halvt tøsset, halvt sørgmodig.

Tekst: "Jeg maa have 10 Øre til Salt "

81. Pouls Kvistværelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul læfter langsomt Hovedet fra Bøgerne mod hende, saa smiler han.

Tekst: "Du fik mine sidste Penge imorges. Vi har ikke en Øre, før Posten idag eller imorgen bringer mine Maanedspenge "

Han tager ligesom lidt forlegen Øjnene fra hende.

82. Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria ser med et lille træt Smil efter ham.

Tekst: "Saa maa vi spise Suppen fersk."

Hun løber ud

83. Pouls Kvistværelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Poul vender sig igen mod Bordet. Hans Øjne faar et haabløst Udtryk Han lister langsomt et Brev frem under Bøgerne, læser:

Tekst: "Min kære Poul.

Da du trods min gentagne Advarsel fortsætter dit Samliv med en Kvinde, som ikke er din Hustru, vil jeg blot meddele dig, at den Understøttelse, som en Kreds af din afdøde Faders Venner hidtil har ydet dig, vil udeblive indtil videre

Din dybt skuffede

Holm

Sognepræst

Poul stirrer igen paa Brevet. Saa synker hans Hovede træt ned i hans Hænder.

84 Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria hurtigt og smilende ind fra Køkkenet med en lille Skaal i Haanden, hun standser, ser frem.

85. Pouls Kvistværelse (Alm. Afstand)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria sætter hurtigt Skaalen paa det lille Bord og styrter hen til Poul

86. Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria knæler ned ved Siden af ham, tager hans Hovede, "Hvad er der", han svarer ikke, saa tager hun Brevet, læser det. Han kommer til sig selv, vil tage det fra hende, hun afværger det.

87 Pouls Kvistværelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria sidder med Brevet, bare stirrer - gentager saa ...at du fortsætter dit forargelige Samliv .....

88. Pouls Kvistværelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Poul vender sig hurtigt mod hende, siger saa:

Tekst: "Jeg har skrevet til ham og forklaret ham, at du skal være min Hustru, og han maa hjælpe os Jeg faar sikkert snart Brev."

Men Pouls Øjne viser, at han ikke træ sine egne Ord.

89 Pouls Kvistværelse. (Alm. Afstand)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria rejser sig, gaar hen til Bordet og begynder at øse Maden op. Poul kommer. De spiser i Tavshed. Noget nyt har holdt sit Indtog i deres smaa Stuer - Nøden = (Ablænding)

Tekst: Op lidt efter lidt bliver Maria efter denne Dag en uvel-

Kommen Kunde i Kvartierets Forretninger. 89^a Rødtulsg 21
Opblending Maria træder ind Beder den fedtsvulmende Madame om
et lille Stykke Kød paa Kredit. Men Madammen svarer brøstigt:
Tekst: "Vi sælger kun pr Kontant Lad det nu gaa ud over en anden
i Dag."

Maria forsøger et lille anstrengt Smil og gaar

90. Pouls Kvistkammer.

Paakl.

Pers. Rekv

Poul kommer ind ad Døren Han ser træt og forpint ud, han ser sig
om efter Maria, gaar saa ud i Køkkenet

91. En Grønthandel.

Paakl.

Pers. Rekv

Maria ind, hun begynder at tale til Grøntkønen, men denne visker
hende hurtigt af. Maria kryber sammen og gaar.

92. Køkkenet

Paakl.

Pers. Rekv

Poul søger alle tænkelige Steder efter Mad, der er intet. Saa drik-
ker han et Glas Vand, ser sig næsten ondt omkring og gaar atter
ind i det forreste Værelse

93. En Bagerbutik

Paakl.

Pers. Rekv

Maria staar grædende ved Disken. Bagerjomfruen bliver rørt og giver
hende en Pose fuld af gammelt Brød og lidt Mælk. Maria er ved at
knuse hende af Henrykkelse, gaar ned Herlighederne.

94. Udenfor Pouls og Marias Hus.

Paakl.

Pers. Rekv

Maria kommer hurtigt, gaar ind ad Porten

95. Pouls Kvistværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul sidder og læser. Døren gaar op, og Maria staar træt, smilende
i den ned Herlighederne Poul bare stirrer. Hun ryster det ud paa

Bordet, og begge styrter sig over det tarvelige Maaltid. Ingen af dem taler. Der er noget uhyggeligt, dyrisk over hele Scenen. Der ligger et Stykke Brød tilbage paa Tallerkenen. Uvilkaarligt rækker begge efter det, uvilkaarligt trækker begge Hænderne tilbage. Ingen vil tage det, men for første Gang ser de misundeligt og ondt paa hinanden.

96. Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul siger ironisk: Vil du ikke have det Stykke?

97. Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria ser først ondt derpaa vemodigt paa ham. Nej Tak Hun rejser sig.

98. Pouls Kvistværelse. (Alm. Afstand)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria gaar hen, læner sig mod Døren til Køkkenet, græder. Poul tager hurtigt det resterende Stykke Brød, gemmer det, gaar hen og sætter sig ved sine Bøger. Afblanding.

99. Kvisten

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: Om Døgnene længedes, og Vinteren blev streng

Opblending. Poul sidder bøjet over Bøgerne. Maria gaar med et Shawl over sig. Begge fryser, men ingen af dem taler om det. Deres Lidelsers Navn, Sult og Kulde, er Tabu imellem dem. Maria ser til Kakkelovnen. Ilden er gaaet ud. Hun ryster fortvivlet paa Hovedet.

Tekst: Der er ikke en Pind tilbage derude.

Maria beder ham gaa i Seng, men han forklarer, at han først maa det Afsnit igennem, han nu arbejder med, af Hensyn til Forelesningen den næste Dag. Men nu beder han hende gaa i Seng, - hun

kysser ham og gaar ind i Soveværelset.

100 Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv

Et lille fattigt Rum. Hun lægger sig paaklædt paa Sengen og trækker et Tæppe over sig.

101. Værelset, hvor Poul sidder

Paakl.

Pers. Rekv.

Pludselig bliver han svimmel og synker bevidstløs ned paa Gulvet ved Siden af den væltede Stol. Maria, der har hørt Larmen, kommer hastigt ind. Hun hjælper ham op - gnider hans Tindinger og lægger ham paa en gammel Chaiselongue, henter Sengetæppet i Sovekammeret, dækker ham til og siger:

Tekst: "Jeg maa skaffe Hjælp for enhver Pris ..."

iler ud

102. Udenfor Professorens Villa (Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria kommer, hu gaar tøvende gennem Laagen, gaar hen til Døren og ringer paa.

104

Udenfor Professorens Villa. Ved Døren (Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria stirrer foratemt mod Døren.

105. Udenfor Professorens Villa Ved Døren. (Aften)

Paakl

Pers. Rekv

Fru Silberfaden kommer, lukker op, hun ser med dydig Forargelse paa Maria

Tekst: "Vil De vente her, saa skal jeg kalde paa Professoren "

Maria vil følge efter, men Fru Silberfaden knalder Døren i for Nesen af hende Maria ryster af Angst

106. Udenfor Professorens Villa. Ved Døren. (Nærbillede, Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria græder. Hun bøjer sine Kns, folder Hænderne og beder, at Faderen vil tage imod hende. Hun ser frem for sig, og frem toner

107. Pouls Kvistvarelse

Paakl.

Pers. Rekv

Opblønding Poul ligger besvimet paa Gulvet Maria kommer ind og finder ham. Afblønding.

108. Udenfor Prof. Villa Ved Døren (Aften).

Paakl.

Pers. Rekv.

Opblønding. Maria stryger sig over Panden, hun springer op. Fru Silberfaden aabner Døren.

Tekst: "Professoren tager ikke imod!"

Hun vil igen lukke Døren, men som en Kat springer Maria imellem, fejer Fru Silberfaden til Side, og forsvinder ind i Huset.

109 Professorens Arbejdsvarelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Døren gaar op. Maria styrter ind, fortvivlet, grædende. Hun råber: Fader — —!

110. Professorens Arbejdsvarelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Professor Bergmann drejer Hovedet, ser forbavset, koldt mod sin Datter.

Tekst: "Det forbavser mig, du mod min Vilje trænger ind her, du ønsker?"

111. Professorens Arbejdsvarelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Maria stirrer paa ham:

"Hjælp og, vi sulter!"

112. Professorens Arbejdsværelse. (Alm. Afst)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria styrter hen mod Faderen, han viger til Side. "Kom mig ikke nær. I mine Øjne er du en falden Kvinde Gaa din Vej og bed Gud hjælpe dig bort fra Fortabelsens Vej." Maria stirrer i vanvittig Rædsel paa ham, saa siger hun. "Hjælp os, hvis der er ringeste Følelse tilbage i dig Jeg har intet øndt gjort derudover, at jeg elsker ham

Tekst: "Og han lider og savner for min Skyld. Og derfor maa jeg hjælpe ham, om jeg saa skal --- blive Skøge, som du har kaldt mig. Fader, det Ansvar vil du ikke bære."

(Hun kaster sig grædende paa Kne for ham) "Hvad øndt du end vil bringe over mit Hus, skal jeg vide at bære med Taalmod," siger Professorens, og gaar saa hen og peger mod Døren Maria rejser sig, som vilde hun ikke tro sine egne Øren Pludselig brister hun ud i en vanvittig Latter, saa styrter hun sig mod Døren, her vender hun sig

113 Professorens Arbejdsværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria ser paa ham og siger:

Tekst: "Se paa mig for sidste Gang. Jeg skammer mig over dig - forbander dig, fordi du ikke kan se, hvad du driver mig ud i "

Hun gaar.

114. Udenfor Professorens Villa (Aften)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria kommer ud af Laagen, hun ligesom synker sammen et Øjeblik, saa rækker hun sig, i hendes Øjne staar en jernhaard Beslutning Ind i Billedet kommer en elegant klædt Herre, han vender sig, da han har passeret Maria Hun slaar igen en knaldende Latter op Han kommer hen til hende, letter paa Hatten

115 Udenfor Professorens Villa. (Nærbillede, Aftenbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

De to Ansigter tæt mod hinanden, hun angst, han smilende Pludseligt bliver hendes Ansigt haardt Man forstaar, hun siger Ja Gaar med ham. (Afblanding)

116. Udenfor et herskabeligt Hms (Nærbillede, Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: Da hun ikke kunde skaffe Hjælp til at lindre Nøden for sin elskede Ven, ofrede hun sig selv og gled ned i de navnløses Rækker. Hvem tør fordømme dette Fald, hvis Motiv er selvope ofrende Kærlighed?

Opblending. Maria staar lænet mod en Husvæg. Hendes Ansigt er forstenet Hun knuger sin højre Haand fast sammen. Hendes Øjne aabnes og glider langsomt ned mod Haanden

117. Udenfor et herskabeligt Hus (Nærbillede, Aften)

Paakl.

Pers Rekv.

Marias Haand aabnes langsomt, og man ser to funkende Guldstykker ligge i den. Haanden lukkes atter.hurtigt

118 Udenfor et herskabeligt Hus. (Nærbillede, Aften)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria stirrer vanvittigt mod Haanden, saa hulker hun voldsomt.

Tekst: "Aah, Fader, hvorfor nægtede du at hjælpe dit Barn, da hun i sin Nød bankede paa din Dør?"

Ved Tanken om Faderen retter Maria sig pludselig, der er som faar hun sine Kræfter igen, Hun ser sig hurtigt om Gaar

119 Udenfor et herskabeligt Hus. (Nærbillede, Aftenbillede)

PAakl

Pers. Rekv.

I den havlaabne Port ses den Herre, der tiltalte Maria udenfor Faderens Hus, han sniler og vinker, lukker saa Porten Afblanding.

120 Udenfor en lille Hjørnerestaurant nær Hjemmet

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria kommer, standser og gaar ind.

121. I Restaurantens lille slet oplyste Lokale.

Paakl.

Pers. Rekv

Maria gaar rask hån til den kolde Buffet. Hun søger en Del gode Sager ud og betaler med Guldmonnten, som veksles, man laaner hende en Kurv. Ogsaa en stor Kurv. Brændsel køber hun En gammel Opvarterk tilbyder hende at hjælpe hende Kurven hjem De gaar ud sammen

122 Udenfor Pouls og Marias Hus

Paakl

Pers. Rekv

Her kommer Maria og den gamle Opvarter (med en Kurv paa ^{hver} ~~Arma~~)
Hun giver ham en Drikkeskilling og tager Kurvene, skynder sig ind i Porten.

123. Pouls Kvistværelse.

Paakl.

Pers. Rekv

Poul ligger og sover Lampen brænder. Maria træder ind, lægger sig paa Knæ ved Ovnens og gør Ild paa Snart flammer et lystigt Baal Hun drejer Hovedet og ser

124 Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Poul ligger og sover.

125. Pouls Kvistværelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria vender Ansigtet frem efter. Store Taarer lister ned over hondes Kinder. Saa tager hun sig sammen og rejser sig.

126 Pouls Kvistværelse. (Aln. Afstand).

Paakl.

Pers. Rekv

Maria hen til Bordet. Begynder foræltigt at pakke Madsagerne ud. Hun smiler nu underfundigt, næsten glad. -

127. Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Poul åbner Øjnene Stirrer, som drømte han, frem for sig, springer op

128. Pouls Kvistværelse (Alm Afstand)

Paakl.

Pers. Rekv

Poul springer hen til Bordet og stirrer som vanvittig paa al denne Herlighed, han bare peger paa den, siger intet, pludselig styrter han sig over Maden Maria staar stille og ser paa ham

129. Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv.

Over Marias Ansigt gaar et overjordisk Smil

130 Pouls Kvistværelse (Alm. Afstand)

Paakl

Pers. Rekv.

Poul standser Maaltidet, ser paa hende og siger:

Tekst: "Hvordan Bøkker har du skaffet alle disse Velsignelser
frem?"

131 Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Maria stirrer frem. Saa siger hun med et lille Smil.

Tekst: "Det skal du faa at vide, naar jeg engang faar Lyst til
at fortælle dig det."

132 Pouls Kvistværelse.

Paakl

Pers. Rekv

Hun gaar hen til ham, læfter hans Hovede, ser ham længe ind i Øjnene

Tekst: "Jeg elsker dig højere end alt!"

Han forstaar hende ikke, rejser sig og trækker hende ind til sig Og saaledes staar de , hver i sine Tanker (Ablending).

133. Pouls Kvistværelse

Paukl.

Pers. Rekv

Tekst: Og saaledes gik Dagene, og Nøden var ikke mere til Huse i i det lille Hjem

Poul og Maria Han læser, hun syr en Bluse el. lign. Af og til ser hun hen paa ham, uden at han mærker noget, og han paa hende, uden at hun føler det. En Gang mødes deres Øjne, og de smiler begge Poul rejser sig og gaarv hen til hende. Medens der over hende er kommet noget selvstændigt - haardt, en stum indre Trods, en skjult Magt, som hos den, der har tæmt alle Lidelsers Offerkalk, saa er der hos ham kommet noget uroligt, svagt, mistroisk - angsteligt. Han føler, hun skjuler noget for ham. Han knæler ned foran hende, tager hendes Hænder:

Tekst: "Hvor fik du alle de gode Sager fra - forleden Dag og nu i Gaar og i Dag? Det er dog vel ikke paa Krædit alt sammen, for saa ligger der til os i en god Mening, naar jeg nu om et Aarstid faar min Eksamen og en Stilling. Og hvor er du henne om Aftenen i den sidste Tid?"

Men bag Alvoren ler Maria, den rene Samvittigheds, den sande U-skylds barnlige Latter -

Tekst: "Det er ikke smukt af dig, Poul, at du ikke kunde lade mig beholde min lille Hemmelighed for mig selv. - Jeg fandt forleden Dag en Annonce, hvori en gammel stenrig Dame, der lider af Søvnløshed, søgte en ung Pige af god Familie til at læse højt for sig, til hun faldt i Søvn Hver Aften læser jeg tre Timer for hende, saa sover hun Hun er saa hjertensgod, og den første Dag gav hun mig Penge til en ny Kaabe "

Poul lysner op i et stort lykkeligt Smil, kysser hendes Hænder og beder om Tilgivelse for sin Nysgerrighed. Hun smiler og nikker til ham - stirrer derpaa ud for sig, som vilde hun sige:

Tekst: "Vidste du, hvad jeg har lidt af Ydmygelse og Fortvivlelse for dig, min eneste Ven!"

Hun ser paa Uret, rydder lidt op hEst og her. Han sætter sig til at løse Hun staar bag hans Stol og ser paa ham, overvejer om hun skal gaa ud og skaffe Penge i Aften - eller blive hjemme hos sin Ven i deres hyggelige Stue - og skaane sig selv for den Væmmelse og Skændsel, der venter hende Aften efter Aften - Saa vender hun sig stille, tager sit Overtøj og gaar ud med et lille Nik til Poul 134. Boulevard. (Sen Aften)

Paakl

Pers Rekv

Tekst: Maria gjorde en Aften et nyt Bekendtskab

Der er usædvanlig mennesketomt Maria kommer gaaende, langsomt, drivende - halvt som i Søvn. Hun ser træt ud Udenfor en Restaurants oplyste Facade standser hun og gaar noget sky ind

135. Restaurantens Interiør

Paakl.

Pers. Rekv

Simili-Elegance og de Publikum. Orkestertribune, hvor en søgte- neuragtig Dirigent spiller 1 Violin. Maria kommer ind, man ser tydeligt, det er første Gang, hun er herinde. Der er dog paa den anden Side ingen Genærthed eller Forlegenhed over hende, snarere noget haardt og koldt i Udtrykket. Hun sætter sig og forlanger en Cocktail Flere Herrer glør frakt paa hende, taler til hende, hun svarer dem ikke Straks efter Redaktør Asp, ("Sanfundet"). Han sætter sig ligeoverfor Maria. Flere "Damer" i Lokalet gaar hen og indlader sig med ham, men han svarer dem ikke. Tager en halv Flaske Champagne og nogle Aftenaviser -

Hans og Marias Øjne mødes. Man ser, at hans Blik gør Maria ligesom usikker og urolig. Hun betaler straks efter og gaar. Han drikker sin Flaske ud i et Par Glas, kaster en rund Sum paa Bordet og skynder sig efter hende. Asp er en elegant Skikkelse med et klogt, markeret Ansigt, under hvis, kølige Ro en dyb og hed Lidenskab momentant kan blusse frem, som giver ham et dæmonisk virgende Udtryk -

136 Udenfor Restauranten.

Paakl.

Pers. Rekv

Maria ud. En uforklarlig Angst paaskynder hendes Fjed Hun er bange for denne Mand I det samme staar han for hende, hilser høfligt, næsten ærbødig. Taler til hende. Hun tør ikke se paa ham, mumler undvigende. Vil gaa fra ham. Han hvisker hende nogle Ord, tager hendes Haand. Hun bøjer Hovedet, nikker svagt. En Droske kører frem (Afblanding.)

137 I Redaktørens Hjem

Paakl

Pers Rekv

Han fører Maria ind De har hængt Overtøjet fra sig i Entreen Der er mørkt i Billedet, da de træder ind Han tænder den elektriske Lysekrone i Loftet Maria vakler, overvældet af Synet af denne luksuøse Salon Et saadant Billede af jordisk Velvære har hendes stakkels armodsblandede Øjne aldrig før mødt Han er øm og næsten ærbødig mod hende, men bag hans beherskede Væsen brænder og dirrer en blodig Lidenskab, som paa samme Tid ængster og skræmmer, lokker og betager hende Han bøjer sig over hende, kysser hendes Hals, hendes Nakke . . . (Afblanding)

138 Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul sidder bøjet over sine Bøger Han tænder en Pibe og synker hen i Tanker. Frem toner

139 En gammel Stue.

Paakl

Pers Rekv

Opblending. Maria sidder i en Stol og læser højt for en gammel Dame, hun lægger Bogen, faar nogle Penge og gaar (Afblanding)

140 Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv.

Opblending Poul smiler lykkeligt, siger:

Tekst: "Om tre Maaneder har jeg min Eksamen, og saa skal hele mit Liv bruges til at gengælde dig dette " (Afblanding)

141
I Redaktørens Hjem

Paakl.

Pers Rekv

Fra et tilstødende Kabinet træder Redaktør Asp og Maria ind. Hun brænder endnu af hans glødende, lidenskabelige Kærtegn. Ogsaa paa ham har det nye Bekendtskab øjensynligt gjort et varigt Indtryk. Han bøjer sig over hende og hvisker:

Tekst: "Og du lover mig at komme snart igen, ikke sandt?"

Maria nikker svagt og gaar. Naar hun er gaaet, gaar han tankefuldt hen og sætter sig ved Skrivebordet. Han tager som tilfældigt en gammel Bog frem og skriver:

Skreven Tekst: Denne lille skabende Kvinde, der gik fra mig nu, saa ganske ulig alle de andre, har gjort saa stærkt et Indtryk paa mig som aldrig, synes jeg, nogen Kvinde. Du gamle Bog skal være min daglige fortrolige i dette Forhold .....

Han ser et Øjeblik paa det skrevne, saa tænker han sig om, idet han med et Smil ser frem, som tænkte han paa hende, saa griber han atter Pennen og skriver videre (Afblanding)

142 Pouls Kvistværelse.

Paakl

Pers Rekv

(Opblænding) Maria kommer hurtigt, tænder Lys. Hun gaar hurtigt hen til en gammel Kommode, trækker en Skuffe ud, og uden at se paa den, med Ryggen mod den, gemmer hun lynsnart nogle Penge i den, hvorpaa hun med Ryggen knalder den i, medens et stenhaardt, koldt Udtryk gaar over hendes Ansigt, derpaa lister hun hen og trækker en Portiere til Side ind mod Sovekammeret.

143. Pouls Kvistværelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Maria staar ved Portieren. Inde i det lille Soveværelse ses Poul sovende. Maria ser et Øjeblik fortyvlet paa ham. Saa synker hun ned paa Knæ, læner sit Hoved tilbage mod Væggen og græder sin Sorg ud saa voldsomt, som skulde hendes Hjerte briste. Hun løfter Hovedet

og siger:

Tekst: "Giv mig Kraft til at bringe Offeret helt ud, ellers var det hele jo forgæves " (Afblanding.)

144 Redaktørens Hjem.

Paakl

Pers Rekv

Tekst: I et halvt Aar varede Marias Kærlighedsoffer, i Dag staar hun for sidste Gang i de Stuer, der rummer hendes Livs tungeste Minde.

(Opblending). Maria sidder i en stor Stol og taler frem for sig. Redaktøren staar ved Siden og stirrer forstent frem for sig. Saa rejser hun sig pludselig og siger:

Tekst: "Mennesker vil fordømme mig, du ogsaa, og dog gav jeg af mit dybeste Hjerte, ofrede for hans Skyld, og i Dag jubler det i mig af Fryd over, at dette Offer har bragt Frugt, og at han og jeg nu rejser ud, bort herfra og grunder vort Liv sammen "

145. Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Asp stirrer paa hende, han tigger, trygler hende, han er kommen til at elske hende. Han griber hendes Haand, trygler hende om at blive

Tekst: "Bliv hos mig, sig mig i alt Fald dit Navn, at jeg kan skrive til dig."

146 Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria drejer Hovedet imod ham. Et Øjeblik gaar ligesom et mildt Udtryk over hendes Ansigt, saa siger hun:

Tekst: "Nej, vi to maa fra i Dag være døde for hinanden Levvel!"

Hun rækker Haanden ud mod ham og vil sige ham Farvel; men han bliver pludselig vanvittig af Raseri og Skinsyge, stiller sig op mod Døren og vil holde hende tilbage. Da skyder et ondt Raseri

ogsaa op i hende, hun farer løs paa ham, han forsøger at holde hende tilbage med Magt, saa slaar hun ham i Ansigtet, betuttet slipper han Taget, hun styrter gennen Døren, der falder tungt til efter hende Et Øjeblik stirrer han efter hende, saa synker han ned i en Stol

Tekst: "Jeg elsker hende - jeg elsker hende." (Afblønding)

147. Paa et Skibsdæk

Paakl.

Pers Rekv

Tekst: Og medens Natten svøbte sin Kaabe om den slumrende By, drog hun bort til Lyset og Livet sammen med ham, der lidet anede, hvilke Minder, hun drog bort fra.

Opblønding med den runde Fortøner Poul og Maria staar i Billedet, hun læner sig mod ham Saa peger han ind mod den oplyste By, som vilde han sige, hvor smuk ser den ikke ud Maria farer lidt sammen, hun vender sig køriligt mod ham og siger lidt forceret:

Tekst: "Vi vil i alt Fald erindre den, fordi den blev Stedet, hvor du tog den fineste juridiske Eksamen, der er taget de sidste 20 Aar "

Han bøjer sig og kysser hende (Afblønding).

3 Akt

148 Lindorpha's Kontor

Paakl.

Pers Rekv

Efter 15 lykkelige Aar i Provinsen er Poul Lindorph, der har vundet Ry som en af Landets fineste Jurister, vendt tilbage til Hovedstaden og har overtaget Embedet som Rigsadvokat Opblønding Poul, der i de forløbne Aar er stærkt graanet, sidder ved sit Skrivebord og arbejder Af og til ser han frem for sig Saa ser man ham pludselig gøre Arbejdet færdigt og lægge det i en Mappe, hvorpaa læses:

149
Poul Lindorpha's Kontor (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Tekst: Sagen: Det offentlige ctr Smith & Co.

150 Poul Lindorphs Kontor.

Paakl.

Pers Rekv

Poul lægger Mappen ind i en Lædertaske Saa læner han sig mod et tilfreds Smil tilbage, tager en Avis, der ligger paa Bordet og læser:

Billede af Lindorph

Tekst: Ovanstående Billede forestiller den nye Rigsadvokat, der imorgen har sin Debut i Sagen: Det offentlige ctr Smith & Co - Rigsadvokaten, der har en ualmindelig Karriere at se tilbage paa, er en ny Mand for Hovedstaden, idet han har levet 15 Aar i Provinsen. Hovedstadens Bourgeoisikredse dirrer af Spænding efter at optage Fruen, der skal være meget smuk, og en ung musikbegavet Søn, blandt sig.

Poul lader smilende Bladet synke (Afblanding)

151 Dagligstue hos Lindorph (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Opbløndng Maria sidder ved et Vindu. Aarene har gjort hednde til en fuldendt Verdensdame, meget smuk Hun stirrer lidt tungsin digt ud ad Vinduet Hun vender langsomt Hovedet ind mod Stuen, nedens et melankolsk Smil gaar over hendes Ansigt. -

152 Dagligstue hos Lindorph (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Marcus spiller. Han er ung og køn, noget spædt og dreungeagtig ligger over hele hans Skikkelse, han smiler mod Moderen

153 Dagligstue hos Lindorph. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

I den runde Fortoner op mod en mørk Baggrund kommer Poul Lindorph tilsyne Han stirrer et Øjeblik glad frem, gaar saa ind i Stuen

155 Dagligstue hos Lindorph

Paakl

Pers Rekv

Poul hen mod de to. De springer op og tager ham om Halsen, hver fra sin Side og kysser ham. Derpaa gaar Marcus hen, tager sin Violin og be-ynder at pakke den ind. Poul tager Maria om Livet og gaar langt frem mod Apparatet. Saa siger han pludselig med et Smil:

Tekst: "Selskabet længes efter at se min smukke Kone, skriver Redaktør Asp i Dag."

Maria river sig med en pludselig Bevægelse løs

Tekst: "Hvem skriver?"

Poul Tekst: "Redaktør Asp, eller i alt Fald hans Blad."

Hun stirrer vanvittigt paa ham. Poul svinder langsomt bort, ^{155^a} og i Stedet toner Asp frem. Maria udstøder en sagte Stønnen, holder Hænderne for Øjnene, idet samme svinder Asps Skikkelse, og Poul toner atter frem. Han griber hende om Livet. Hvad er der i Vejen?

Tekst: "Var ikke nervøs, alle vil i Morgen, naar du først viser dig hos Præsidenten, ligge for dine Fødder!"

156. ligstue hos Lindorff (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Maria stirrer frem et Øjeblik, saa griber hun hans Hænder. "Poul, kan vi ikke lade være at gaa der, kan vi ikke leve ganske for os selv herhjemme?" Han træder lidt forbavset tilbage. Saa kalder han ind i Stuen. Straks kommer Marcus ind i Billedet. Poul siger: "Vil du tro, din Moder er nervøs for ikke at gøre Lykke paa Præsidentens Bal!" Marcus tager hende om Halsen, saa siger han:

Tekst: "Mor er pludselig bleven bange for at vi skal løbe fra hende."

De ler begge, og dette gør, at Maria læfter Hovedet, kommer til at smile lidt tungsindigt og knuger dem begge ind til sig (Afblanding)

157 Sal i Præsidentens Pale

Paakl

Pers Rekv

Tekst: Præsidentens Bal

Ballet er i fuld Gang. Tet forbi Objektivet danser Maria med en Kavaller. Hun ser pragtfuld ud. Hun standser og konverserer sin

Kavaller Straks flokkes nogle Herrer om hende --

158. Sal i Præsidentens Palæ. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Poul med adskillige Ordener paa Brystet ser med et tilfreds Smil frem

159. Præsidentens Palæ. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Herrerne vil danse med Maria, men hun undslaar sig "Jeg er træt - senere maaske " Hun faar Øje paa Poul, vinker ham hen og tager lykkelig hans Arm I det samme kommer Præsidenten til "En Dans, min naadige " hun peger paa de øvrige: "Jeg har lige sagt Nej," men Poul siger smilende:

Tekst: "Præsidenten er vist en Undtagelse "

De øvrige bukker Maria danser ud. Poul ser lykkelig og stolt efter hende --

160 Sal i Præsidentens Palæ. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

En Gruppe Herrer staar i Samtale, den ene med Ryggen mod Apparatet Denne sidste vender sig langsomt, det er Redaktør Asp Han ser roligt frem Pludseligt giver det et Ryk i ham Han griber en Herre i Armen, peger frem og siger:

Tekst: "Hvem er den Dame, der danse med Præsidenten?"

161 Sal i Præsidentens Palæ

Paakl

Pers Rekv

Et Glimt af Ballet med Maria og Præsidenten i Forgrunden Dansen er netop forbi De gaar Redaktør Asp peger ivrigt frem Den Herre han har grebet i Armen svarer:

Tekst: "Det er Aftenens Sensation, Fru Rigsadvokat Lindorph."

Asp slipper sanseløst hans Arm og vakler bort

162 Sal i Præsidentens Palæ

Paakl.

Pers Rekv

Ballet er i fuld Gang. Præsidenten og Maria har truffet Poul og gaar nu med ham ind i Kabinettet. Asp kommer straks efter, han standser og stirrer gennem Døren.

163 Et mindre Sidekabinet

Paakl.

Pers. Rekv

Et Par enkelte Selskaber sidder ved Borde. Maria, Poul og Præsidenten tager Plads ved et ledigt Bord. En Tjener serverer. Maria er foreøret livlig.

164 Sal hos Præsidenten (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Redaktør Asp vender sig. Hans Ansigt udtrykker den dybeste Lidenskab. Han gaar hurtigt gennem Døren til Kabinettet.

165 Et mindre Kabinet.

Paakl.

Pers Rekv

Asp træder ind, hilser Præsidenten faar Øje paa ham, vinker ham hen. Spørger Lindorph: "Har De truffet Redaktør Asp før?" Ved Navnet vender Maria sig. Hun ser etv Øjeblik paa ham, vender sig hurtigt.

166 Et mindre Kabinet (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv+

Maria griber fat i Stolen, sidder ganske stille med lukkede Øjne.

167 Et mindre Kabinet. (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Redaktør Asp ser gennemborende paa Maria.

168 Et mindre Kabinet (Alm Afstand)

Paakl.

Pers Rekv

Præsidenten har forestillet Redaktør Asp for Poul Linderph Nu vender han sig mod Maria "Maa jeg forestille. ...." Hun drejer sig langsomt. Hun har al sin Viljekraft nødig for at holde sig oprejst

169 Et mindre Kabinet. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv.

Maria rækker sin Haand frem, ser derpaa frit, halvt udfordrende op. Kun en sagte Skælven om hendes Mund røber et Sekund hendes Sindsbevægelse.

170 Et mindre Kabinet. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Redaktør Asp stirrer paa hende Saa siger han, idet han rækker Haanden frem "Det er mig en Glæde!"

171 Et mindre Kabinet. (Alm Afstand)

Paakl

Pers. Rekv

Præsidenten løfter sit Glas og hilser. Han og Poul har intet mærket. Efter at Selskabet har hilst paa hinanden, trækker Præsidenten Poul lidt til Side Asp peger mod Døren og siger, idet hans Øjne ufravendt hviler paa Maria

Tekst: "Vil Fruen unde mig en Dans?"

Hun viger for hans Blik "Nej Tak." Hun vil gaa efter Poul og Præsidenten, der netop gaar hen mod Døren til Balsalen Men Asp lægger hurtigt sin Haand paa hendes Arm

Tekst: "Fru Rigsadvokaten er træt og vil ikke danse Tør jeg udbede mig et Øjeblikks Underholdning med Fruen?"

172 Et mindre Kabinet. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Asp ser længe paa hende Saa sigerv han stille

Tekst: "Saa mødtes vi altsaa dog engang igen - Fru Rigsadvokat"

173 Et mindre Kabinet (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Maria giver et Øjeblik efter, knækker ligesom lidt sammen, bliver mindre Straks derpaa løfter hun Hovedet

Tekst: "Jeg erindrør ikke at have set Dem før, Herr Redaktør De maa forveksle mig med en anden "

Hun har nu genvundet hele sin Sikkerhed og ser smilende paa ham.

174. Et mindre Kabinet (Alm. Afstand.)

Paakl

Pers. Rekv

Asp stirrer lidt usikkert paa hende, hendes uudgrundelige Smil forvirrer ham. Skulde han tage Fejl? Saa siger hun med sin sikre verdensdameagtige Mine:

Tekst: "Vil De følge mig ind til min Mand."

Han bukker lidt kejtet for hende, byder hende sin Arm. De gaar

175 Sal hos Præsidenten. En Loge

Paakl

Pers Rekv

Der er fra Logen Udsigt til Balsalen, hvor Ballet er i fuld Gang Poul Lindorph og Præsidenten sidder i fortrolig Samtale ved en Whisky Poul er nu, uden at være beruset, bleven festlig paa-virket af Præsidentens edle Vin. Han ler mere og gestikulerer stærkere Han fortæller, og Præsidenten hører interesseret efter. (Her drejes Panorama bort fra de dansende, saa kun Logen ses).

Maria og Asp træder ind Poul siger:

Tekst: "Jeg fortæller netop vor høje Vært, at vi to sad paa en fattig Kvist her i Hovedstaden og sultede, medens jeg slod med mine Eksamenstensa."

Maria slipper hurtigt Asps Arm.

176 Sal hos Præsidenten. En Loge (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Maria svarer med et lille selvøpgivende Smil, medens hendes

Øjne flakker, som søgte de Hjælp "Aah ja, men det er vist uden Interesse."

177 Sal hos Præsidenten. En Loge (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Asp stirrer paa hende, medens et lille hoverende Smil spiller om hans Læber

178 Sal hos Præsidenten En Loge. (Alm. Afstand)

Paakl

Pers Rekv

Poul opdager intet usædvanligt hos de to, han fortsætter ukymret.

Tekst: "Min kære Hustru, du maatte sidde hver Aften til langt ud paa Natten og læse højt for en gammel Dame - for at skaffe os Fødeh."

Maria strækker afværgende Haanden ud mod ham. Han affejer hende leende og bøjer sig over mod Præsidenten og fortæller videre. Asp har ikke Øjnene fra ham.

179 nSal hos Præsidenten En Loge. (Nærbillede) (Tages ogsaa som Vision Scene 186.)

Paakl

Pers Rekv

I den runde Fortoner er den Side, hvor Poul og Præsidenten sidder, afdækket, i den modsatte Side ses Asp og Marias Hoveder. Han bøjer sig med et hoverende Smil hen mod hende.

Tekst: "Skal vi saa tilstaa, eller skal jeg fortælle Historien om den gamle Dame?"

Maria vender Hovedet mod ham, vanvittig Angst staar skrevet i hendes Ansigt, "Nej, nej, - det var mig," stønner hun. Billedet blændes helt op. Poul ser hendes Bevægelse, springer op. "Hvad er der i Vejen?" Hun siger:

Tekst: "Jeg er ikke rigtig rask - vil gerne hjem"

Hun og Poul tager Afsked med Præsidenten og Asp. Den sidste beholder hendes Haand og siger, medens hans Øjne brænder i hendes:

Tekst: "De næster mig altsaa en Forklaring paa den Historie, De begyndte paa, jeg skal snarest minde Dem om denne Skyld."

Hun har Kraft nok til et Smil Javist Hunter Pouls Haand og gaar fulgt af Poul og Præsidenten Asp stirrer i heftig Bevægelse efter hende (Afblanding)

180 Udenfor Præsidentens Palæ (Aften)

Paakl.

Pers Rekv=

En Cortege af Vogne holder nedenfor den stærkt oplyste Facade Poul fører Maria, der er bleg og nervøs, ud til Vogns. De kører bort. (Afblanding)

181. Hall hos Lindorph.

Paakl.

Pers Rekv

(Opblænding) Poul og Maria ind En Tjener hjælper dem Overtøjet af Poul er lidt irriteret over det tidlige Opbrud Maria stærkt nervøs. Pludselig lægger hun Hovedet ind til ham "Du maa ikke være vred, jeg kunde ikke holde det ud længere." Han lidt irriteret

Tekst: "Det maa du lægge af, min Stilling forpligter mig virkelig til at vise mig i de bedste Kredse."

Hun læfter træt Hovedet Ja vist saa. Saadan staar de et Øjeblik tavse. Saa tændes der langsomt nyt Lys i deres Ansigter, de lytter Marcus spiller

182 Hall hos Lindorph.

Paakl

Pers. Rekv.

Foreldrene staar et Øjeblik Deres Misstemning forsvinder. Med et Smil kysser Maria sin Mand, trækker ham med sig.

M183 Marcus Værelse.

Paakl

Pers Rekv

Marcus spiller. Foreldrene træder ind Marcus lægger hurtigt Violinen fra sig, farer Moderen om Halsen, derpaa Faderen, man ser, at mellem dem hersker det bedste og kærligste Forhold. Saa siger Marcus.

Tekst: "Naa Mor, varð det saa ikke dejligt i Aften, traf du rare Mennesker?"

Tekst: "Naa Mor, var det saa ikke dejligt i Aften, traf du rare
Mennesker?"

Maria tager et Tag i sig selv, ja vist saa, hun gaar et Slag op
i Stuen. "Spil lidt mere for mig " Marcus tager lydigt sin Violin,
spiller, nedens Faderen tænder en Cigar og lytter stolt til, og
Maria gemmer sig bort i et Hjørne

184 Marcus Værelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv.

Maria lytter. Angst og urolig rokker hun frem og tilbage Pludselig
ser hun for sig (Afblanding)

185 Visions. Sal hos Præsidenten En Loge

Paakl

Pers Rekv

Scene 179 toner frem, og hun hører Ordene: "Eller skal jeg fortælle
Sandheden om den gamle Dams (Afblanding)

186 Marcus Værelse. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

(Opblending) Maria strækker afværgende Hænderne ud, saa synker
hendes Hovede langsomt ned i hendes Hænder, hun hulker

187. Marcus Værelse (Aln Afstand)

Paakl

Pers Rekv

Poul gaar hurtigt hen til sin Hustru, Marcus ligesaa "Hvad er der
lille Mor?" Maria tager sig sammen, rejser sig, gaar frem, de to
følger efter, saa siger hun.

Tekst: "Du spillede saa kønt, og jeg er saa nervøs i Aften "

Hun knuger den ind til sig, kysser til Godnat og gaar (Afblanding)

188 Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Asp aabner Døren fra Entreen Han er stadig i Kjole

Han ser sig om, standser, der gaar et ubehageligt Skar over hans

Ansigt Han siger: "Hvad vil du?"

188 a.

Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Packl.

Pers. Rekv

Tekst: Hanni Kvissel

Hanni, en lille sød Pige, ikke særlig demimondan, snarere expeditriceagtig, smiler mod ham

188 b. Redaktørens Hjem

Packl.

Pers. Rekv.

Asp gaar frem i Stuen Han er adspredt, ser halvt aandsfraværende paa hende Han sætter sig ved sit Skrivebord. Hun surmuler lidt. Saa farer hun henpaa hans Knæ, bøjer hans Hovede mod sit, "Hvad er der, du gamle? Du bad mig jo udtrykkelig være her, naar du kom fra det kedelige Bål hos Præsidenten, men Gudbevares, jeg skal gerne gaa " Hun vil kysse ham, men han stryger hende af sig. "Ja, du maa gaa. Jeg er ikke vel i Aften " Han gaar fra hende. Hun ser kemisk gnaven efter ham. Saa samler hun sig sammen og gaar værdigt I Døren vender hun sig og siger: "Jeg hører op i Morgen, om du er bedre." Hun knalder Døren i og gaar. Han staar et Øjeblik, saa gaar han hen, aabner en Skuffe i Skrivebordet og tager efter nogen Søger den gamle Bog fra Billede 141 frem Han ser længe eftertænksomt paa den, saa aabner han den, han læser Teksten fra Billede 141, derpaa sætter han sig og skriver:

Tekst: I Aften ser jeg hende altsaa igen - Sfinxen - mit Livs gaadefulde Oplevelse, den eneste Kvinde, der har gjort varigt Indtryk paa mig, og som jeg forgæves har søgt i de mange Aar I samme Øjeblik, jeg saa hende, var den gamle Længsel vakt - jeg saa se hende igen - tale med hende - have hende her - for enhver Pris Hanni vil blive vanvittig jaloux.

Asp lader Bogen synke, saa stiber han mærkt frem for sig

(Afblanding)

189 Spisestue hos Lindorph.

Paakl

Pers Rekv

Tekst: Næste Morgen.

Frokosten er endt Man kysser hinanden "Velbekomme" Marcus gaar.
Faderen trækker en Avis op og begynder at læse. Maria gaar

190 Dagligstue hos Lindorph

Paakl

Pers. Rekv.

Maria kommer ind. Fra den anden Side træder en Tjener ind med en
Buket Blomster "Hvem er de Blomster fra?" Tjeneren ryster paa
Hovedet, gaar. Maria staar med Blomsterne Inde i Buketten finder
hun et lille Brev, i samme Øjeblik er hendes Ro forbi, hun river
det op, læser:

Tekst: Jeg maa se dig og talé med dig - jeg elsker dig, som den
Gamle. Vil bruge alle Maaden for at finde dig igen. Jeg
ringer til dig for at faa at vide, naar jeg maa se dig

190 a. Dagligstue hos Lindorph. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Poul træder ind, ser forbavset frem Maria stirrer et Øjeblik i
Rædsel paa Brevet, ser sig derpaa hurtigt om og kaster Brev og
Buket ind i Ilden, der blusser op. Derpaa læner hun sig mod Ka-
minen og gemmer Ansigtet i Hændeøne.

191. Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Der blandes op med den runde Fortoner til kun Skrivebordet og
Telefonen ses, derpaa kommer en Haand ind i Billedet og tager
Telefonen, derefter blandes helt op, og man ser Asp nervøst for-
lange et Nummer.

192 Dagligstue hos Lindorph. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

En Telefon paa Bordet ringer.

193 Dagligstue hos Lindorph.

Paakl

Pers Rekv.

Maria tager hurtigt Haanden fra Ansigtet, stirrer mod Telefonen

194. Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Asp venter ved Telefonen.

195 Dagligstue hos Lindorph

Paakl

Pers. Rekv.

Maria stirrer mod Telefonen, hun vil flygte. Saa kommer hun pludselig i Tanker om Poul, der sidder i Spisestuen, saa han kom

Hun flygter hen, tager Telefonen. Hallo!

196 Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Asp siger:

Tekst: "Er det hos Rigsadvokaten - træffer jeg Fruen. Det er

Redaktør Asp."

197. Dagligstue hos Lindorph.

Paakl

Pers Rekv

Maria staar forstenet, Hun vil netop til at svare. Da falder hendes Øjne paa et Spejl der hængeb paa Væggen. I dette ses Poul træde ind i Stuen, han standser. Maria tager sig sammen, lægger Mikrofonen paa

198. Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Asp lægger eftertænksomt Røret paa og sætter sig

199. Dagligstue hos Lindorph

Paakl

Pers Rekv

Poul kommer hen til Maria. "Hvem talte du med?" Hun betvinger sig og siger ligegyldigt:

Tekst: "Jeg vilde ringe til Gartneren, men der var optaget."

Han kysser hende kærligt ind i Farvel og gaar. Maria staar et Øjeblik som en Støtte, saa sætter hun sig. "Dette holder jeg ikke ud." Afblanding.

200. Redaktørens Hjem

Paakl

Pers. Rekv

Opblanding. Asp gaar op og ned ad Gulvet. Han standsor. Det ringer. Et Øjeblik efter kommer en gammel Husholderske ind.

Tekst: "Det er Frk Hanni"

Asp gør en utaalmodig Bevægelse, som vilde han nægte sig hjemme, men Husholdersken falder hurtigt ind:

Tekst: "Jeg har sagt, at Redaktøren var hjemme. Jeg skal vel som sædvanlig gaa ud"

Asp ryster paa Hovedet. Husholdersken udtrykker sin Forbavselse over denne Afgørelse. Medens hun henter Hanni, smiler Asp uvilkaarlig. Derpaa ser man ham tage en Beslutning, idet samme kommer Hanni Kvissel ind. Hun er en sød, ung Pige, ingeniørdatter, snarere lidt expeditriceagtig. Hun løber hen og vil fare ham om Halsen og kysse ham, men han afværger det med en vis gnaven Flegma.

201. I Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Hanni ser forbavset paa ham. Saa siger hun med en frisk Latter "Hvorfor maa jeg ikke kysse dig?".

202. I Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paako.

Pers. Rekv

Asp vender sig langsomt

Tekst: "Fordi jeg er bleven forelsket i en anden. Du maa ikke komme igen, før jeg skriver"

203. I Redaktørens Hjem.

Paakl.

Pers. Rekv

Hanni græder, smyger sig ind til ham, men han ryster hende af sig - brutalt. Saa bliver den lille rasende og skælder ham Huden fuld.

Til Slut siger hun:

Tekst: "Hvis du kaster mig bort, dræber jeg dig "

Han betragter hende overlegent, saa tager han en Diamantring af sin Finger og giver hende den Men Hanni knalder den rasende i Bordet Hansiger stille med et Smil:

Tekst: "Den er sine 1200 Gylden værd "

Hun ser paa ham og paa Ringen, saa tripper hun hen og tager Ringen, sætter den paa sin Finger og smiler. Derpaa farer hun ham om Halsen og gaar

204 I Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv.

Hanni vender sig i Døren og siger katteagtigt:

Tekst: "Men tag dig i Agt, jeg holder Vagt herudenfor hver Aften."
gaar og knalder Døren i

205 I Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Asp ser med et Smil efter hende, saa sætter han sig ved Bordet, tager Dagbogen frem og skrøver:

Tekst: Hanni var her - jeg brød med hende, hun truede mig paa Livet.
Hvis den Ild, der brænder i mig, bliver ved, kunde jeg ønske,
hun gjorde Alvor af sin Trusel.

Afblanding

206 Dagligstue hos Lindorph.

Paakl

Pers Rekv.

Tekst: Som en Lavine, der styrter ned ad Bjerget, for til Slut at
knuse alt ved Bjergets Fod, var den ubønhørlige Fortid

styrtet ind over Maria. (Opblending.)

Maria står ved sit Bord, på det ligger en Duket, ganske Mager til den, hun brændte i Kaminen. I Hønden har hun et Brev, hun synker fortvivlet ned på en Stol, saa løfter hun Brevet og læser:

Tekst: "Men tro ikke, at du vedblivende kan undgaa mig. Dette er sidste Frist. Vær hos mig i Morges Aften Kl. 9. Kommer du heller ikke denne Gang, skal den Mand og din Søn, ja hele Offentligheden erfare, hvem du er."

Maria sidder et Øjeblik sanseløst, saa gaar et haardt, næsten dyrt Drag over hendes Ansigt, hun rejser sig, gaar hen til Telefonen og ringer op

207. Dagligstuen hos Lindorph. Nærbillede.

Packl.

Pers. Rekv.

Der blandes op med den runde Fortoner, saaledes at venstre Side af Billedet er dækket. Lidt efter dækkes denne af, og man ser Asp komme og tage Telefonen. Maria ringer:

Tekst: "Jeg skal, som De har tvunget mig til, være hos Dem i Morges Kl. 9. Jeg haaber at træffe Dem alene."

Asp bukker smilende. Billedets venstre Side blandes af igen, og Maria lægger Telefonen. Hun stirrer dumt frem for sig, saa lægger hun Hovedet i Hænderne og hulker. Billedet blandes langsomt helt

4. Akt.

208. Dagligstuen hos Lindorph. Nærbillede.

Packl.

Pers. Rekv.

Tekst: Næste Aften.

Der blandes langsomt op med den runde Fortoner. En Urskive viser 8 $\frac{1}{2}$. Afblending.

209. Dagligstue hos Lindorph. Nærbillede

Packl.

Pers. Rekv.

Maria stirrer på Uret. Hun læger nervøst med en stor Halskæde, h

har paa. Hendes Tanker er langt borte, noget uvirkeligt er over hele hendes Skikkelse Pludselig vender hun Hovedet til den anden Side

210. Dagligstuen hos Lindorp (Bærbillede)

Paakl

Pers Rekv.

Ad Døren fra Hallen kommer Poul og Marcus i Færd med at trække Handsker paa og lignende. De er begge i Overtøj. Man forstaar at de er i Begreb med at gaar ud

211. Dagligstuen hos Lindorp (Alm Afstand)

Paakl

Pers Rekv

Poul og Marcus gaar hurtigt hen til Maria, saa siger Marbas:

Tekst: Det var dejligt at Du fik den Ide at Fader og jeg skulde
gaar til Ekman's Koncert. Det er kun kedeligt Du ikke kunde være
med, Du maa Du gaar i Seng og blive rigtig rask"

Hun rejser sig pludselig og vikler sig ud af hans Arm. Saa tager hun om dem begge og siger:"

212. Dagligstuen hos Lindorp (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Maria siger frem for sig, med et halvt forklaret Smil

Tekst: "Ja, jeg haaber, at jeg i Morgen skal være mig selv igen"

213. Dagligstuen hos Lindorp (Alm Afstand)

Paakl

Pers Rekv

Hun puffer dem smilende ud gennem Døren. Et Øjeblik efter vender hun tilbage med Kaabe og Hat. Hun er nu et helt andet Menneske. Vild Havner-Glæde staar i hendes Øjne. Hun ifører sig hastigt Overtøjet, løber hurtigt hen til Vinduet og kigger ud. Saa ser hun sig om i Værelset, slukker Lyset og gaar

214. I Redaktørens Hjem

Paakl

Pers Rekv

Asp gaar uroligt op og ned ad Gulvet, som en Panter i sit Bur, han

han ser nervøst paa Uret

215 I Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

En Urskive viser 9 20

216 Udenfor Redaktørens Hus (Aften)

Paakl.

Pers. Rekv

(samme som i 2 Akt) Maria kommer, ser sig nervøst om, gaar ind

217 I Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Asp staar et Øjeblik og lytter Et Smil spiller pludselig om hans Læber, han har hørt Entreklokken Han gaar

218 Redaktørens Trappegang (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria staar som en Støtte Døren aabnes, Asp staar i den og byder hende nervøst med smilende ind Hun bare stirrer paa ham Gaar forbi ham og ind

219 I Redaktørens Hjem.

Paakl.

Pers. Rekv

Asp fører Maria ind De har stadig ikke sagt hinanden et Ord Dødens Tavshed ligger over Værelset. Asp forsøger flere Gange at sige noget, men standser op for hendes isnende Blik. Pludselig kan han ikke beherske sig længere, han griber hendes Haand, kaster sig paa Knæ og gemmer sit Hovede mod hende, men hun river sig løs, som bidt af en Hugorm og ser atter paa ham med dette Blik, der turrer ham ved sin Kulde og Foragt Han rejser sig forvirret, gaar et Slag hen i Stuen Saa byder han hende tage Plads paa en Stol Hun, der hele Tiden har fulgt ham med Øjnene, sætter sig uden et Ord eller en Bevægelse.

220. Udenfor et Koncertlokale (Aften)

Paakl.

Pers. Rekv

Der er stor Sammenstimlen af Mennesker, der trænges ved Indgangen, man ser, de er rasende, nogle gaar, knappende Overtøj o. lign., andre kommer og spørger, hvad der er i Vejen, blandt de sidste er Linderph og Marcus, der standse en Herre og af ham faar at vide,

Tekst: "Koncerten er aflyst i dette Øjeblik De siger, Herren er bleven syg Der har vel ikke været solgt nok "

Marcus og Poul ler over Herrens Raseri og gaar langsomt bort igen (Afblending)

221 I+Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Der blendes op med den runde Fortoner, Asp og Maria staar hadefulde overfor hinanden Det er hende, der fører Ordet Asp bare stirrer Den Side af Billedet, der fyldes afv Asp, blendes af Samtidig køres Objektivt frem, saa Billedet nu er et Nærbillede af Maria Hun siger:

Tekst: "Og nu skal mit Hjem, min Mand, min Søn, Alt, hvad jeg har kæmpet for gennem de mest fortvivlede Savn og Ofre, alt dette vil De nu tage fra mig for et gement raat Begærs Skyld Husk paa, vi to har været kvit i 16 Aar."

222 I Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv+

Asp siger:

Tekst: "Du tager Fejl af mine Følelser. I 16 Aar har din Skygge fulgt mig. Nu, jeg har set dig igen, er min vanvittige Følelse slaaet ud i Lys Lue Jeg kæmper for min Forstand."

223. I Redaktørens Hjem (Alm Afstand)

Paakl.

Pers. Rekv

(Billedet blendes helt op, og Objektivt køres lidt tilbage)

Asp nærmer sig Maria og siger

Tekst: "Jeg føler, at hvis jeg ikke faar dig som i gamle Dage,

mister jeg min Forstand."

De staar overfor hinanden som to Katte inSpring Maria skælver for hans Blik Hun viger uvilkaarligt et Skridt. Dette udløser Spændingen Asp kaster sig over hende, knuger hende og forsøger at tiltvinge sig et Kys. Et Øjeblik ligger hun halvt sanseløst i hans Arm. Saa retter hun sig slaar ham af al Magt i Ansigtet. Han tumler et Øjeblik tilbage, men retter sig straks. Brutaliteten fra hendes Side har vakt ham Han forfølger hende rundt i Værelset, naar hende ved Vinduet Paa Rullegardinet ser man deres Silhuetter aftegne sig.

224 Udenfor Redaktørens Hus (Nærgillede Aften)

Paakl.

Pers. Rekv

I den runde Fortoner ses Hannis fortvivlede Ansigt En nærestaende Lygte kaster et svagt Skær ned over hende

225 Udenfor Redaktørens Hus (Nærbillede Aften)

Paakl

Pers. Rekv

Silhuetterne af de to ses et Øjeblik paa Gardinet, omfavnende hinanden.

226 Udenfor Redaktørens Hus (Nærbillede Aften)

Paakl

Pers. Rekv.

Hanni stirrer i vanvittig Malousi op mod Vinduet

227. I Redaktørens Hjen. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Ved Vinduet, hvor ogsaa Skrivebordet har sin Plads, staar Asp og Maria Han har sluppet hende Over begges Udseende ligger Sporene af Kampen. Haaretver uordentligt Hendes Klæder lidt i Uorden Han staar og læser op af Dagbogen, medens han af og til ser øndt paa hende. Hun har grebet sig om Hovedet, medens hendes Øjne udtrykker panisk Rædsel Han læser:

Tekst: (skrevet som Dagbøg) .. .og i Morgen Aften er hun min igen efter 16 lange Aar, min Ungdoms Kærlighed, der nu er gemt under Navnet Fru Rigsadvokat Lindorph

Han hæver Øjnene mod hende.

228 I Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Hun stirrer som før paa ham Saa siger hun:

Tekst: "Hvis du bruger den imod mig, dræber jeg dig."

Hun uvilkaarlig løfter Hænderne imod ham.

229 I Redaktørens Hjem (Alm Afstand)

Paakl

Pers. Rekv

Han lukker smilende Dagbogen, lægger den i en Konvolut, som han viser hende. Der staar udenpaa:

Tekst: Herr Rigsadvokat Poul Lindorph.

Han gaar hen mod Pengeskabet og siger:

Tekst: "Skulde du gøre Alvor af din spøgefulde Ytring, vil den Konvolut findes her blandt mine Efterladenskaber"

230 I Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Maria stirrer paa ham. Hun tager langsomt en Revolver frem Man ser, hun betænker sig Pludselig genner hun den lynsnart

231. I Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Asp vender sig smilende mod hende.

Tekst: "Der er kun en foruden mig, der kan aabne Skabet, saa du skal ikke prøve paa at stjæle den"

Han vil lukke Skabsdøren

232 I Redaktørens Hjem (Alm Afstand)

Paakl

Pers. Rekv

Asp i Færd med at lukke Skabsdøren Maria styrter sig imod han. "Lad være. Jeg overgiver mig Jeg bliver din Men paa en Betingelse Bogen der skal tilintetgøres Nu straks brændes" Han ser paa hende med et triumferende Smil, der langsomt gaar over til brændende Lidenskab Han griber hende om Armen, knu- ger hende ind til sig

233 Redaktørens Trappegang.

Paakl.

Pers Rekv.

Et Kioskbud kommer, ringer - flere Gange

234 I Redaktørens Hjem

Paakl

Pers. Rekv.

Asp slipper Maria, begge staar et Øjeblik som naglede til Stedet og lytter Saa betyder han hende, at hun skal være stille Han gaar ud i Entreen Neppe er hun ude, før hun som en Kat er henne ved Skabet, hun griber Dagbogen og skal til at gemme den paa sig, daa Asp med et Spring fra Entreen er over hende. "Jeg tænkte det, men saa let lader jeg mig ikke narre " Han vrister Dagbogen fra hende Saa gaar han ud i Entreen med Bogen

235 Udenfor Redaktørens Hus

Paakl

Pers Rekv

Hanni lister sig ind ad Døren efter først at have set sig om til alle Sider

236 Redaktørens Trappegang

Paakl

Pers Rekv

Kioskbudet venter Asp river Døren op. "Telegram til Direktør Theil," siger Drengen Asp peger arrigt op efter. Det er ikke her. Pludselig faar han en Ide, kolder Drengen med sig ind

237 I Redaktørens Hjem (Nærbilledet)

Paakl

Pers Rekv

Maria har atter Revolveren i Haanden, hun staar lige ved Døren

til Entreen, lytter pludselig spændt -

238 Redaktørens Entre.

Paakl

Pers. Rekv

Asp siger forceret højt:

Tekst: "Naar De har bragt Deres Telegram op til Direktør Theil, vil De saa straks bringe denne Pakke til Rigsadvokat Lindorph, Steinplatz 36 "

Drengen nikker

239 I Redaktørens Hjem. (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Maria har hørt Ordren Hun læner sig som en død op mod Væggen, lægger mekanisk Revolveren i sin Taske

240 Redaktørens Træppegang

Paakl

Pers Rekv

Hanni kommer langsomt op ad Trappen, med et Sæt trykker hun sig ind mod Væggen Asp's Entredør gaar op, og Kioskbudet kommer ud Døren lukkes. Kioskbudet gaar op ad Trappen - Hanni staar et Øjeblik, saa følger hun efter.

241 I Redaktørens Hjem

Paakl

Pers Rekv.

Asp ind Maria hulker stille, hendes grænseløse Spænding er gaaet over til en fuldstændig Afslappelse Der er ingen Vej udenom.

Asp siger:

Tekst: "De ser, jeg holde Ord Naar De nu holder Deres, vil De ved Deres Hjemkomst kunne gøre ved Bogen, hvad De vil "

Maria vaagner op Ja, Hun kan maaske saa først hjem Hun siger pludselig: "hjælp mig Overtøjet af." Asp hjælper hende, hans Øjne faar igen det sterke Udtryk, der viser, hvor meget hun er for ham Saa lukker han Døren op til næste Værelse, hvor man skimter en Anretning

Tekst: "Jeg har ladet dække inde hos mig som i gamle Dage."

Maria gyser et Øjeblik, saa tager hun sig sammen, gaar med han. I Døren venden hun sig med et Ryk Asp spørger forbausset "Hvad nu?" Hun gaar hurtig hen til en Stol og siger:

Tekst: "Aah, jeg glemte kun min Taske, og den skal med."

Han lægger sin Arm om hende og trækker hende ind (Af blænding)

242 Redaktørens Trappegang.

Paakl

Pers Rekv.

(Opblænding) Hanni staar med Kioskbudet. Hun er stærkt ophidset Hun vil se Brevet Han gemmer det og vil gaa, men hun griber ham heftigt i Armen og peger ind imod Redaktørens Dør. "Var han alene?" Han siger mut:

Tekst: "Ja, jeg saa i alt Fald ingen derinde andre end Herren."

Han river sig løs og gaar Hanni staar ubeslutsomt.

243 Udenfor Lindorpha Hus (Aften)

Paakl

Pers Rekv

Poul og Marcus kommer i livlig Samtale med hinanden under Armen Under Spøg og Latter og komisk tyssende paa hinanden tager Poul Nøglen op og lukker sig ind

244 Redaktørens Trappegang

Paakl

Pers Rekv

Kioskbudet kommer ned ad Trappen. Han læser Adressen paa Konvolutten, Redaktøren gav ham. I det samme faar han Øje paa Hanni, der stadig staar op mod Væggen og hverken kan beslutte sig til det ene eller det andet. Han ser længe mistænksomt paa hende, efter først omhyggeligt at have skjult Pakken, gaar saa

245 I Redaktørens Hjem (Soveværelset)

Paakl

Pers. Rekv

Opblænding med den runde Fortoacr, indtil Marias Ansigt fylder Billodet Hun belyses af Skærøet fra Kaminen, ellers er alt

sort, eventuelt skimtes Redaktørens Legene, hun knuger Hænderne mod Ansigtet som i Bøn Den runde Fortoner lukker Billedet

246 I Redaktørens Hjem.

Paakl

Pers Rekv

Maria kommer hurtigt ind fra Soveværelset Hun lukker hurtigt Døren efter sig, stryger sig nervøst over Haaret og ifører sig hurtigt Øvertøjet Hun vil gaa mod Døren men standser pludselig med et Ryk.

247 I Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

En Telefon ringer

248 I Redaktørens Hjem.

Paakl

Pers. Rekv

Maria stirrer mod Telefonen, derpaa mod Døren til Soveværelset, hun ved ikke sine levende Raad, som en Søvnængerske gaar hun hen, tager langsomt Røret: Hallo!

Tekst: "Nej, Redaktøren er ikke til Stede "

Man ser af Marias Spil, at der bliver spurgt om noget, og pludselig gaar et vanvittigt Høvnudtryk over hendes Ansigt:

Tekst: "Redaktør Asp blev for 10 Minutter siden dræbt her i sin Lejlighed " (Afblanding)

249 Redaktionskontoret. (Nærbillede)

Paakl

Bers Rekv

(Opblending) Over en Telefon med mørk Baggrund et Mandshovede, der spørger ivrigt (Afblanding)

250. I Redaktørens Hjem

Paakl

Pers Rekv.

(Opblending) Maria stadig ved Telefonen som før

Tekst: "Hvem De taler med, med den der dræbte Slyngelen."

Hun lægger hurtigt Telefonen igen

251. Redaktionskontoret

Paakl

Pers Rekv

Den Herre, der telefonerede lægger langsomt Røret paa, tænker et Øjeblik, ser paa sit Ur, rejser sig og gaar

252 Redaktørens Trappegang

Paakl

Pers Rekv

Hanni staar ved Døren til Asps Lejlighed Tvivlen staar skrevet i hendes Ansigt. Pludselig tager hun en lille Yalenøgle frem, stikker den i Laasen.

253. I Redaktørens Hjem

Paakl

Pers. Rekv

Maria vil gaa, men standser pludselig og lytter, mens hun trykker sig op mod Væggen

254 Entreen

Paakl

Pers Rekv

Hanni kommer forsigtigt ind. Døren lader hun staa aaben

255

I Redaktørens Hjem.

Paakl

Pers. Rekv

Maria staar i vanvittig Angst. Pludselig styrter hun hen til den elektriske Aftryder og slukker Lyset. Værelset oplyses nu kun ganske svagt gennem Vinduet Hanni aabner forsigtigt Døren og kommer ind i Værelset Bag hende ser man i svage Omrids Marias Skikkelse forsvinde

256 Redaktørens Trappegang.

Paakl

Pers Rekv.

Maria hurtigt ind Hun smækker Døren i efter sig.

257 I Redaktørens Hjem (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Hanni staar med Fingeren paa den elektriske Afbryder, hun har Hovedet vendt mod Entreen Saa kalder hun "Asp e Asp," gaar saa listende hen mod Døren til Soveværelset (Afblanding)

258 Lindorphs Dagligstue. (Aften)

Paakl.

Pers Rekv

(Opblending) Lindorph sidder med et Blad Marcus piller ved sin Violin Lidt efterv gaar han hen til Faderen, lægger kærligt Armen om hans Hals og siger:

Tekst: "Mor skulde blot vide, at vi var kommen hjem, saa vilde hun ikke sove saa roligt de rinde "

Faderen smiler, men tysser samtidig paa han

259 Udenfor Lindorphs Hus

Paakl

Pers Rekv

Kioskbudet kommer og ringer paa. Efter et Øjeblik kommer en Tjener Man ser Kioskbudet aflevere Redaktørens gule Konvolut til Tjeneren, der lukker Døren Kioskbudet gaar.

260 I Redaktørens Hjem

Paakl

Pers Rekv

(Opblending) Døren til Soveværelset staar aaben, der er Lys derinde Efter et Øjblinks Forløb kommer Hanni styrtende ind, sanseløs af Rædsel. Hun tager sig til Halsen, som skulde hun kvales Hun stiller sig op mod Skrivebordet, saa glider hun ganske langsomt ned paa Gulvet. Hun er besvimmel I Faldet river hun Telefonrøret med sig. (Afblanding)

261 Lindorphs Dagligstue.

Paakl

Pers Rekv

Poul og Marcus taler Tjeneren kommer ind med Konvolutten med Dagbogen. Han rækker den til Lindorph, der forbavset betragter den og rækker efter Papirkniven, for at skære Konvolutten op. I det samme spørger Marcus Tjeneren:

Tekst: "Ehvornaar gik Mor til Re?"

Tjeneren vender sig og siger:

Tekst: "Fruen gik ud kort efter Herrerne og er ikke vendt tilbage "

Poul rejser sig med et Ryk og lader Konvolutten uopskaaret

Han og Marcus stirrer paa hinanden. Marcus siger:

Tekst: "Det maa være en Fejltagelse, nu skal jeg se efter "

Han gaar. Tjeneren bliver uvis staaende Poul betyder ham, at han kan gaa Saa sætter han sig og ser mærkt frem for sig

262 I Redaktørens Hjem.

Packl

Pers Rekv

Herren fra Redaktionskontoret og to Betjente staar bøjet over Hanni De peger paa Telefonboret, der hænger ned over hende, og Herren forklarer, at hun maa være besvimet straks efter, at hun ringede med ham. Ind fra Soveværelset træder to civile Opdagere De lukker forsigtigt Døren og gaar hen til de øvrige. I det samme kommer Hanni til sig selv. Hun springer op, ser mod Sovekammerdøren, udstøder et Skrig og vil flygte Men Opdagerne lægger Haanden paa hende og erklærer hende anholdt Hun ser vanvittigt paa dem. Saa sykker hun sammen og forsikrer dem om sin Uskyld, men Betjentene hører hende ikke og grædende følger hun dem (:Afblanding)

263 Udenfor Lindorphs Hus. (Aften)

Packl.

Pers Rekv

Maria kommer hurtigt, ser sig om og gaar ind

264 Lindorphs Dagligstue (Narbillede)

Packl

Pers Rekv

Poul sidder i samme Stilling som før, han stirrer frem for sig Hans ene Haand ligger paa den gule Konvolut, der ikke blev skaaret op. Marcus staar bedrøvet ved Siden af ham og ser paa ham, saa knæler han ned ved Siden af Faderen og siger:

Tekst: "F. r., du maa ikke tro noget ondt om vor kære, gode Mor "

Moderen ser på ham og befaler ham at gaa i Seng Marcus

trænger igen ind på ham.

265.

Lindorpha Dagligstue. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Døren gaar op Maria hurtigt ind Hun standser forfærdet ved at se de to Griber i Døren og udstøder uvilkaarligt et Skrig

266. Lindorpha Dagligstue (Alm Afstand)

Paakl

Pers Rekv

Lindorpha og Marcus springer op, vender sig. De staar alle urørlige et Øjeblik. Lindorpha vender sig atter fra hende, bekæmper sig og giver sig mekanisk til at skære den gule Konvolut op.

Marcus farer Moderen om Halsen

267 Lindorpha Dagligstue. (Nærbilled)

Paakl

Pers Rekv

Lindorpha skærer den gule Konvolut op og begynder at tage Dagbogen ud Man ser, hans Tanker slet ikke er ved denne Beskæftigelse

268. Lindorpha Dagligstue

Paakl.

Pers. Rekv

Maria stirrer som en gal på Dagbogen. Hun støder Marcus fra sig og styrter frem

269. Lindorpha Dagligstue (Alm Afstand)

Paakl

Pers Rekv

Maria hurtigt hen til Poul, farer ham om Halsen og tvinger Armen ned Dagbogen ned Hun siger: "Poul, hvorfor siger du intet? Han er på hende, saa bruser det ud af ham, medens han knalder den gule Konvolut i Bordet

Tekst: "Lange har jeg haft Mistanke til dig Blomsterne du brændte forleden Dag og nu i Aften dette Bedrag - sig hvor du kommer fra-sig det."

270 Lindorphs Dagligstue (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Konvolutten med Bogen ligger paa Bordet

271 Lindorphs Dagligstue (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Maria stirrer paa Dagbogen, saa gaar der pludselig et Glint af Haab over hendes Ansigt Hun vender sig hurtigt mod ham

272 Lindorphs Dagligstue (Alm Afstand)

Paakl

Pers Rekv

Maria ser Paul stærkt ind i Øjnene, efter at Blikket først har hvilet paa Dagbogen, saa siger hun:

Tekst: "Ja, du har Ret i din Mistanke Jeg kommer fra min Elsker!"

Han tumler tilbage og griber sig om Hovedet, saa farer han imod hende med løftede Hænder Marcus styrter sig imellem:

Tekst: "Fader - - - !"

Paul behersker sig og siger:

Tekst: "For hans Skyld skal jeg tillade dig at blive her i Huset, men du er ikke mere min Hustru"

Under dette Optrin har hendes Øjne ustandselig hvilet paa Dagbogen Paul gaar med et foragteligt Blik paa hende Marcus følger ham tøvende. Hun vender sig halvt efter dem, saa bryder hun ud i en vanvittig, skingrende, fortvivlet Latter Marcus vender sig, styrter ind til hende.

273 Lindorphs Dagligstue (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Marcus siger:

Tekst: "Mor, det er ikke sandt, vel? Der er noget, du skjuler for os, det rigtige."

Hun drejer hans Hovede op mod sig, knuger det ind til sig.

Tekst: "Tro paa mig, hører du - jeg løj nu - Sandheden kan jeg ikke sige"

Hun betyder ham, at h n skal gaa H n kysser hende, rejser sig bedrøvet og gaar

274 Lindorphs Dagligstue (Aln. Afstand)

Paakl

Pers Rekv

Naar Marcus er ude, styrter hun sig over Dagbogen, trykker den til sig og aander ud, jublende, befræet, saa gaar hun hen og kaster sig i Stolen ved Kaminen

275 Lindorphs Dagligstue (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Maria læner sit trætte Hovede mod Kaminen, Taarerne løber ned ad hendes Kinder (Afblanding)

5. Akt276 Marias Soveværelse.

Paakl

Pers Rekv

Tekst: "Næste Morgen.

Maria sidder mekanisk og lægger sidste Haend paa sit Morgentoiilette Af og til falder hun i Tanker. Lidt efter kom mer en Kammerpige ind med et Bundt Aviser. Maria nikker med paatagen Ligegyldighed og betyder Pigen, at hun kan gaa. Neppe er Døren folden til efter Pigen, før Maria hurtigt springer op, hen til Døren og læser den. Saa styrter hun sig over Aviserne, roder imellem dem, til hun finder den, hun søger

277 Marias Soveværelse (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

Han læser paa Bladets Hovede tydelig Navnet "Sanfundet"

Maria aabner Bladet, standser ved Overskriften:

Tekst: Sanfundets Chefredaktør, Dr Asp fundet dræbt i sin:

Lejlighed Morderen paa grebet paa Gerningsstedet

Hun var hans Elskerinde

Maria lader Avisen synke et Øjeblik, hun bedækker Ansigtet med begge Hænder! stønnende sin Snerte ud, derpaa ser hun

sig hastigt omkring, griber Avisen og læser videre

Tekst: (trykt som Avis) Den fornedede Mordereske er en lille Ekspeditrice, ved Navn Hanni Kvissel Hun tilstod i Telefonen overfor vor Medarbejder, der som sædvanlig ringede til Dr. Asp Kl. 10 i Aftes Da Politiet kom, lød hun besvindet på Gulvet med Telefonen, det foldende Bevis, over sig. -

Maria lader atter Avisen synke, hun løfter sit taarevadede Ansigt der udtrykker den dybeste Medlidenhed; der kommer noget fjernt over hende, hun stirrer ind i Spejlet og i dette tonefren: 277^a
Dr. Asps Ansigt Hun strækker afværgende Hænderne frem og rejser sig hurtigt

278 Marias Soveværelse (Alm Afstand)

Paakl

Pers. Rekv

Maria har rejst sig Hun kaster vildt Avisen fra sig, vakler hen og støtter sig mod et stort Skab, melens hendes Legeme gennemrystes af Hulken På Gulvet nedenfor hende tæner igen 278^a
Asps Ansigt frem, det er blegt som Døden Maria udstøder et Skrig, Ansigtet forsvinder Hun styrter ud af Værelset

279 Lindorphs Spisestue

Paakl

Pers. Rekv.

Lindorph og Marcus er i Værelset, de er begge tavse Døren går op, og Maria kommer bleg og forstyrret ind Lindorph siger kort: "Vi har ventet " "Undskyld," siger hun De tager tavse Plads. Maaltidet begynder

280 Lindorphs Spisestue (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv

Maria forsøger at spise, men kan ikke få en Bid ned Hun stryger sig nervøst over Panden, ser sig hjælpeløst om.

281 Lindorphs Spisestue (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv

281 Lindorphs Spisestue (Nærbillede)

Pækl

Pers Rekv

Marcus ser bedrøvet paa Moderen.

282 Lindorphs Spisestue (Nærbillede)

Pækl

Pers Rekv

Maria ser over mod Manden Pludselig griber hun for sig i Hordet

283 Lindorphs Spisestue (Alm. Afstand)

Pækl

Pers. Rekv

Lindorph bøjer sig netop over sin Kop. Marcus spiser Maria stirrer paa Manden. Han tener langsomt bort, ²⁸³² og i hans Sted viser sig Asp paa Stolen, med det blege, fortrukne Ansigt

284 Lindorphs Spisestue (Nærbillede)

Pækl.

Pers. Rekv

Maria stønner, saa skriger hun: "Poul!"

285 Lindorphs Spisestue (Alm. Afstand)

Pækl

Pers Rekv

Poul løfter koldt og forbavset Hovedet. "Hvad er der?" Hun stryger sig over Panden, rejser sig. "Undskyld " Hun lægger Servietten og gaar Marcus rejser sig for at følge, men hun vinker afværgende og gaar ud af Værelset De to ser forbavsede efter hende Saa siger Marcus til Faderen:

Tekst: "Fader, kan du ikke igen være venlig med Mor Hun har ikke gjort noget stygt. Hun sagde til mig i Aftes, at ...",

men Faderen afbryder ham, rejser sig pludselig og siger Velbekomme og gaar Marcus ser bedrøvet efter ham (Afblanding)

~~2822~~ 286 Marias Soveværelse (Nærbillede)

Pækl

Pers Rekv

(Opblending) Maria knæler ned ved sin Seng i Bøn Dagbogen har hun i Haanden Saa rejser hun sig og lukker den inde i Skabet (Afblanding)

287 Et Retslokale.

Paakl

Pers Rekv

Tekst: Undersøgelsesdommeren arbejder

Der drejes Panorama langs Sidevæggen, ved hvilken sidder:
Herren fra Redaktionskontoret, Redaktør Asps Husholderske og
Kioskdrengen Derpaa naar Billedet Hanni og Forhørsdommeren
Hanni staar grædende og siger:

Tekst: "Jeg er uskyldig, har ikke dræbt ham."

Dommeren vinker og straks kommer Kioskdrengen hen i Billedet
Dommeren spørger:

Tekst: "Var det den Dame, du mødte paa Redaktørens Trappe-
gang, Mordaftenen?"

Drengen nikker og svarer:

Tekst: "Ja, hun spurgte mig, om Asp var alene, hun saa
fordelig ud og fulgte mig helt op paa næste Etage "288 Et Retslokale (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Dommeren spørger:

Tekst: "Hvorfor vilde De vide, om Redaktør Asp var alene?"289 Et Retslokale (Nærbillede)

Paakl

Pers Rekv

Hanni tier Saa løfter hun Hovedet og siger:

Tekst: "Jeg troede, han havde en anden hos sig, jeg var jaloux,
jg lukkede mig ogsaa ind i Lejligheden, det er rigtigt nok"290. Et Retslokale. (Nærbillede)

Paakl.

Pers Rekv

Dommeren siger hurtigt:

Tekst: "Og saa dræbte De han."291. Et Retslokale (Aln. Afstand)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun skriger: "Nej, nej! = Jeg er uskyldig - jeg har ikke dræbt ham." Hun synker sammen i Armene paa den Betjent, der staar hos hende. Dommeren betyder Vidnerne at de kan gaa.

Forhøret er endt.

292. Et Forværelse til Retslokalet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Dommeren ud. Han omringes af en Skare Journalister. Han smiler og vil undfly dem, men de lader sig ikke ryste af. Saa siger han:

Tekst: "Nej, den unge Dame holder sig endnu, men Indicierne er saa stærke, at Sagen kan sluttet uden Tilstaaelse."

293. Havestue hos Lindorph. (Nærbillede, Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: b Og Dagene gled.

Der blandes op med den runde Fortøner. Mod mørk Baggrund ses Marias ligblege Ansigt. Efter en Stund slappes det af, og der kommer Fred over det.

294. Havestue hos Lindorph. (Nærbillede Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Marcus spiller.

295. Havestue hos Lindorph. (Nærbillede, Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria aabner Læberne og kalder: Marcus. Et Øjeblik efter kommer han ind i Billedet, spillende. Maria glider sagte ned paa en Stol, medens Taarerne løber ned ad hendes Kinder. Saa rækker hun Hænderne op efter ham og trækker ham ned til sig, idet hun siger:

Tekst: "Og naar du spiller for mig, saa faar jeg Fred - og

Kraft. - Hvis du spillede for mig, tror jeg, jeg kunde blive
stark nok tilmat gøre det, jeg burde, til at tage mit Ansvar."

Han griber hendes Haand og trænger ind paa hende. Hun ligesom
vaagner, ser halvt frem, ned paa ham, støder ham bort og rejser
sig.

296. Havestue hos Lindorph. (Nærbillede Aften)

Maria spørger: "Og Fader? Du taler vel ofte med ham."

297. Havestue hos Lindorph. (Nærbillede Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Marcus siger:

Tekst: "Far har jo saa travlt med Akteratet i den store Mord-
sag. Han mener at faa Mordersken dømt til Døden. Jeg
synes nu, hun ser saa god ud. Far har liggende et
Billede af hende."

298. Havestue hos Lindorph. (Nærbillede Aften)

Paakl.

Pers. Rekv.

Marcus staar halvt aandsfraværende, hun ler halvt, saa nikker
hun. "Lad os haabe, han faar hende dømt." Hun ler pludselig
vanvittigt.

Tekst: "Ja, hun har sikkert fortjent det."

299. Havestue hos Lindorph (Alm. Afstand)

Paakl.

Pers. Rekv.

Marcus ser forbavset paa Moderen. Hun har begravet Ansigtet
i Hænderne. Døren gaar op, og Tjeneren træder ind.

Tekst: "Advokaten venter den unge Herre paa Kontoret."

Marcus rejser sig, gaar hen til Moderen; hun trykker ham ind
til sig, saa gaar han.

300. Lindorphs Konser.

Paakl

Pers. Rekv.

Tekst: Nogle Timer senere havde Rigsadvokaten Talen færdig,

der skulde bevise, at Hanni var skyldig.

Lindorph sidder og skriver. Der er efterhaanden kommen noget facadeagtigt, koldt over ham, noget stift, korrekt over hele hans Væsen. Han er Embedsmand i den dørlige Forstand. Han læser det sidst skrevne igennem. Et Glimt af Forargelse gaar over hans Træk. Saa nikker han tilfreds, lægger det skrevne i en Bunke og planter Hannis Billede øverst, efter at han har kastet et hoverende Blik paa det. Saa ser han paa sit Ur, gaar let, strækker sig med en Mine, som kom det hele, han ikke ved og gaar ind.

301. Lindorphs Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor han laaser Døren og begynder Afklædningen. (Afblanding)

302. Marias Soveværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

(Opblønding) Maria sidder, oprejst i sin Seng og lytter. Naar alt er stille, stikker hun Benene ud af Sengen, hun sidder fortabt et Øjeblik, saa mumler hun sagte:

Tekst: "Jeg synes, hun ser saa god ud."

Hun tager en Beslutning. Gaar.

303. Marias Soveværelse. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria aabner sagte Døren og gaar ud.

304. Lindorphs Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria kommer listende ind. Tønder. Gaar hen og læser, hvad han har skrevet. Holder Papiret i sine skælvende Hænder:

Tekst: Arrestantens Benægtelse imod dette Grundlag af Indiciet
er synes saaledes ikke blot at vidne om et særgeligt
lavt Niveau, men ogsaa om usædvanligt udviklede og
raffinerede, forbryderske Anlæg. Et Individ, som dette,
er en Smittekim for ethvert Samfunds moralske Sundheds-

tilstand og bør bekæmpes mod alle Vaaben. Samfundet tør ikke
sidde et Tilfælde, som det foreliggende overhørig; men bør
værge sig af al Magt mod en sødelig Smittesprederske som denn
 som denne unge Forbryderske, der end ikke er vejet tilbage
for saa forfærdende en Yderlighed som planlagt Mord, en Ger-
ning, der efter alt, hvad der foreligger
oplyst, har sit Udspring i en gennem et lastefuldt Levned
nedbrudt sødelig Moralbevidsthed.....

Maria staar som stivnet: "Er det den Mand, for hvis Skyld jeg
 vanærede mit Moderskød, og som er mit Barns Fader? Er det
 den Mand, for hvis Skyld jeg led og kæmpede, nedværdigede mig
 saa dybt, som en Kvinde formaar? Saa lidt forstaar denne Mand
 af Livet her blandt Mennesker, - denne Lovens fornemste Tje-
 ner." Nu finder hun mellem Retsdokumenterne et stort Foto-
 grafi af Hanni, den uskyldig anklagede. Hun stirrer paa det,
 mere og mere forstenet, Taarerne bryder frem i hendes Øjne.
 Hun kysser Billedet vildt, vanvittigt. Billedet bliver større
 og større i hendes Hænder; ogsaa Portrættets Øjne begynder ^{304^a}
 at dugges af store levende Taarer, der drypper ned paa Marias
 Hænder. Portrættet vokser og vokser, indtil Hanni i sin Fange-
 dragt staar helt og klart foran hende. - Maria griber sig
 til Panden, prøvdr at samle sig. Lægger Portrættet paa Bor-
 det og gaar langsomt og vaklende ud.

305. Marias Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria kommer ind, hendes Øjne standser ved Spejlet. Men det
 er Hanni, hun ser. Hun gaar hen til Vinduet for at faa lidt
 kølig Natteluft. Men i Ruderne møder hun Hannis blege lille
 Ansigt. Med et Skrig styrter hun afmægtig om paa Gulvet.

306. Justitspalæets store Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: Faa Dage senere fandt Domshandlingen Sted i Justits-
palæets store Sal.

Juryen - Pressen - Publikum m.m. - Bag Anklagebanken ses Hannis lille, sammenkrøbne Skikkelse. Defensor taler. Paa Aktors Plads ses Poul Linderph. Defensor siger:

Tekst: "Trods disse tilsyneladende tunge Indiciier, maad det dog stadig veje tungest i Skaalen, at denne lille Pige ikke har kunnet overbevises, men stadig fastholder sin Uskyld."

307. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hannis lille forgrædte Ansigt ser taknemmeligt op og ligesom søgende rundt.

308. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Defensor slutter sin Tale:

Tekst: "Nej ærede Jury, se paa dette Barn, er det en Morderke? Tør De med hendes Benægtelse dømme hende, jeg tror nej, og indlader hermed Sagen."

Defensor sætter sig.

309. Justitspalæets store Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der drejes Panorama langs Tilskuerrækkerne. Panoramastandser. I Billedet sidder Maria. Hun stirrer spændt og lettet frem. Pludselig formærkes hendes Ansigt.

310. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul Linderph rejser sig. Han taler stærkt og indtrængende, medens hans Øjne søger, lidt selvbehagelig, rundt.

Tekst: "Vi har faaet nok af blødsød Medlidenhed med Forbrydere - og denne Medlidenhed under al denne Raadendskab skal vi se i Hjemmet som i Samfundet."

311. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

I den runde Fortøner ses Marias spændte Ansigt. Hendes Træk
røber Haardhed. Hun mumler uforstaaelige Ord midt imellem
Graad og Latter.

312. Justitspalæets store Sal. (Narbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hanni ser halvt forskrækket, halvt ulykkelig frem, medens
hun hvisker mellem Taurerene. "Det er ikke sandt. Det er ikke
sandt."

313 Justitspalæets store Sal. (Narbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul Lindorff siger:

Tekst: "Se paa dette Barn, siger min ærede Kollega, er det
en Morderske? Talemaade! Hun var voksen nok til den
laveste Handling, en Kvinde kan drive....."

314. Justitspalæets store Sal. (Narbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Den runde Fortøner. Maria bare stirrer paa ham.

315. Justitspalæets store Sal. (Narbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul Lindorff slutter:

Tekst: "...saa dybt sunjen, er man voksen, voksen nok til at
løfte Revolveren til det dødbringende Skud. Med rolig Samvit-
tighed nedlægger jeg Paastand om Dødsstraf over anklagede."

Han pakker omhyggeligt Akterne sammen og sætter sig.

316. Justitspalæets store Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man snakker og diskuterer Pouls Tale. Man ser Juryen rejse

sig for at gaa ind og votere. Hanni springer op

317. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hanni skriger: "Jeg er uskyldig - jeg er uskyldig.-"

318. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria stirrer mod Hanni. Hun ligesom holder Hænderne for Øjne
he, saa læner hun sig forover, støtter Hovedet i Haanden og
stirrer frem. Man ser, der foregaar en stærk Kamp i hende.

(Afblanding)

319. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: Afgørelsen."

(Opblønding) Publikum snakker. Pludselig bliver alt stille.

Juryen ses komme ind ad Døren i Bagvæggen og begynde at ind-
tage Pladserne.

320. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hanni stirrer i vanvittig Angst frem.

321. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria ser grublende paa Juryformanden

322. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul Lindorph ser nysgerrigt frem.

323. Justitspalæets store Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: "Juryen har udtalt Dommen - skyldig - anklagede Hanni Kvissel dømmes til Døden."

Alle ser spændt paa Hanni

324. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Hanni strækker Armene frem, saa udstøder hun et Skrig og falder om i Armene paa Vagten.

325. Justitspalæets store Sal (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria hører Skriget. Hun kæmper den sidste Kamp, saa rejser hun sig rolig. Fra Brystet tager hun Dagbogen frem. Gaar.

326. Justitspalæets store Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Alle ser efter Hanni, der langsomt kommer til sig selv. Op gennem Salen kommer Maria langsomt gaaende. Hun gaar som en Støtte. Alle bliver uvilkaarligt tavse. Hun rækker Haanden ud.

Tekst: "Min Mand, Rigsadvokaten, og den ærede Jury har taget Fejl. Denne lille Pige er uskyldig. - Jeg dræbte Redaktør Asp."

327. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul Lindorff staar som lamslaaet. Saa griber han for sig, raaber: "Hun lyver - hun er ikke sig selv bevidst. Det er umuligt."

328. Justitspalæets store Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria ser roligt paa Poul, saa gentager hun:

Tekst: "Jeg dræbte Redaktør Asp. Mine Motiver skal jeg fremlægge paa rette Tid og paa rette Sted Min Mand ved, jeg var ikke hjemme paa det Tidspunkt, Mordet blev begaaet."

Hun ser længe paa Poul, der pludselig erindrer den Aften, han

mistænkte sin Hustru for Utroskab, saa aabner hun Dagbogen og gaar hån og rækker Poul den, idet hun siger:

Tekst: "Denne Konvolut naaede du aldrig at faa skaaret op, har du ikke savnet den?"

329. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul stirrer paa Maria, saa skjuler han Ansigtet i sine Hænder, lidt efter løfter han Hovedet og læser i Dagbogens

Tekst: (Skrevet som Dagbog) ... og i Morgen Aften er hun igen her efter 16 lange Aar, min Ungdoms Lidenskab, der nu er gemt under Navnet, Fru Rigsadvokat Lindorph.

E.S. Fru Rigsadvokaten truede mig i dette Øjeblik paa Livet. Dette vedføjtes, for at man kan finde min eventyrlige Morder-ske."

Poul lader Bogen synke, saa ser han paa Maria, som vilde han slaa hende, men hun afværger det bedende. "Denne Kvinde har myrdet Redaktør Asp.", siger han tungt og skjuler Ansigtet i Hænderne.

330 Justitspalæets store Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria ser sig om. "Er der ingen, der vil anholde mig?" Den Bøtjent, der holdt paa Hanni, ser sig raadvildom. Han faar et Vink fra Juryformanden, saa gaar han hen og gør Honnør for Maria. Hun følger ham roligt ud ad en Sidedør, efter først at have set længe paa Poul.. Alt i Salen er Virvar.

331. Justitspalæets store Sal. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul gør en Bevægelse efter Maria, men tager sig pludselig i det. Hans Øjne stirrer paa Dagbogen, han bliver tvivliraadig staaende.

332. Justitspalæets store Sal.

Paakl.

Pers Rekv

Poul vender sig pludselig om og forlader Retsalen

333 Værelset i Justitspalæet

Paakl=

Pers. Rekv.

Poul træder ind, sætter isg og begynder at blade i Dagbogen.

334. Værelset i Justitspalæet. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul læser stærkt intresseret.

Tekst: har gjort ak saa stærkt et Indtryk som aldrig nogen Kvinde.

Du gamle Dog skal være min fortrolige i dette Forhold.

Poul ser eftertænksomt op et Øjeblik, saa læser han videre.

335. En Celle.

Paakl.

Pers. Rekv.

(Opblænding) Maria er i Cellen. Tvivl, Angst og Spænding staar skrevet paa hendes Ansigt. (Afblænding)

336. Værelset i Justitspalæet. Nærbillede.

Paakl

Pers. Rekv.

Poul stirrer paa Dagbogen, han ser derpaa frem for sig og skjuler sit Ansigt i Hænderne. Slaget har ramt ham haardt. Han Han aabner Døren et Øjeblik, som vakler han i sin Beslutning Saa gaar han.

337. En Celle.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria er der Hun ser pludselig op, har hørt nogen komme Døren gaar, og en Vagter lukker Poul ind. Han bliver staaende et Øjeblik, indenfor Døren og stirrer paa hende. Hun udholder roligt hans Blik.

338. En Celle. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv.

Marie lukker Øjnene et Øjeblik, saa siger hun sagte:

Tekst: "Poul, jeg solgte mig for din Lykkes Skyld og for min Kærlighed til dig."

339. En Celle (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul stirrer ærbødigt og kærligt paa hende

240. En Celle. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Marie aabner atter Øjnene. Hun ser frem for sig og siger:

"Og saa kom denne Slyngel og vilde vanære mig paany, - maatte jeg saa ikke dræbe ham?"

341. En Celle.

Paakl.

Pers. Rekv.

Marie løfter bedende Øjnene mod Poul. Denne gaar roligt hen til hende, løfter hendes Hovede og kysser hende. Der gaar ligesom et Smil over hendes Ansigt. Saa siger hun roligt:

Tekst: "Samfundet vil maaske dømme mig som Forbryderske, og dog skyldes min Gerning det bedste i et Menneske, Kærligheden!"

342. En Celle. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul siger: "Vær rolig, min elskede, al min Energi skal gaa ud paa at rense dit Navn, og hvad der end sker er vi to derhjemme der venter paa dig og tager dig med i alle vore Fremtidsdrømme."

343. En Celle.

Paakl.

Pers. Rekv.

Marie løfter igen Hovedet, og smiler. Hun knuger ham, kysser ham, hun er igen bleven 20 Aar. Saa træder Vogteren ind.

"Besøgstiden er forbi." Poul omfavner endnu engang sin Hustru og gaar.

344. Foran Justitspalæet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tekst: Og endnu engang ventede nysgerrige Menneskemasser paa
Dommen i Redaktør Asp Sagen.

En stor bølgende Mængde skemasse snakker og diskuterer ivrigt.
Blandt dem i Forgrunden ses Hanni.

345. Lindorps Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul og Marcus er til Stede, der er begge stærkt nervøse.
Poul kaster sig i en Stol og Marcus sætter sig hos ham.

346. Foran Justitspalæet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Folkemassen som før. En Journalist ud ad Døren, frem paa Trapp
pen

347. Foran Justitspalæet. (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv.

Journalisten raaber: "Hun blev Frikendt!"

348. Foran Justitspalæet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Folk jubler. Journalisten ned ad Trappen. Tilhørerne fra Pres-
sen ud ad Døren.

349. Foran Justitspalæet. Bagindgang.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Retsbetjent aabner for Maria, der tilsløret træder ud
fulgt af en Herre, i hvem man genkender Defensor fra første
Retssag.

350. Foran Justitspalæet. Bagindgang.

Paakl.

Defensor følger hende til den ventende Bil. Han kysser hendes Haand ærbødig. Bilen kører, han gaar hurtigt tilbage

351. Lindorpha Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul og Marcus stadig i Angst og Uro. Telefonen ringer. Poul griber hurtigt Røret.

352 Mørk Baggrund.

Defensor fortæller det glædelige Resultat.

353.

Lindorpha Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul og Marcus hører bevægede til. Pludselig stirrer de begge mod Døren.

354. Lindorpha Dagligstue. Ved Døren. (Nærbillede)

Paakl

Pers. Rekv.

Maria lukker forsigtigt Døren op. Hun breder langsomt Armene ud

355. Lindorpha Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Poul og Marcus styrter hen mod Maria og lader Telefonen passe sig selv. De tre står et Øjeblik og knuger sig ind til hinanden. Saa befrir Marcus langsomt Moderen for Overtøjet, medens Poul leder hende hen til en stor Lænestol. Hun sætter sig og trækker Poul og Marcus med sig.

356. Lindorpha Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria ser straalende paa dem, saa lukker hun i overmenneskelig Glæde Øjnene og siger:

Tekst: "Hvor alt har forandret sig for mig - for os. Nu skal det blive dejligt at leve - - trygt."

Den runde Fortoner dækker langsomt Billedet. Først forsvinder de to Mænd, til Slut er kun Marias Ansigt synligt. Hun aabner endnu engang Øjnene, ser lykkeligt frem. Saa dækkes Billedet helt af.

==.==.==.==

- 1 1 Herreværelse - Jon Iversen læser Avis.
 1 2 Dagligstue - Fru Gregers - Nærb. - ser hen.
 27 3 -" - Nærb. Arne Weel spiller.
 1 4 -" - Nærb. - Fru Gregers.
 1 5 -" - Iversen ind ad Døren - ser
 27 6 -" - Nærb. A.W. spiller.
 1 7 -" - Iversen lukker Døren.
 1 8 -" - Iversen hen til Fru Gregers og A.W.
 1 9 -" - Nærb. Iversen og Fru Gregers.
 27 10 -" - Nærb. - Fru Gregers.
 2 11 -" - Nærb. Fru Gr. og I. og A.W. hen/til dem.
 1 12 -" - Nærb. - Fru Gr. - A.W. og Iversen.
 3 13 Salon - Fru Gr. sætter sig ser Synet.
 4 14 Nærb. - Johannes Meyer.
 3 15 Nærb. Fru Gregers ser Syn.
 5 16 Værelse - Nærb. - Fru Gregers paa Divanen.
 6 17 Herreværelse - Nærb. L. i Stolen - sover.
 6 18 -" - Nærb. - Fru N. ind ad Døren - kalder paa L.
 6 19 -" - Fru N. hjælper L. Frakken af.
 6 20 Spisestue - Nærb. Fru N.
 6 21 Herreværelse - Fru N kalder L. hen til sig.
 5 22 Værelse - Nærb. Fru Gregers læser.
 6 23 Herreværelse - Fru N. og L. - L. gaar henimod Døren.
 5 24 Værelse - Fru Gregers læser - ser mod Døren.
 5 25 -" - Nærb. L. i Døren.
 5 26 -" - Fru Gr. ser mod Døren rækker efter Bogen.
 5 27 -" - Nærb. Hænderne tager Bogen.
 5 28 -" - " L. gaar fra Døren.
 5 29 -" - " Fru Gr. ser op paa L.
 5 30 -" - L. tager Bogen fra Fru Gr. - skænder paa hende.
 6 31 Spisestue - Nærb. Fru N.
 6 32 -" - Fru N. dækker Bord.
 5 33 Værelse - Fru G. og L. gaar ud.
 6 34 Spisestue - L. og Fru Gr. ind og sætter sig.
 6 35 Spisestue - Nærb. Fru Gr. ser paa Fru N. - ler.
 6 36 -" - Fru N. beder. Nærb.
 6 37 -" - Fru Gr. morer sig. Nærb.
 6 38 -" - Nærb. L. ser hen paa Fru Gr.
 6 39 -" - Fru Gr. morer sig. Nærb.
 6 40 -" - Nærb. L. skælder Fru Gr. ud.
 6 41 -" - Fru Gr. bliver jaget ud.
 6 42 -" - Nærb. Fru N. ved Bordet.
 5 43 Herreværelse - Fru Gr. og L. ind - Fru Gr. faar en Lussing - gaar
 5 44 Værelse - Fru Gr. ind.
 6 45 Spisestue - L. ind til Fru N. - sætter sig ved Bordet.
 7 46 Værelse - I. kysser Fru Gr. paa Haanden. - Rejser sig - de
 gaar.
 3 47 Salon - Nærb. Fru Gr. ser Syn.
 8 48 Uden for Villaen - I. og Fru Gr. kommer - gaar ind - L. og Fru
 N. ud.
 9 49 Have - Fru Gr. og I. kommer - Fru Gr. vil springe ind ad Vinduet
 L. kommer -
 standser hende.
 9 50 Have - Nærb. L.
 9 51 -" - " - Fru Gregers.
 9 52 -" - " - L.
 9 53 -" - L. og Fru N. gaar fra Fru Gr. og I.
 8 54 Uden for Villaen - L og Fru N gaar ind.
 10 55 Værelse - I. og Fru Gr. ind - Fru Gr. græder.
 11 56 -" - Nærb. Fru Gr.
 11 57 -" - " Fru Gr. og I.
 12 58 Køkken - Fru Gr. laver Mad.
 13 59 Værelse - Nærb. I. ved Bordet - læser.
 13 60 -" - Fru Gr. lukker Døren op - kalder paa I.
 12 61 Køkken - Nærb - Fru Gr. i Døren - kalder paa I.
 13 62 Værelse - I. vender sig mod Døren.
 12 63 Køkken - Nærb. - Fru Gr. i Døren.

- 13 64 Værelse - Nærb. I. taler til Fru Gr. - læser igen
 12 65 Køkken - Nærb. Fru Gr. i Døren.
 13 66 Værelse - Fru Gr. lukker Døren igen.
 13 67 -"- - Nærb. I. finder Brevet frem fra Bogen.
 12 68 Køkken - Nærb. Fru Gr. lukker Døren op ser hen paa I.
 13 69 Værelse - Fru Gr. hen til I.
 13 70 -"- - Nærb. Fru Gr. og I. - Fru Gr. læser Brevet.
 13 71 -"- - " Fru Gr. græder.
 13 72 -"- - Fru Gr. rejser sig - gaar ud.
 3 73 Salon - Nærb. - Fru Gr. ser Syn.
 3 74 -"- - " - Fru Gr. græder - ser Syn.
 14 75 Grøntbutik - Fru Gr. ind faar ingen Varer - gaar.
 12 76 Køkken - I. ser efter Mad.
 14 77 Bagerbutik - Fru Gr. ind faar Brød og Mælk - gaar.
 12 78 Værelse - Nærb. - Fru Gr. i Døren med Kurven.
 13 79 -"- - Fru Gr. hen til I. med Maden, - henter Kopper.
 13 80 -"- - Nærb. I spiser.
 12 81 -"- - " Fru Gr. spiser - ser hen paa I.
 13 82 -"- - " Fru Gr. og I. rækker begge efter Brødet.
 13 83 -"- - " Fru Gr. hen til Døren - gaar ud
 13 84 -"- - " I. vender sig - ser efter Fru Gr.
 11 85 -"- - " Fru Gr. ved Væggen.
 10 86 -"- - " I. ved Bordet - læser.
 10 87 -"- - Fru Gr. hen til I tager det ene Lys - gaar.
 11 88 -"- - Fru Gr. ind - sætter sig paa Sengen.
 10 89 -"- - I. rejser sig - falder om.
 11 90 -"- - Nærb. - Fru Gr. hører Faldet - rejser sig - gaar.
 10 91 -"- - Fru Gr. ind - finder I. paa Gulvet.
 11 92 -"- - Nærb. Fru Gr. ved I's Seng.
 11 93 -"- - " Fru Gr. ved Døren - gaar.
 8 94 Uden for Villaen - ved Laagen - Fru Gr. kommer.
 8 95 " " -"- - ved Døren - Nærb. Fru Gr. ringer paa.
 8 96 Ved Døren - Fru N. ud til Fru Gr. - gaar ind.
 8 97 " " - Nærb. Fru Gr. sidder paa Trappen.
 8 98 " " - Fru N. lukker Døren op - Fru Gr. løber ind.
 15 99 Værelse - Nærb - L. i Stolen.
 15 100 -"- - " - Fru Gr. beder L. om Hjælp.
 15 101 -"- - " - L. i Stolen.
 15 102 -"- - Fru Gr. hen til L - han viser hende ud.
 7 103 Værelse - Nærb. Fru Gr. hen til Døren gaar ud.
 8 104 Haven - Fru Gr. løber ud.
 8 105 Ved Hækken - Fru Gr. kommer - J.M. hen til hende.
 3 106 Salon - Nærb. Fru Gr. knytter Hænderne - ser Synet.
 16 107 Uden for Porten - Fru Gr. ud.
 16 108 Nærb. J.M. i Porten.
 16 109 Uden for Porten - Nærb. Fru Gr. ved Væggen med Pengene.
 16 110 Nærb. J.M. gaar ind - lukker Porten.
 16 111 Uden for Porten - Nærb. Fru Gr. ser hen mod Døren - gaar.
 10 112 Værelse - Fru Gr. ind til I.
 10 113 -"- - Nærb. Fru Gr. og I. - Fru Gr. gaar.
 3 114 Salon - Nærb. Fru Gr. ser Syn.
 17 115 Entré - J.M. tager Afsked med Fru Gr. - hun gaar.
 11 116 Værelse - Nærb. I. læser - ser Synet.
 11 117 -"- - Fru Gr. læser op for den gamle Dame
 11 118 -"- - Nærb. I. læser - ser Synet.
 18 119 Herreværelse - J.M. skriver i Dagbogen.
 18 120 -"- - Nærb. J.M. læser i Dagbogen.
 10 121 Værelse - Fru Gr. ind, gemmer Pengene - gaar hen til Døren.
 11 122 Værelse - Nærb. Fru Gr. falder paa Knæ ved Døren.
 19 123 Herreværelse - Nærb. Fru Gr. og J.M. ved Bordet.
 18 124 Herreværelse - Nærb - Fru Gr.
 19 125 -"- - " - Fru Gr. og J.M. ved Bordet.
 18 126 -"- - " - Fru Gr.
 19 127 -"- - " - J.M.
 19 128 -"- - Fru Gr. rejser sig - J.M. hen til hende.
 19 129 -"- - Nærb. Fru Gr. og J.M.
 19 130 -"- - Fru Gr. tager Afsked med J.M. - gaar hen mod Døren.
 19 131 -"- - Nærb. Fru Gr. og J.M. ved Døren - Fru Gr. gaar
 8 132 Paa Damperen - Fru Gr. og I. sejler bort.
 8 133 " -"- - Nærb. Fru Gr. og Iversen.
 3 134 Salon - Nærb. Fru Gr. ser Syn.

III	15	135	Balsal - Dans.
	20	135a	Dansk Tekst.
	15	136	Balsal - Nærb. Fru Gr. og Præsidenten danser.
	21	137	- " - " I. ser efter Fru Gr.
	15	138	- " - " Fru Gr. og Præsidenten gaar.
	21	139	- " - " I. ser efter Fru Gr. - gaar.
	21	140	- " - " Fru Gr. og Præsidenten hen til Herrerne.
	15	141	Balsal - Nærb. Fru Gr. og Præsidenten danser.
	21	142	- " - " J.M. og Herrerne - J.M. ser ud i Salen.
	15	143	- " - " Nærb. Fru Gr. og Præsidenten danser.
	21	144	- " - " J.M. opdager Fru Gr. - spørger hvem hun er.
	15	145	- " - " Dans.
	22	146	Kabinet - Fru Gr. - Præsidenten og I. ind - sætter sig.
	22	147	- " - " Nærb. J.M. frem ved Portieren - gaar.
	22	148	- " - " J.M. ind - hen til Selskabet.
	22	149	- " - " Nærb. Fru Gr. farer sammen.
	22	150	- " - " J.M.
	22	151	- " - " M. præsenteres for I. og Fru Gr.
	22	152	- " - " Nærb. J.M. kysser Fru Gr. paa Haanden.
	22	153	- " - " Præsidenten og I. gaar.
	22	154	- " - " Nærb. J.M.
	22	155	- " - " Fru Gr.
	22	156	- " - " J.M. ser paa Fru Gr.
	22	157	- " - " Fru Gr. og J.M. gaar.
	15	158	Balsal - Loge - I. og Præsidenten i Santale
	21	159	- " - " - Nærb Fru Gr. og J.M. ind til Præsidenten og I.
	21	160	- " - " Loge - Nærb. Fru Gr.
	21	161	- " - " - " J.M.
	21	162	- " - " I. fortæller Præsidenten - J.M. og - Fru Gr. hører til.
	21	163	- " - " Nærb. J.M. truer Fru Gr. med at ville fortælle.
	21	164	- " - " Fru Gr. besvimer - vil hjem.
	15	165	- " - " Loge - Fru Gr. og I. tager Afsked med Herrerne - gaar.
	16	166	Gade - Fru Gr. og I. ud i Bilen - kører bort.
	15	167	Balsal - Dans.
	17	168	Hall - Fru Gr. og I. ind.
	17	169	- " - " Nærb. - Fru Gr.
	17	170	- " - " - " Tjeneren faar Tøjet - Fru Gr. hen til I.
	23	171	Dagligstue - Nærb. - A.W. spiller.
	17	172	Hall - Nærb. Fru Gr. og I. lytter til Musiken.
	23	173	Dagligstue - Fru Gr. og I. ind/til A.W. - A.W. spiller.
	24	174	Herreværelse - Nærb. J.M. ind ad Døren.
	24	175	- " - " Astrid H. kalder.
	24	176	- " - " J.M. hen til Fru H.
	25	177	- " - " M. tænder - gaar hen til A.H.
	25	178	- " - " Nærb. A.H. og M. - A.H. rejser sig og gaar.
	26	179	- " - " Nærb. - A.H. hen til Døren.
	25	180	- " - " J.M. i Stolen.
	26	181	- " - " Nærb. - A.H. i Døren - gaar
	18	182	- " - " - " J.M. ind - sætter sig - gaar igen.
	26	183	- " - " - " J.M. hen til Pengeskabet, - tager Bogen frem.
	18	184	- " - " - " J.M. med Bogen - sætter sig.
	18	185	- " - " - " J.M. med Bogen.
	23	186	Dagligstue - Fru Gr. græder - rejser sig - gaar ud.
	18	187	Herreværelse - J.M. ved Skrivebordet.
	2	188	Dagligstue - Fru Gr. ind - Tjeneren ind - med Blomster til Fru Gr.
	2	189	Dagligstue - Nærb. Fru Gr. læser Brevet.
	2	190	- " - " Fru Gr. gaar med Blomsterne hen til Kaminen.
	27	191	Dagligstue - Nærb I. ind ad Døren.
	2	192	- " - " - " Fru Gr. ved Kaminen, - brænder Blomsterne.
	2	193	- " - " - " Nærb. - Blomsterne, der brænder.
	2	194	Herreværelse - Haanden tager Telefonen.
	27	195	Dagligstue - Nærb. Fru Gr. ved Bordet - græder.
	27	196	- " - " Telefonen.
	27	197	- " - " Fru Gr. gaar.

- 27 198 Dagligstue - Fru Gr. hen til Telefonen.
 3 199 Herreværelse - Nærb. J.M. telefonerer.
 27 200 Dagligstue - Fru Gr. telefonerer.
 27 201 -"- - I. i Døren.
 27 202 -"- - Fru Gr. telefonerer lægger Røret.
 3 203 Herreværelse - Nærb. J.M. telefonerer.
 27 204 Dagligstue - I. hen til Fru Gr.
 3 205 Herreværelse - Pigen ind til M. - M. gaar.
 24 206 Entré - J.M. hen til Fru H.
 24 207 -"- - Nærb. Fru H.
 24 208 -"- - " J.M.
 3 209 -"- - J.M. og A.H. - A.H. skælder ud.
 3 210 Herreværelse - J.M. ind sætter sig skriver i Dagbogen.
 28 211 Dagligstue - Nærb. Fru Gr. med Blomsterne - tager Telefonen
 Dobbelttelefonering.
- IIII 29 212 Dagligstue - Nærb. Fru Gr. ved Kaminen.
 29 213 -"- - " I. og A.W. ind ad Døren.
 29 214 -"- - " Fru Gr. vender sig. - mod Døren.
 29 215 Dagligstue - Nærb. I. og A.W. ved Døren.
 29 216 -"- - A.W. og I. hen til Fru Gr.
 29 217 -"- - Nærb Fru Gr.
 29 218 -"- - A.W. - I. og Fru Gr. gaar.
 9 219 Uden for Villaen - I. og A.W. gaar.
 29 220 Dagligstue - Nærb. Fru Gr. ved Vinduet - gaar
 9 221 Uden for Villaen - Fru Gr. gaar.
 16 222 Uden for Porten - Fru Gr. kommer - gaar ind.
 17 223 Trappe - Fru Gr. ringer paa - lukkes ind af J.M.
 25 224 Herreværelse - Fru Gr. ind - vender sig mod Døren.
 26 224a -"- - Nærb M. i Døren - gaar.
 25 225 -"- - M. hen til Fru Gr.
 26 225a -"- - Nærb. Fru Gr.
 25 226 -"- - Fru Gr. sætter sig ned.
 9 227 Uden for Koncertlokale - I. og A.W. kommer - hører der er
 aflyst.
- 19 228 Herreværelse - Nærb. Fru Gr. - M. - Fru Gr. fortæller.
 18 229 -"- - J.M. tager sig til Hovedet.
 19 230 -"- - Fru Gr. rejser sig - J.M. hen til hende.
 26 231 -"- - Nærb Fru Gr. og M. kæmper - løber hen til
 Vinduet.
- 25 232 Fru Gr. løber hen til Vinduet - M. efter.
 26 233 Herreværelse - Nærb. ved Vinduet - Fru Gr. og J.M. kæmper.
 16 234 Uden for Porten - Fru A.H. ser op mod Vinduet.
 16 235 Ved Vinduet - Silhouetbillede.
 16 236 Uden for Porten - Fru A.H. venter.
 19 237 Herreværelse - M. tager Bogen frem viser Fru Gr. den.
 18 238 -"- - Nærb. Fru Gr. truer af M.
 19 239 -"- - M. gemmer Bogen.
 26 240 -"- - Nærb. Fru Gr. tager Revolveren frem - truer
 J.M. Nærb.
- 18 241 -"- - J.M. lukker Bogen inde i Pengeskabet.
 19 242 -"- - Fru Gr. hen til M. overgiver sig.
 17 243 Trappe - Budet op - ringer paa.
 19 244 Herreværelse - Fru Gr. og M. - de lytter - M. gaar.
 18 245 -"- - Nærb. J.M. hen til Døren, - vender sig om.
 18 246 -"- - Fru Gr. vil tage Bogen.
 18 247 -"- - Nærb. J.M. ser det - gaar.
 19 248 -"- - M. hen til Fru Gr. - tager Bogen - gaar.
 17 249 Trappe - Nærb. J.M. faar Brevet - Budet lukkes ind.
 26 250 Herreværelse - Nærb. - Fru Gr. hen til Døren.
 17 251 Entré - Nærb. - J.M. giver Budet Bogen.
 18 252 Herreværelse - Nærb. Fru Gr. ved Døren med Revolveren.
 17 253 Trappe - Nærb. - Fru A.H. venter - Budet ud gaar op ad
 Trappen.
- 18 254 Herreværelse - Nærb. Fru Gr. gemmer Revolveren i Ærmet.
 25 255 -"- - Fru Gr. ved Døren gemmer Revolveren.
 26 256 -"- - Nærb. - M. ind ad Døren.
 25 257 -"- - Fru Gr. gaar ud.
 25 258 -"- - M. kommer - gaar ud.
 17 259 Trappe - Nærb. Fru A.H. og Budet.

26 260 Herreværelse - Nærb. Fru Gr. forfærdet.
 25 261 -"- - Fru Gr. kommer - tager sit Tøj.
 9 262 Uden for Villaen - I. og A.W. kommer hjem.
 25 263 Herreværelse - Fru Gr. tager sin Hat paa Stolen.
 25 264 -"- - Nærb. Telefonen.
 25 265 -"- - Fru Gr. hører Telefonen.
 25 266 -"- - Fru Gr. hen tager Telefonen.
 26 267 Kontor - Herren telefonerer.
 25 268 Herreværelse - Fru Gr. ved Telefonen.
 26 269 Kontor - Herren telefonerer.
 25 270 Herreværelse - Fru Gr. telefonerer - lægger Røret.
 26 271 Kontor - Herren telefonerer.
 17 272 Trappe - Nærb - Fru H. lukker Døren op.
 26 273 Herreværelse - Fru Gr. ind - tænder.
 30 274 Dagligstue - Fru Gr. gemmer sig.
 30 275 -"- - Fru H. ind.
 30 276 -"- - Nærb. - Fru H. ser sig om.
 30 277 -"- - Fru Gr. lister ud.
 30 278 -"- - Nærb. Fru A.H.
 17 279 Trappe - Fru Gr. ud - ned ad Trappen.
 26 280 Herreværelse - Fru H. tænder.
 26 281 -"- - Fru H. ind hen til Døren.
 9 282 Uden for Villaen - Telegrafbudet kommer med Brevet.
 31 283 Tjeneren afleverer Bogen til I.
 26 284 Herreværelse - Nærb. Fru H. ved Døren - gaar.
 26 285 -"- - Fru H. vælter Telefonen - falder om.
 9 286 Uden for Villaen - Fru Gr. kommer - gaar ind.
 31 287 Dagligstue - A.W. hen til I. - gaar.
 29 288 -"- - Nærb. - Fru Gr. ind ad Døren.
 31 289 -"- - " - I. begynder at aabne Konvolutten.
 29 290 Dagligstue - " - Fru Gr. ved Døren - skriger.
 31 291 -"- - " - I. vender sig mod Fru Gr.
 29 292 -"- - Fru Gr. ind ser I. med Konvolutten.
 29 293 -"- - Nærb. - Haanden med Konvolutten.
 29 294 -"- - " - Haanden ved Perlekæden.
 29 295 -"- - " - Fru Gr.
 29 296 -"- - Fru Gr. hen til I. ser ned mod
 29 297 -"- - Nærb Konvolutten.
 31 298 -"- - " Fru Gr.
 31 299 -"- - " A.W.
 31 300 -"- - I. vil slaa Fru Gr. - A.W. hen til dem. -
 I. gaar.
 31 301 Dagligstue - Nærb. - Fru Gr. og A.W.
 26 302 Herreværelse - Betjentene opdager Fru H.
 31 303 Dagligstue - A.W. gaar fra Fru Gr.
 31 304 -"- - Nærb. - A.W. ud af Døren.
 31 305 -"- - Fru Gr. hen - tager Bogen.
 31 306 -"- - Nærb. - Fru Gr. med Bogen - græder.
 28 307 Soveværelse - Fru Gr. faar Aviserne - sætter sig.
 28 308 -"- - Nærb. Fru Gr. læser Avisen - ser Synet.
 28 309 -"- - " Fru Gr. rejser sig - ser Synet, -
 falder om.
 24 310 Spisestue - I. og A.W. venter.
 28 311 Soveværelse - Nærb. Fru Gr. ser Synet i Spejlet, knuser
 det.
 24 312 Spisestue - Fru Gr. ind til I og A.W.
 24 313 -"- - Nærb. Fru Gr. spiser.
 24 314 -"- - " I. spiser.
 24 315 -"- - " A.W. ser fra den ene til den anden.
 24 316 -"- - " Fru Gr. ser Synet
 24 317 -"- - " I. forvandles til J.M.
 24 318 -"- - " Fru Gr. ser Synet.
 24 319 -"- - Fru Gr. rejser sig - gaar.
 5 320 Forhørslokale - Fru H. ved Skranken.
 5 321 -"- - Kioskbudet afgiver Forklaring.
 5 322 -"- - Nærb. Osmond.
 5 323 -"- - " Fru Holm.
 5 324 -"- - " Osmond.
 5 325 -"- - Fru H. falder om.

